

தேம்பாவணித்திறன்

சு.இன்னாச்

தேம்பாவணித் திறன்

முனைவர் சூ. இன்னாசி

பேராசிரியர் - தலைவர்
கிறித்தவத்தமிழ் இலக்கியத் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை - 600 005

மரியகம்

வேலவன் தெரு
மேற்குக் காமகோடி நகர்
வளசரவாக்கம் சென்னை 600 087

நூற் குறிப்பு

தலைப்பு	:	தேம்பாவணித் திறன்
மொழி	:	தமிழ்
பதிப்பு	:	இரண்டாம் பதிப்பு, 1994 (முதற்பதிப்பு, 1983)
ஆசிரியர்	:	சூ. இன்னாசி
உரிமையாளர்	:	ஆசிரியர்
அளவு	:	டெமி
அச்சு வடிவம்	:	11 புள்ளி
பக்கம்	:	iv + 144
படிகள்	:	1000
அச்சுரு	:	எல் கே எம் கம்ப்யூட்டர் பிரிண்ட்ஸ்
பதிப்பு	:	பி.ஆர். வித்தோகிராபர்ஸ்
கட்டு	:	அவ்வை அச்சுக் கூடம்
விலை	:	ரூ. 50/-

முன்னுரை

உலகக் காப்பியங்களுள் தேம்பாவணி தனி இடம் பெறுதற்குரியது. ஒரு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டிராத ஒருவரால் அம்மொழியில் படைக்கப்பட்ட காப்பியம் இது. இக்காப்பியம் பதிப்புகள் பல கண்டுள்ளது. அதன் கரு வடிவங்கள் பலவற்றில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும் இக்காப்பியம் பற்றி வெளிவந்துள்ள ஆய்வு நூல்கள் மிகச் சிலவே. ஆதலின் ஆய்வுக் கண்கொண்டு, நுணுகிக் கண்டு, திறனாய்வு நூல் ஒன்று வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் என் உள்ளத்தே 1975இல் அரும்பியது. அவ்வெண்ணம் 1982ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நிறைவேறியது. யான் முதுகலைப் பேராசிரியராகவும் ஆய்வுத் துறைத் தலைவராகவும் பணியாற்றிய பாளையங்கோட்டை, தூய சவேரியார் கல்லூரி, தமிழ் முதுகலை ஆய்வுத்துறை அதற்கான வாய்ப்பைத் தந்தது. அதுவரை வெளிவந்திருந்த ஆய்வு நூல்களில் காணப்படாத, புதிய செய்திகளை, ஆய்வியல் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கிய 'தேம்பாவணித் திறன்' என்னும் இந்நூல் அவ்வாண்டு வெளியிடப்பட்டது. அதற்குக் காரணர், அக்கல்லூரி முதல்வர் மறைந்த அருள்மிகு சவரிமுத்து சே.ச. அடிகளார் ஆவர். அவரை நினைந்து போற்றுகிறேன். அந்நூலின் மறுபதிப்பு 11 ஆண்டுகள் கழிந்து இப்போது வெளிவருகின்றது. இந்நூலை வெளியிடத் துணை நின்ற அனைவர்க்கும் என் நன்றி என்றும் உரியது.

உள்ளுறை

பக்கம்

1. படைப்பியல்

1. கருவும் உருவும்	1
2. திருக்குடும்பச் சிறப்பு	12
3. தலைமாந்தர் படைப்பு	20
4. கிளைக் கதைகளின் செறிவு	28
5. திருத்தூதர் வரவு	36

2. கவியியல்

6. புலமை வளம்	48
7. அணிநலம்	58
8. இலக்கிய ஒப்பீடு	77
9. நாட்டார் வழக்காற்றியற் கூறுகள்	87
10. முனிவரது மொழி மரபு	97

3. மறையியல்

11. திருமறையும் தருமறையும்	103
12. தமிழ் மரபு	111
13. அறநெறி	123
14. துறவறம்	131
15. வாழ்வியல்	137

1. கருவும் உருவும்

காப்பியச் சிறப்பு

சீரிய உலகினர் நேரிதின் வாழத் துணைபுரிவன இலக்கியங்களாம். அவை மக்களை நெறிப்படுத்தவும் மேனிலைக்குக் கொணரவும் புணையப்படுவன. படைப்போரின் நோக்கத்திற்கேற்பவும், பாவியற்றும் திறனிற்கேற்பவும் தனிநிலைப் பாக்களாகவோ, கதைப்போக்குறு தொடர்நிலைப் பாடல்களாகவோ ஆக்கப்படுவன. கதைப் போக்குடையன வற்றுள் பெருங்காப்பியம் தலைசான்ற இலக்கிய வகையாகும்.

தமிழ்க் காப்பியங்கள் சமய அடிப்படையிலேயே அமைந்தனவெனலாம். வழங்குவனவற்றுள் காலத்தால் பழமையான சிலப்பதிகாரத்தைப் பல்சமயப் பொதுமைக் காப்பியமாகக் கருதலாம். பௌத்தத்திற்கு மணிமேகலை, சமணத்திற்குச் சீவக சிந்தாமணி, சைவத்திற்குப் பெரிய புராணம், வைணவத்திற்குக் கம்பராமாயணம் எனச் சமயங்களின் செல்வாக்கால் காப்பியங்கள் கிளைத்தன. தமிழகத்தில் பிற்காலத்தே பரவிய இகலாயியச் சமயத்திற்கும் சீறாப்புராணம் தோன்றிற்று. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்க்காப்பிய உலகில் ஒரு புதுமை நிகழ்ந்தது. ஏன்? ... உலக வரலாற்றிலேயே அது வியக்கத் தக்கது எனலாம். அதுதான் இத்தாலிய நாட்டுத் துறவியொருவர், தம் முப்பதாம் வயதைக் கடந்து, தமிழகம் போந்து, மொழி பயிலத் தொடங்கி, அதிலே திறன் பெற்றுக் காப்பியம் படைத்த அரிய நிழ்ச்சியாகும்.

தேம்பாவணிச் சிறப்பு

அத்தகைய புதுமையைப் படைத்துக் காட்டியவர் வீரமாமுனிவர் என அழைக்கப்பெறும் பெசுக்கி அடிகளாராவார். அவர்தம் படைப்பே தேம்பாவணி என்னும் தீந்தமிழ்க் காப்பியம். கத்தோலிக்க மறையினரும் கன்னித் தமிழைக் கற்றுத் துறைபோய வல்லநரே என்பதனை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டிய தீம்பாவணிச் சொல்லோவியம். 'தமிழ் முனிவருள் ஒரு தனி முனிவர்' என ஏற்றிப் போற்றப்பெறும் சிறப்பிற்குரிய பாவலர் யாத்தளித்த பாவியம்.

காப்பியம் ஒவ்வொன்றனுக்கும் தனித்த சிறப்புக் கூறுகள் உண்டு. வழங்குவனவற்றுள் மூவேந்தர் புகழ் பரப்பும் முழுமுதல் முத்தமிழ்க் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம் எனில், பௌத்தம் பரப்பும் பெண்மணியைத் தலைமையாகக் கொண்டெழுந்தது மணிமேகலை. பிற்காலப் பெருவளர்ச்சி கண்ட விருத்தப்பாவான் முதன்மை கண்டது சீவக சிந்தாமணி எனில், உலகிற் சிறந்த காப்பிய மகளிரிடையே தமிழ்த்தாயின் தலைமகளாக நேர்நிற்குந் தகுதிக்குரியது கம்பராமாயணம். மறுக்கவியலா வரலாற்றுச் சான்றுகள் நிரம்பக் கொண்டது பெரியபுராணம் எனில், ஒரு சமயம் தோற்றுவித்தவரைத் தலைவராகக் கொண்டமைந்தது சீறாப்புராணம். அவ்வாறே வீரமா முனிவரது தேம்பாவணிக் காப்பியத்தின் தனித் தன்மைகளும் சிறப்புக் கூறுகளும் சிலவுள. அவற்றைத் தொகுத்துக் காண்டல் காப்பிய ஆய்விற்குப் பயன் தரும்.

(i) தமிழராய்ப் பிறவாத வேற்றுநாட்டார் ஒருவரால் எழுதப்பெற்ற பெருமை தேம்பாவணிக்கே உண்டு. மற்றக் காப்பியப் புலவோரெல்லாம் பிறப்பால் தமிழர்; வளர்ப்பால் தமிழர்; வாழ்வால் தமிழர்; ஆனால் வீரமாமுனிவரோ இத்தாலியில் பிறந்தவர். தம் முப்பதாம் வயதிற்கு மேலேதான் இந்தியாவிற்கு

வந்தார். அதன்பின் தமிழ் கற்றுப் புலமை பெற்றுக் காப்பியம் ஆக்கினார்.

(ii) புலமை ஒன்றையே வாழ்வியலாகக் கொண்டிராத ஒருவரால் படைக்கப்பட்ட சிறப்பிற்குரியது. யாமறிந்த பிற காப்பியப் புலவோரெல்லாம் கவிதைப் படைப்பைத் தம் வாழ்வாகக் கொண்டோரேயாவர். இளங்கோவடிகள் துறவியாயினும் பிற பணி எதனிலும் ஈடுபட்டதாகத் தெரிந்திலது. சேக்கிழாரும் வாழ்வின் முற்பகுதியில் அமைச்சராயினும், பிற்பகுதியில் புராணம் பாடியதைத் தவிர வேறு எப்பணியிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். ஆனால் வீரமாமுனிவரோ சமயப் பணிக்கெனத் தம்மை முழுவதும் ஆளக்கிக் கொண்டவர். அதற்கிடையே இலக்கியப் பணியினையும் மேற்கொண்டு தேம்பாவணியைப் படைத்துள்ளார்.

(iii) பன்மொழியும் கைவரப்பெற்ற புலவர் ஒருவரால் படைக்கப்பட்ட தகுதிக்குரியது. பிற காப்பியப் படைப்பாளரெல்லாம் ஓரிரு மொழிகளிலேயே வல்லநராய்த் திகழ்ந்துள்ளனர். கவியரசர் கம்பர் தமிழன்றி வடமொழியும் அறிந்திருந்தார். உமறுப் புலவர் தமிழ்மொழி தவிர அரபி, உருது மொழிகளை அறிந்திருத்தல் சாலும். வீரமாமுனிவரோ மேலைநாட்டு மொழிகளான இத்தாலியம், இலத்தீன், போர்த்துகீசியம் போன்ற பல மொழிகளில் மட்டும் பயிற்சி பெற்றவரல்லர்; தமிழ், வடமொழி, தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற கீழை நாட்டு மொழிகளிலும் திறம் பெற்ற அறிஞர். ஆதலின் பன்மொழியின் பரந்துபட்ட அறிவின் துணைக்கொண்டு வரையப்பட்ட பெருஞ் சிறப்புக்குரியது தேம்பாவணி.

(iv) பல்வகை இலக்கியங்களைப் படைக்கும் ஆற்றல் சான்ற கைவலாளரால் ஆக்கப்பட்ட காப்பியம் இஃதொன்றே. தமிழ்மொழி வரலாற்றில் இலக்கணம், இலக்கியம், அகராதி, உரைநடை, மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும்

நூல்களை ஆக்கியருளிய பெருமைக்குரியவர் வீரமாமுனிவர் ஒருவரே. மற்றைக் காப்பிய ஆசிரியரெவரும் இவ்வாறு பல்வகைப் படைப்புக்களை அளித்தவரல்லர்.

(v) நாற்பொருள் பயக்கும் நடைநெறித்தாக அமைய வேண்டியது காப்பியம். வீரமாமுனிவரும், 'அறம் முதல் விளங்கச் சொல்வாம்'² என்று தாம் பாடத் தொடங்கினும் சிற்றின்பத்தைப் பாடாதொழிந்தார். நாற்கூறுகளில் இன்பமின்றி அமைக்கப்பட்ட காப்பியம் இஃதொன்றே. தலைவன் தலைவியர் தம் இன்ப நுகர்வை, ஊடலுவகையை, உள்ளக் களித்தலை ஓரிடத்தும் உணர்த்தாமல் நம் உள்ளங் களிக்குமாறு காப்பியம் படைக்கப் பட்டுள்ளது. காப்பியத் தலைவன் வளனும் தலைவி மரியும் ஒருபோதும் உடலின்பம் நாடாதார். அதுமட்டுமன்று. உடலின்பம் ஒறுத்துத் துறவேற்க முற்பட்டோர். அத்தகையோரைத் தலைமாந்தராக்கி எழுதப்பட்ட காப்பியம் தேம்பாவணி. மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் தலைவி மட்டுமே அத்த்கு நெஞ்சத்தினளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள் என்பது நினைவிந். கொளற்குரியது.

(vi) தமிழ் அகப்பொருள் இலக்கண மரபிற்கு ஒவ்வாத தலைவன் தலைவியரை மையமாகக் கொள்ளினும், அக்குறை தெரியாமல் புனையப்பட்ட காப்பியம் இது. தலைவற்கு ஈரெட்டாண்டும், தலைவிக்கு ஈராறாண்டும்³ நன்மணம் புணர் தற்குரிய பருவமாகக் கருதபெறும். தேம்பாவணித் தலைவரிடையே திருமணம் நிகழும்பொழுது தலைவற்கு முப்பத்துமூன்று வயதும் தலைவிக்குப் பதினான்கு வயதும் ஆகின்றன.⁴ பருவம் பொருந்தா மக்களிடையே நிகழும் மணமாயினும் படிப்போர் மனம் பொருந்துமாறு படைக்கப் பட்டுள்ள சிறப்புப் போற்றற்குரியது.

2. பாயிரம், 1.

3. இறையனாரகப் பொருள், நூற்பா 1, உரை.

4. திருமணப்படலம், 112.

(vii) சந்த வேறுபாடுகளின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக அமையுமாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் சிறப்பிற்குரியது. வீரமா முனிவரே, “கம்பன் தனது 12,016 பாடல்களில் 87 வகையான சந்த வேறுபாடுடைய பாவின வகைகளைப் படைத்துக் காட்டியிருக்கிறான். யான் 3,615 பாடல்களில் 90 வகைகளைக் காட்டியிருக்கிறேன்” எனக் கூறுகிறார். எனவே காப்பியங்களில் சந்த மணங் கமழ்ந்து பாவகை மிகுந்து காணப்படும் தகுதியுடையது.

(viii) காலப்போக்கில் இடைச்செருகல் நுழைந்து விடாமல் முன்னெச்சரிக்கையாக இத்தனைப் படலங்களாகக் கவிகளாகப் பாடியிருக்கிறேன் என ஆசிரியரே குறிப்புக் காட்டியிருப்பது சிந்தனைக்குரியது. காப்பியத் தலைவனுக்கு வானுலகில் முடிசூட்டுங்கால், வானோர் ‘ஆற்று நூற்று மூவைம்பூக்களால்’ ‘ஆற்று அணிகள் தொடுத்துச் சூட்டினர்’ என்னும் ஈரிடங்களில் காட்டும் குறிப்புத் தம் காப்பியத்தை $(6 \times 6 \times 100 + 3 \times 5)$ 3615 பாடல்களாலும் (6×6) 36 படலங்களாலும் யாத்துள்ளதைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. காண்ட எண்ணிக்கையோ பகுப்பு முறையோ அவ்வாறு காட்டப்பெறாததால் காண்டப்பகுப்பு ஆசிரியருடைய தன்றென்றும், பதிப்பாளருடையதென்றும் உணரலாம். மேலும் காலப்போக்கில் காப்பியத்தில் இடைச்செருகல் ஏற்படாதிருக்க அக்குறிப்பு ஒருவகையான அரணாகிறதெனலாம்.

(ix) காப்பியக் கூறுகளுள் தூதும் ஒன்றாயினும், அத்தூது செல்பவராகக் காப்பியத் தலைவரையே காட்டியிருப்பது பிற காப்பியங்களில் காணப்படா வொன்றாகும்.

(x) காப்பியத் தலைவர்க்கு மண்ணுலகில் முடிசூட்டு நிகழ்வது இயல்பு. தேம்பாவணித் தலைவனுக்கு விண்ணுலகில்

5. செந்தமிழ் இலக்கணம், 88.

6. முடிசூட்டு படலம், 30, 131.

முடிசூட்டிய பின்னர், மண்ணுலகிலும் மன்னனொருவன் முடிசூட்டி விழாவெடுக்குமாறு படைத்திருப்பது தனிச் சிறப்பாகும்.

காப்பியக் கரு

இன்னோரன்ன சிறப்புக்களையுடைய காப்பியக் கரு மிகவும் சிறியது. தலைவனின் வரலாற்றுக் குறிப்பு விவிலியத்தில் ஐந்தே இடங்களில் சிற்சில வரிகளில் இடம் பெறுகிறது. தாம் பூண்ட திருநாமப் பாதுகாவலரான புனிதரது வரலாற்றை எழுத முற்பட்ட கவிஞருக்குச் சிறிய கருவுக்குப் பேருருக் கொடுக்க வழிகாட்டிய முதலூல் ஆகிருத மரியாள் என்பாரால் கி.பி. 1660-இல் இசுபானிய மொழியில் எழுதப் பட்டுப் பல மேலைநாட்டு மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருந்த 'கடவுளின் நகரம்' (City of God) என்னும் நூலேயாகும். அதனைப் பாயிரப் பகுதியில் சுருங்க உரைக்கிறார் ஆசிரியர். "ஆகிருத நகரக் கன்னி ஒருத்தி அன்னை மரிமீது அன்பு கொண்டிருந்தாள்; அன்னை அவள்மீது வரங்கள் பொழிந்து தன் பூமான் பழங்கதை உரைத்து எழுதுக எனச் சொன்னாள்; அவளும் வரைந்தாள்; நானும் வரைந்து காட்டினேன்" என்கிறார்.

காப்பியச் செய்திகள்

காப்பியம் பாயிரமும் முப்பத்தாறு படலங்களும் கொண்டது. பாயிரத்தில் பதின்மூன்று பாடல்களில் நூல் வரலாறு அவையடக்கத்தோடு கூறப்படுகிறது. காப்பியத் தலைவனின் நாடாகிய யூதேயா நாட்டு வளமும், அதன் தலைநகரான எருசலேம் நகரச் சிறப்பும், நாட்டுப் படலம், நகரப் படலம் என்னும் முதலிரு படலங்களில் கூறப்படுகின்றன. காப்பியத் தலைவனின் முன்னோரிற் சிறந்த தாவிதன்

7. மத்தேயு 1:19, 2:13, 19. லூக்காஸ் 1; 27; 2:4.

வரலாற்றைக் கூறி அம்மரபில் தலைவன் தோன்றியதை வளன் சனித்த படலம் விளக்கும். பன்னிரு வயதில் கானகம் நண்ணித் துறவேற்க முனைந்ததும், முதியவர் வடிவில் தோன்றிய வானவரால் நாடு திரும்பித் தவம் போற்றத் துணிவதும் பால மாட்சிப் படலப் பொருளாகின்றன. இறைவன் திருவருட்படி அன்னை மரிக்கும் சூசையாம் வளனுக்கும் நிகழும் திருமண நிகழ்ச்சி திருமணப் படலமாகிறது. ஆறாம் படலமாகிய ஈரறம் பொருத்து படலம் இல்லற நெறி நின்று மரியும் சூசையும் துறவறம் போற்றும் பாங்கினைக் காட்டுகிறது. இறைவனருளால் மரி கருவறுதலும், அதுகளைடு சூசை ஐயறுதலும் ஐயம் தோற்று படலமாக அமைகின்றன. வானவரால் சூசை ஐயம் நீங்குதல் ஐயம் நீங்கு படலமாகவும், அதன் பின்பு சூசையும் மரியும் இறைவன் வருகையை எண்ணி மகிழ்வறல் மகிழ்வினைப் படலமாகவும் அமைகின்றன. இருவரும் பெத்திலேம் செல்லலும் அங்கு இறைமகள் பிறத்தலும் மகவருள் படலமாகின்றன. ழில்லை ஆயரும், மூவரசரும் வந்து திருக்குழந்தையைக் கண்டு வணங்குதல் காட்சிப் படலமாகியது. குலமுறைப்படி எருசலேம் சென்று மகவைக் காணிக்கையாக நேர்ந்ததை மகன் நேர்ந்த படலம் என்னும் பன்னிரண்டாம் படலம் உரைக்கிறது. இப்பன்னிரு படலங்களும் முதற் காண்டமாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

ஏரோதன் திருக்குழந்தைக்கு இழைக்க இருந்த துன்பத்தினின்று நீங்கி எசித்துக்குத் திருக்குடும்பம் புறப்பட்ட செய்தி பைதிரம் நீங்கு படலப் பொருளாகிறது. வழியில் வானவர் தோன்றி இறைவனாம் திருக்குழந்தையின் மாட்சியையும், அவனது வல்லமையை விளக்க முன்னைய வரலாறுகளையும் கூறுகின்றனர். அவையே இளவல் மாட்சிப் படலம், சோகவன் வெற்றிப்படலம், சேதையோன் வெற்றிப்படலங்களாக அமைந்துள்ளன. திருக்குடும்பம் தலைமயிரில் பலம் பொருந்திய சாம்சோன் வாழ்ந்த காசை மாநகர் அடைந்ததைக் காசை சேர்

படலம் என்னும் பதினேழாம் படலம் கூறும். அடுத்து வரும் சீனயி மாமலை காண் படலம் திருக்குடும்பம் அங்கு வந்து சேர்ந்ததை விளக்கும். எலிய முனிவர் உணவு பெற்ற பாலைவனம் அடைந்ததைப் பாலை புகு படலமும், தவ முனிவர் வாழ்ந்த சித்திரக்கூடம் அடைந்ததைச் சித்திரக்கூடப் படலமும் காட்டும். பின்னர் மோயீசனைத் தன் அலைக்கையால் தாங்கிய கையாற்றினை அடைந்த பகுதி நீர்வரமடைந்த படலமாகியுள்ளது. எசித்து நாட்டினை அடைந்தது எசித்துசேர் படலமாகிறது. எசித்து நாட்டில் திருக்குமரன் அடைந்ததும் நடுங்கி நரகில் வீழ்ந்த பேய்களுடன் பேயரசன் நடத்திய ஆலோசனை, குணுங்கு மந்திரப்படலம் என்ற பெயரில் அமைந்துள்ளது. சூசை மரியின் தவத்தை அழிக்கப் புறப்பட்ட பேய்கள் தோல்வி கண்டது சோகு தோர்வைப் படலம் என்னும் இருபத்து நான்காம் படலமாகியுள்ளது. பதின்மூன்று முதல் இருபத்துநான்கு வரை உள்ள படலங்களே இரண்டாம் காண்டமாகப் பதிப்பில் வந்துள்ளன.

இருபத்தைந்தாம் படலம் முதல் முப்பத்தாறாம் படலம் முடிய மூன்றாம் காண்டமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இறைக் குழந்தையைக் கொல்லத் திட்டமிட்டுக் குழந்தைகளை ஏரோதரசன் கொல்லுமாறு செய்தல் குழலிவதைப் படலம். அக் கொடுமையினின்று கருணையன் என்னும் திருநீராட்டு அருளப்பரைத் தப்புவிக்கச் சூசையும் மரியும் வானவனை அனுப்பியதும், கருணையன் வரலாறும் கருணையன் மாட்சிப் படலம். சூசை அறவுரை யாற்றும் பகுதி ஞாபகப் படலமாகவும், வாமனை ஆட்கொண்டது வாமன் ஆட்சிப் படலமாகவும், அவரது வேத நெறி பரவியது வேதக்கெழுமைப் படலமாகவும் அமைந்துள்ளன. ஏரோதன் இறப்பிற்கு பின் தாய்நாடு திரும்பியதை மீட்சிப் படலம் கூறும். சூசையும் மரியும் எருசலேம் கோவிலில் மகனைப் பிரிந்து மீண்டும் காண்டலைப் பிரிந்த மகவைக் காண் படலம் கூறுகிறது. பிற்காலத்துத் திருமறை

வளரும் முறையைத் திருமகன் கூறுவது புரோகிதப்படலம் விளக்கும். சூசை நோயால் துயருறல் பிணி தோற்றுப் படலம். எட்டாண்டு நோயுற்று இறந்து முன்னைய புண்ணிய ஆன்மக் கட்டுத் திருமகனின் துதுவராகச் சென்றமை தூதுரைப் படலம். இறைமகன் திருப்பாடுகளை யற்று இறந்து உயிர் பெற்றபின், சூசையும் மீண்டும் உயிர் பெறல் உத்தானப்படலம். சூசைக்கு விண்ணுலகிலும் மண்ணுலகிலும் திருமுடி சூட்டப்பெறல் முடி சூட்டு படலமாக அமைந்து காப்பியத்தை நிறைவு செய்கிறது.

பதிப்புக்கள்

தூபே அடிகளாரால் பாண்டிச்சேரியிலிருந்து முதற் பதிப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. முதற்காண்டம் கி.பி. 1851 ஆம் ஆண்டிலும், இரண்டாம் காண்டம் 1852 ஆம் ஆண்டிலும், மூன்றாம் காண்டம் 1853 ஆம் ஆண்டிலும் வெளியிடப் பட்டுள்ள விவரங்களையும், தேம்பாவணி தூபே அடிகளாருக்குக் கிடைத்த வரலாற்றையும் விரிவாகப் பெஸ் அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁸ முழுமையான இரண்டாம் பதிப்பு, பாண்டிச்சேரியிலிருந்தே 1891 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ள குறிப்பினையும் அவர் தருகிறார். மூன்றாம் பதிப்பு 1926-28 ஆம் ஆண்டுகட்கிடையிலும், நான்காம் பதிப்பு 1956-58 ஆம் ஆண்டுகட்கிடையிலும் அங்கிருந்தே வெளிவந்துள்ளன எனவும், தூத்துக் குடியிலிருந்து 1961-64 ஆம் ஆண்டுகட்கிடையிலும், திருச்சியிலிருந்து 1980-81 ஆம் ஆண்டுகட்கிடையிலும் தமிழ் இலக்கியக் கழகம் 5, 6ஆம் பதிப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளது எனவும் தெரிய வருகின்றன. பாளையங்கோட்டை வீரமாமுனிவர் ஆய்வுக் கழகம் ஆய்வுரையுடன்கூடிய பதிப்பினை 1984-இல் வெளியிட்டு இருக்கிறது. இவற்றைத் தவிர மர்டோக்தம் அட்டவணையிலே இன்னொரு பதிப்பையும் குறிப்பது

8. Father Beschi S.J. p., 187.

9. வீரமாமுனிவர் ஒரு விளக்கம், பக். 4.

ஆய்விற்குரியது. தூபேயின் பதிப்புக்களைக் குறிப்பிடும் அவர் பாண்டிச் சேரியிலிருந்து 1866 ஆம் ஆண்டு விரிவுரையுடன் கூடிய ஐந்து படலங்கள் வந்துள்ளனவாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁰ எனவே இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள பதிப்புக்கள் (i) பாண்டிச்சேரி (1851-53) (ii) பாண்டிச்சேரி (1866) (iii) பாண்டிச்சேரி (1891) (iv) பாண்டிச்சேரி (1926-28) (v) பாண்டிச்சேரி (1956-58) (vi) தூத்துக்குடி (1961-64) (vii) திருச்சி (1980-81) (viii) பாளையங்கோட்டை (1984) ஆகிய எட்டுப் பதிப்புக்கள் வந்துள்ளவெனவும் இரண்டாம் பதிப்பு முழுமையாக வெளியிடப்படவில்லையெனவும் கொள்ளலாம்.

மொழி பெயர்ப்புக்கள்

பிற காப்பியங்களைப் போன்று தேம்பாவணிக்கும் சிலர் உரை கண்டிருக்கின்றனர் என்பது மட்டுமன்று; விருத்தியுரையும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.¹¹ ஜெகராவு முதலியாரவர்களால் 1887-இல் வசன காவியமாகவும் வெளி வந்திருக்கிறது. ஆரோக்கிய நாயகரவர்களால் 1865-இல் கீர்த்தனைகளாகவும் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆரோக்கியசாமி பிள்ளையால் 1912-இல் சுருக்கிக் கருப்பொருளாகவும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.¹² இவையனைத்தையும்விட பிறமொழிகளிற்கூட சில பாடல்களும் சுருக்கங்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தனிச்சிறப்பிற்குரியதாகும். பிற காப்பியங்களோ, காப்பியப் பகுதிகளோ அண்மைக் காலத்தேதான் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பது நினைவுகொள்ளத் தக்கது. தூபே அடிகளார் ஒவ்வொரு காண்டத்தின் சுருக்கத்தையும் பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.¹³ எல்லீஸ்

10. Classified Catalogue of Tamil Printed Books, p., 244.

11. Classified Catalogue of Tamil Printed Books, p., 242.

12. Father Beschi, S.J., p., 187, 188.

13. Father Beschi, S.J., p., 187.

என்பாரும் பாபிங்டன் என்பாரும் சில பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.¹⁴ எல்லஸ் 1819, மார்ச்சு, 10-ஆம் நாள் இறந்துவிட்டபடியால் அம்மொழி பெயர்ப்பு அதற்கு முன்னதாகவே இருந்திருத்தல் சாலும்.¹⁵ சான்றாக ஈரறம் பொருத்து படலத்தில் வரும்,

அறக்கடல் நீயே! அருட்கடல் நீயே!
 அருங்கரு ணாகரன் நீயே!
 திறக்கடல் நீயே! திருக்கடல் நீயே!
 திருந்துளம் ஒளிபட ஞான
 நிறக்கடல் நீயே! நிகர்கடந் துலகில்
 நிலையுநீ! உயிருநீ! நிலைநான்
 பெறக்கடல் நீயே! தாயுநீ! எனக்குப்
 பிதாவுநீ! அனைத்துநீ அன்றோ!

என்னும் பாடல் பின்வருமாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

“Thou art the sea of virtue, thou art the sea of grace,
 thou art the most benevolent.

Thou art the sea of power, thou art the sea of prosperity,
 thou art the sea of wisdom which enlighteneth the mind.

Thou art the confirmation and the life of the world; to
 whom is no likeness.

Thou art the infinitely bright and heavenly sun, which
 can not be hidden by the assembled clouds, and which sinketh not
 into the ocean.

Thou art the sea of constant felicity which hath neither
 swell nor wave.”

14. Classified Catalogue of Tamil Printed Books, p., 56.

15. Father Beschi, S.J., p., 184.

2. திருக்குடும்பச் சிறப்பு

தேம்பாவணி தரும் பொருள்

‘தென்னிந்தியாவில் கத்தோலிக்கச் சமய நிறுவனங்கள்’ என்னும் நூலின்கண் தேம்பாவணிபற்றி, “என்றும் அருளுடையவரும் மகிமைக்குரியவருமாகிய புனித சூசையே இக்காப்பியத்தின் தலைவராவார். கடவுளின் தாயாகிய அமலோற்பவ கன்னிகையோடு இப்புனிதரின் வரலாறு இரண்டறக் கலந்திருக்கிறபடியால் அவ்விருவரையும் வெளிப்படுத்துகிற அல்லது அவ்விருவரோடும் தொடர்புடைய பழைய, புதிய ஏற்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் ஆசிரியர் தம் விரிந்த திட்டத்தில் உள்ளடக்கியிருக்கிறார். கடவுள் அவதாரத்திலும், உலக மீட்பிலும் பாராட்டற்குரிய வகையில் புனித கன்னிமரிக்கும் சூசைக்கும் உள்ள பங்கினை இதுவரையிலும் தமிழ்ப் பாக்களில் எவரும் பாடாத வகையில் கவிஞர் சிறப்பாகப் புலப்படுத்தியிருக்கிறார்” எனக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.¹ அக்கருத்துப்படி, (i) சூசை வரலாறு (ii) அன்னை, இறைமகன் ஆகியோர் பங்கு (iii) பழைய, புதிய ஏற்பாட்டு வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் ஆகிய மூன்றுமே தேம்பாவணி எங்கணும் பரந்து காணக் கிடக்கின்ற அடிப்படைப் பொருள்களாகின்றன.

1. Classified Catalogue of Tamil Printed Books, p., 54.

படலப் பொருட் பாகுபாடு

முப்பத்தாறு படலங்களையும் அவற்றுள் அமைந்துள்ள பொருளடிப்படையில், இறைமகன் தொடர்புடையன, தலைவன் தலைவிப் பொதுமையுடையன, மறை வரலாற்றுத் தொடர்புடையன, தலைவன் தொடர்புமட்டுமுடையன, திருக்குடும்பத் (குழந்தையாம் இறைவன், தலைவன், தலைவி) தொடர்புடையன ஆகிய ஐவகையாகப் பகுக்கலாம். இளவல் மாட்சிப் படலம், புரோகிதப்படலம், உத்தானப்படலம் ஆகிய மூன்றும் இறைமகனைப் பற்றிய செய்திகளையே பொருளாகக் கொண்டன. நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம், திருமணப்படலம், ஈரறம்பொருத்து படலம், மகிழ்வினைப் படலம், ஐயம் நீங்கு படலம் ஆகிய ஆறும் காப்பியத் தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவர்க்கும் உரியன. சோகவன் வெற்றிப்படலம், சேதையோன் வெற்றிப்படலம், காசை சேர் படலம், சீனயி மாமலை காண் படலம், பாலை புகுபடலம், சித்திரகூடப் படலம், நீர்வரம் அடைந்த படலம், குழவிகள் வதை படலம், கருணையன் மாட்சிப் பட்டலம் ஆகிய ஒன்பதும் மறை வரலாறுகளை மையமாகக் கொண்டன. வளன் சனித்த படலம், பாலமாட்சிப் படலம், ஞாபகப் படலம், வாமன் ஆட்சிப் படலம், வேதக்கெழுமைப் படலம், தூதுரைப் படலம், முடிசூட்டு படலம் ஆகிய ஏழும் தலைவன் சிறப்பிற்கே உரியன. ஐயம் தோற்று படலம், மகவருள் படலம், காட்சிப் படலம், மகன் நேர்ந்த படலம், பைதிரம் நீங்கு படலம், எசித்துசேர் படலம், குணங்கு மந்திரப் படலம், சோகு தோர்வைப் படலம், மீட்சிப்படலம், பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், பிணி தோற்று படலம் ஆகிய பதினொன்றும் திருமகன், தலைவன், தலைவி ஆகிய திருக்குடும்ப மூவர்பற்றிய செய்திகளையும் பெருமைகளையும் உள்ளடக்கியன. எனவே வளனாம் சூசையைத் தலைவனாகக் காப்பியத்திற் கொண்டாலும் திருக்குடும்பப் பெருமையினை விரித்துப் பேச அதனை இடமாக்கிக் கொண்டார் ஆசிரியர் எனத் துணியலாம்.

இருவர் பெருமை

அன்னை மரியை இறைவனுக்கு ஒத்தவராக்கி, இருவர் பெருமையையும் ஒருங்கே பாட முனைந்த கவிஞரது உள்ளத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் சில சான்றுகள் காப்பியத்தில் பரந்து கிடக்கின்றன. இறைவன் ஒருவனே ஒப்பாரும் மிக்காரும் அற்றவன். காப்பியத் தலைவர்களையும் தன்னேரிலாதோராக்கி அந்நிலைக்குக் கொணர்வர். தேம்பா வணியில் தலைவியையும் அந்நிலைக்கு உயர்த்தக் கவிஞர் கருதுகிறார். காப்பிய நாயகனாகச் சூசை இருந்தும் யாதோரிடத்தும் நாயகனெனச் சூசையை அழைக்காத ஆசிரியர் இறைவனை நாயகனெனப் பல்லிடங்களில் அழைக்கிறார். திருமணப் படலத்தில் மட்டும் ஆறிடங்கட்குக் குறையாமல் சுட்டுகிறார்.² பிற படலங்களிலும் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார்.³ அவ்வாறே, அன்னைமரியையும் நாயகியெனக் 'கருணைப்பொலி நாயகி', 'ஆண்டு அளித்தருள் நாயகி', 'மூவுலகிற்கெல்லாம் மெய்கொள் நாயகி' எனக் கூறுகிறார்.⁴

இறைவனுக்கு நிகராக இறைவியென மரியைக் குறிப்புக்காட்டும் சான்றுகளுள் பாவம்போக்கும் செயலும் ஒன்று. இறைவன் ஒருவனே மானிடர் பாவம் போக்கும் தகுதியும் ஆற்றலும் சான்றவன். ஆனால் காப்பியத்திலோ,

உரைத்த வாய்மை இருசெவி யூடினிது
இரைத்த ஆண்மையில் ஏந்திய சூலுறை
வரைத்த வாம மகன்கரு மாசறக்
கரைத்த வாயிலன் உட்களித் தானரோ⁵

2. பாடல்கள், 26, 39, 44, 54, 124, 136.

3. 6-15; 7-53; 8-83, 86, 87; 9-75, 99; 12-86; 34-30.

4. 7-58; 10-39, 126.

5. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 28.

என்னும் பாடல் கருணையனின் பிறவிப் பாவத்தை மரியின் மொழி போக்கியதாகக் கூறுகிறது. உலகை ஆளும் இறைவற்கு நிகராக 'உலகொருங்கு ஆள்வான்' எனவும் பேசப்படுகிறான். மரி இறைவன் காந்தனாகவும், காந்தையாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.⁷

காப்பிய நாயகன் இறைவனையும் மரியையும் ஒன்றுபோற் கருதுமாறு காட்டியிருப்பதும் புகழ்மாறு படைத்திருப்பதும் நுணுகிக் காண்டற்குரியன. சூசையின் உயிர் பிரியும் தறுவாயில் இறைமகன் அன்னைமரி ஆகிய இருவரும் இருபாலாசியிட் டருளுரையில் தேற்ற⁸ ஆக்கை நீங்கியதாகக் காட்டப்படுகிறது. ஈரறம் பொருந்த மரியுடன் வாழ்ந்தகாலை இறைவனைச் சூசை, 'அறக்கடல், அருட்கடல், அருங்கருணாகரன், திறக்கடல், திருக்கடல், ஞானநிறக் கடல், உலகின்நிலை, உயிர், நிலைக்கடல், தாய், பிதா அனைத்து'மாக வாழ்த்துகிறார்.⁹ பிறிதோரிடத்து மரியை வாழ்த்தும்பொழுதும் ஏறத்தாழ இவ்வாறே வாழ்த்தியமையைப் பின்வரும் பாடல் வீளக்கும்.

நீஒரு தாய்! ஒரு தாதைய
 நீ! உயிர் நீ! எவை யாகிலும் நீ!
 நீகனி வார்கடல்! நீஒளி
 ஆர்கடர்! நீஅருள்! ஆர்முகில்நீ!
 நீஇறை யோனெழும் ஆசனம்!
 நீநெறி! வேதம் வழாநெறிநீ!
 நீமுகி ழாத நறாமலர்!
 நீநிறை நூல்! நிக ராவுருநீ!¹⁰

6. பாயிரம், 6.

7. புரோகிதப் படலம், 7.

8. தூதுரைப் படலம், 19.

9. ஈரறம் பொருத்து படலம், 34.

10. ஐயம் நீங்கு படலம், 75.

இறைவனைத் தாய், பிதா, அனைத்துமெனக் குறிப்பிட்டது போன்று மரியைத் தாய், தாதை, எவையாகிலுமெனக் குறிக்கிறார். இறைவனை அருட்கடல், உயிர் எனச் சுட்டுவது போல் மரியையும் அருள், உயிர் எனச் சுட்டுகிறார். அறக்கடல் என இறைவனை யழைக்க மரியை நெறி என்கிறார். நிலைக் கடலுக்குப் பதில் வழாநெறி எனவும், திருக்கடலுக்குப் பதில் கனிவார் கடலெனவும், நிறக்கடலுக்குப் பதில் ஒளி ஆர் சுடரென்றும் மரியைக் கருதுவதாகக் கொள்ளலாம். இவ்வாறே அருங்கருணாகரனுக்குப் பதில் ஆர்முகிலெனவும், திறக் கடலுக்குப் பதில் நிகராவுருவெனவும், நிலைக்கடலுக்குப் பதில் நிறை நூலெனவும் கொள்ளக் கிடக்கின்றன.

மூவர் பெருமை

நாயகனான இறைவனையும், நாயகியாகிய மரியையும் உயர்த்தும் அளவிற்குக் காப்பிய நாயகனை உயர்த்தி நாயகன் எனக் குறிக்காவிடினும் அதனைக் குறிப்பாற் பெற வைத்தார் ஆசிரியர். அக்குறிப்புக்கள், காப்பிய நாயகன், உலக நாயகன் உலக நாயகி ஆகிய மூவரையும் ஒருங்கே போற்றும் உள்ளத்தைப் புலப்படுத்தும். 'முப்புறத்து இணையில் மூவர்', 'ஆவிநோய் செய்யும் புரையழிக்கும் மூவர்' என்னும் தொடர்கள்¹¹ அதற்குச் சான்றுகளாகும். எசித்து நாட்டினர் அம்மூவரையுமே உயிராகக் கருதியதை,

அம்மையே! மகவே! வாய்ந்த அருந்தவத் திறைவ குசை!
நும்மையே! உயிரென் றாக நுதலிநும் நிழலில் வாழ்ந்த
நம்மையே அகன்று போதீர்! நட்பிடை அகலா தன்பின்
செம்மையே பேண்மின் என்னாச் சென்றுமீண் டெவரும்

போனார்¹²

11. மீட்சிப்படலம், 42, 47.

12. மீட்சிப்படலம், 41.

என்னும் பாடல் காட்டும். அவ்வாறே வறிய நிலையைச் சுட்டும் பொழுதும் மூவரையும் ஒரு நிகராக்கி,

விண்ணு ளோர்பணி வேலையைக் கொள்பவர்
மண்ணு ளோர்பிடி மாண்புற அந்நகர்க்க்
கண்ணுள் ஓர்வறி யோரெனக் கையிரந்
தெண்ணுள் ஓர்பகல் மூன்றிருந் தாரரோ!¹³

என்று பாடப்படுகிறது. இப்பாடலில் ஓர் வறியோர் என்பதைப் போன்றே, 'ஓர் பகல் மூன்று' என்னும் சொற்றொடர் அமைப்பு மூவரும் ஒருநிகர் என்னும் நுண்குறிப்பைத் தருகிறதெனலாம்.

திருக்குடும்பப் பங்கு

மூவரொருவராகிய திருக்குடும்பச் சிறப்புப் பரக்கப் பேசப்படுகிறது. நல்லதோ, அல்லதோ எல்லாவற்றிலும் திருக்குடும்பத்தார் மூவருக்கும் பங்குள்ள பாண்மையையும் பலவிடங்களிற் காணலாம். மனிதனை மீட்க இறைவன் உலகத்தில் உருவெடுத்திருந்தாலும் அப்பணியை நிறைவுறச் செய்தலில் மூவருமே பங்கு பெறுகின்றனர். சூசை நோயுற்று வருந்துகையில் அத்துன்பம் தாங்கொணா அன்னை மரி தம் மகனிடம் நோய் தணிக்க வேண்டுகிறார். அதற்கு மறுமொழியாக, 'இத்துன்பம் நன்றாகும்; தேனின் இன் துயர்ச் செய்தியைக் கேள்' எனக்கூறுகிறான் திருமகன். அதனைக் கவிஞர்,

நோய் ருந்தல் இவற்கென, நொந்துடல்
காய முண்டல் எனக்கெனக் கண்டுளம்
தீய் ருந்தல் உனக்கெனச் சீர்த்தவோர்
தூய் ருந்த யைசூழ்ச்சியிஃ தாமென்றாள்¹⁴

13. காசை சேர் படலம், 47.

14. பிணி தோற்று படலம், 22.

எனக் கூறுகிறார். 'இறைவன்றன் இரக்கச் செயலின் திருவருள் திட்டம் இது. அஃதாவது நோயை அனுபவிக்கும் பங்கு இவரது; நொந்து பாடுபட்டு உடற் காயங்களைப் பெறல் என்னது; இருவர்தம் பாடுகளையும் கண்டு நெருப்புப் போன்ற துன்பத்தை அனுபவித்தல் உன்னது' என்பதே இதன் பொருளாம். மனிதகுல மீட்புப் பணியில் திருக்குடும்பமே பங்கு பெற்ற பாங்கினை இப்பாடல் தெளிவுறுத்தும்.

மானிடர்க்கு வேண்டும் வரங்களை அருள்வதிலும் மூவரும் குறைவிலர் என்பதும் காப்பியத்தில் காட்டப்படுகிறது. இறைவனின் வரமருளும் திறம் கூற வேண்டுவதின்று. விண்ணுல கெய்திய சூசைக்குப் பிதா தாம் சூட்டிய முடியில் உள்ள ஏழு மணிகளின் தன்மைகளை விளக்கும்பொழுது 'அன்னையின் அருளை வேண்டுவோர்க்கு அவ்வருளைப் பெறுமாறு நீ அருள் புரிய உனக்கு நான் மூன்றாம் மணி தந்தேன்¹⁵ எனக் கூறுவதின்று, தாயருளைப் பெறச் சூசையருள் வேண்டும்; அவ்வருளருளும் ஆற்றல் இறைவனால் அருளப்படுகிறது. எனவே ஒருவர் அன்னையின் அருளைப் பெறுங்கால் சூசை, இறைவன் ஆகியோர் துணையாகின்றனர்; மூவர் பங்காலும் கேட்கும் வரம் கிட்டுகிறது.

தேம்பாவணிப் பயன்

தேம்பாவணி படிப்போர் பயனை வானவரே புகழுமாறு அமைத்திருக்கிறார் புலவர். பிற நாற்பயனை ஆசிரியரே கூறுவர். 'பாமலராலாகிய இவ்வணி கன்னித் துணைவி களித்து இசைத்தது; இதனை அணிபவர்கள் திருவீட்டுயர்வர்; அன்னையும் சூசையும் தம் மைந்தனோடு காப்பர்¹⁶ எனக் குறிப்பால் காட்டிப் புகழ்கின்றனர் வானவர். திருவீட்டுயர் வோரைக் காப்பவர் திருக்குடும்ப மூவருமே என்பதும்,

15. முடி சூட்டு படலம், 35.

16. முடிசூட்டு படலம், 132.

தேம்பாவணியை நுகர்வதன் பயனாக அது கிட்டுமென்பதும் உணர்த்தப்படுவதால் திருக்குடும்ப மாண்பை அறியலாம். வானவர் அணிந்த அணியென முன்னர்க் காட்டித் தாம் புனைந்த பாமலரணியை மூவர் பதத்திற்கே தொழுது அணிந்ததாகக் கவிஞர்,

திருவாய் மலர்த்தேன் மலர்சேர்ந்த தேம்பா
வணியைத் தொழுதேத்தி
மருவாய் மணிப்பூம் வயல்நாடு வடுவற்
றுய்ய வீங்குற்றேன்
உருவாய் வேய்ந்த வென்னிறையோ
னுடன்மூ வரின்பொற் பதத்தணிய
வெருவாய்ப் புன்சொல் அஞ்சியபின்
விருப்பம் தூண்டத் தொழுதணிந்தேன்¹⁷

எனப் பாடிக் காப்பியத்தை முடிக்கிறார். இக்குறிப்பும் திருக்குடும்பத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கவே கவிஞர் காப்பியம் பாடினார் என்றும், அதற்குச் சூசை வரலாற்றைக் கருவாகக் கொண்டார் என்றும் கருத இடம் தருகின்றது.

3. தலைமாந்தர் படைப்பு

தலைமாந்தர் நிலை

ஒரு காப்பியத்திற்குச் சிறந்த அமைப்புத் தருவது தலைமாந்தர் படைப்பே. தலைமாந்தர் என்னும் நடுவணப் பொருளைச் சுற்றி வரையப்படும் கோடுகளெனப் பிற படைப்புகளும் உறுப்புக்களும் அமையும். காப்பியப் போக்கிற்கு உறுதி ஊட்டுவதும், ஒளி கூட்டுவதும் தலைமாந்தரே. அத்தலைமாந்தர் படைப்புச் சிறக்கின் காப்பியம் சிறக்கும். ஆதலின் ஆசிரியன் அம்மாந்தரைத் தேர்வதிலும், அவரை உருவாக்கும் நுணுக்கத்திற்கும் தன்திறங் காட்டி நிற்பான். அவ்வாறே வீரமாமுனிவர் தம் படைப்புத் திறத்தைத் தலைமாந்தர் படைப்பின்வழி நிலை நிறுத்துகிறார்.

தலைமாந்தர் ஒப்புமை

உலகினை நோக்க ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவரே தலை மாந்தர். தன்னேரிலாத் தகைமை சான்ற தலைவன், தலைவி ஆகிய தலைமாந்தரிடையேயும் சில ஒப்புமைகள் அமைதல் வேண்டும். தொல்காப்பியம்,

பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டோடு
உருவு நிறுத்த காம வாயில்
நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென
முறையறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே¹

1. மெய்ப்பாட்டியல், 25.

எனச் சுட்டும் இயல்புகளைக் காப்பியத் தலைமக்கட்கும் உரித்தாக்கிக் கொள்ளலாம். இவ்வியல்புகள் அனைத்தும் தேம்பாவணித் தலைமக்கட்குப் பொருந்தும் எனக் கூறுதற்கில்லை; பொருந்தாக் குறை தவிர்த்து நிறைவிக்கக் கவிஞன் மேற்கொண்ட திறம் என்ன என்பதைக் காணின் வீரமாமுனிவரின் வித்தகத் திறம் கண்டு மகிழலாம்.

பருவப் பொருத்தம்

தமிழ் மரபிற்கு முரணாகக் காப்பியத் தலைமாந்தரது திருமண வயது தேம்பாவணியில் அமைகிறது. இறைவன் திருவருள் அவ்வாறாகிறது. அவர்தம் பருவ வேறுபாட்டினை முற்றிலும் மாற்றக் கவிஞர்க்கு மனம் இடந்தரவில்லை. எனவே திருமணமாகுங்கால் அவர்தம் வயதைக் குறித்து,

வண்ணாம் கவிஞர் வயது ஈரெழுகொள்
தண்ணாம் கலைதேய்த் தொளிர்ந்தாள் கொடியை
எண்ணான் கொடும்ஓர் வயதே கிமணம்
தெண்ணாம் கொடியான் செய்வான் விதியே²

எனப் பாடி, 'என் செய்வது? அது வான் விதி! என் வழி அன்று' எனத் தம் வேதனை யுளத்தையும் கோட்டுக் காட்டுகின்றார். அந்த ஒரு சிறு குறையை மறைக்கப் பல நிறைகளைக் காட்டி ஈடுகட்டக் கவிஞர் பாடுபட்டுக் காப்பியத்தைச் சிறக்கச் செய்கிறார். அதற்கென இருவருக்கும் பொருத்தமான பலவற்றை நோக்குகிறார். சூசை வானறிவு எய்திச் சீர்த்த பருவம் அவருக்குத் தோன்றுகிறது. மூன்றாம் நாட்பிறை போல மூன்று வயதில் எய்தியதாக,

இளைய வான்பி றையென வளர்ந்துளம்
வளைய மாசுறா வயது மூன்றுளான்

உளைய நூலவர் உற்ற காட்சியின்
திளைய வானறி வெய்திச் சீர்த்தனன்³

என்று பாடுகிறார். அக்கருத்தையே மனத்திருத்தி, பிறைபோன்ற
ஒளியுடைய தலைவி கோவில் சேர்ந்து மறை போன்ற ஒளி
பெற்றதும் மூன்றாம் வயதே என்பதனை,

பிறையொக்கும் ஒளியன்னாள் பெருகுவய
தொருமூன்றில் கோயில் சேர்ந்து
மறையொக்கும் ஒளியன்னாள் வழுவிலநாள்
தொறுமென்னை வணங்கு மாற்றால்⁴

எனக் காட்டுகிறார்.

பிறப்புப் பொருத்தம்

ஆதிமனிதனது தீவினையால் அனைவரும்
கருவிலேயே மாசுற்ற பிறப்பெடுக்கின்றனர் என்பது கிறித்தவக்
கோட்பாடு. அம்மாசுற்றவராகத் தோற்றமெடுத்தது மரியின்
சிறப்பென்பது கத்தோலிக்கச் சமயக் கருத்து.⁵ ஆதலின்
மானிடருள் கோதருள் குறையற்ற பெருமாட்டி மரி.⁵ அதனைப்
பாயிரத்தில் காட்டிய பின்னர்,

சேயாக மனுக்குலத்தில் சேர்ந்துதித்து
வையகத்தார் சிதவை நீக்க
தாயாக வளர்கன்னி தாய்வயிற்றில்
பழம்பழிசேர் தவறில் லாது
தூயாகம் அறிவாண்மை கடர்காட்சி
வலியருண்மாண் துணிவு சூழ்ச்சி
வீயாத வரங்கொடுபெற் நெவ்வுலகும்
வியப்பெய்த வேய்ந்தா ளன்றோ⁶

3. பாலமாட்சிப் படலம், 3.

4. திருமணப் படலம், 29.

5. பாயிரம், 9.

6. திருமணப்படலம், 27.

என்ற பாடலிலும் விளக்குகிறார். ஆயின் தலைவிக்குத்தான் கரு மாசற்ற பிறப்புச் சிறப்பு உண்டே தவிரக் கிறித்தவக் கொள்கைப்படி தலைவனுக்கு அன்று. எனினும், தலைவன், தலைவி யருக்கிடையே பொருத்தம் பிறப்பிக்கக் கருதித் தலைவனும் மானிடரினின்று மேம்பட்டுக் கரு மாசற்ற பிறப்பைப் பெற்றதாகக் கவிஞர் காட்டுவதை நோக்க வேண்டும்.

வாய்வழி பரவிய நஞ்சின் வண்ணமே
காய்வழி, ஆதன் முன்கனிந் தருந்திய
தீய்வழி கருவழி சேரும் தொல்செயிர்
ஓய்வழி பொறாது இறையொழிய முன்னினான்⁷

எனத் தாய் கருவுற்றிருக்குங்காலே, பழிபடாதிருத்தல் வேண்டுமென இறைவன் முன்னியதாகப் பாடுகிறார். பின், திருமண நிகைவால் துயருறும் மரியானைத் தேற்றுமுகனாகச் சூசையின் இயல்புகளை இறைவன் கூறும்பொழுதும்,

தாய்செய் சிறைநீக் குமுனர் தரையில்
பேய்செய் சிறைநீத் தருள்பெற் றுடலாம்
நோய்செய் சிறைநூ றுப, கன் னியறா
நீய்செய் சிறைநேர் பொறிகாத் தனனால்⁸

என்னுமாறு படைத்திருக்கிறார். இதனிடையே இன்னொரு குறிப்பும் சிந்திக்கத்தக்கது. கன்னிமை அறா மரி போலத் தலைவனும் பொறிகாத்த பெருமைக் குரியவனாகக் காட்டப்படுகிறான்.

பிற பொருத்தம்

மரியிடம் சூசையின் இயல்புகளை இறைவன் கூறுகையில் அறத்திலும், கொடையாசையிலும், ஞான அறிவிலும், அருளிலும் தவத்திலும் சிறந்தவன் எனக்

7. வளன் சனித்த படலம், 49.

8. திருமணப் படலம், 70.

கூறுகிறான்.⁹ இவ்வியல்புகள் மரிக்கும் உரியன என்பது மட்டுமன்று; அணிகலன்களாக மிளிர்வன; அவ்வணிகலன்களோ மணமகளான மரிக்கு வானோர் சூட்டியன என்பதனை,

வானாரும் எய்தி அறமே மணியென் றணிந்தார்
மீனாரும் ஓதி மிளிர்ந்தோ டெனவேய் குகின்றார்
தேனாரும் மாலைத் திரளென் றருள்சேர்க் குகின்றார்
கானாரும் வாய்த்த தவமே கலையாய் வனைந்தார்¹⁰

என்னும் பாடலால் அறியலாம். மணமகளுக்கு வானோர் சேர்த்த அணிகலன்களைச் சூசைக்கும் சூட்டியதாகக் கவிஞர் காட்டும் சிறப்பே பொருத்தம் காட்டுவதில் அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தைத் தெளிவுறுத்துகிறது. சிறுவனாகிய சூசைக்கு விண்ணவர் அருளையூட்டி, அறத்தை முடியாகவும், தவத்தைப் பூணாகவும் பூட்டி அறிவைச் செங்கோலாகக் காட்டியதாகவும்,

ஊட்டி னாரருள் முடியின் ஒப்பெனச்
சூட்டி னாரறம் கடரும் பூணெனப்
பூட்டி னார்தவம் பொற்செங் கோலெனக்
காட்டி னாரறி வமைந்த காட்சியே¹¹

என்ற பாடலிற் கூறுகிறார். மரிக்கு மணியாக அணியப்பட்ட அறம் சூசைக்கு முடியாகிறது; மரிக்கு ஆடையாகிய தவம் சூசைக்குச் செங்கோலாகிறது. மரிக்குத் தோடாக அமைந்த ஓதியாகிய ஞானம், அஃதாவது அறிவு சூசையின் காட்சியாக உருவெடுக்கிறது. அடிப்படைப் பண்புகளான அறம், அறிவு, அருள், தவம் இருவர்க்கும் உரியவாகின்றன. அவற்றை உரித் தாக்கும் முறையில் சிறு வேறுபாடு; அவ்வளவுதான்.

9. திருமணப் படலம், 71, 72.

10. திருமணப் படலம், 86.

11. பால மாட்சிப் படலம், 2.

இருவரும் ஒரு நிகர்

தலைவன், தலைவி இருவரும் ஒரு நிகரானவராகக் காட்டுகின்ற இடங்களும் உண்டு. காப்பியங்களில் தலைவனுக்கு முடி சூடலே காணக்கிடக்கும். அவ்வாறே சூசைக்கு முடிசூட்டியது பற்றி இறுதிப் படலமாகிய முடிசூட்டு படலம் விளக்கும். தேம்பாவணியில் மரி தானறியா வகை கருவுற்றது கண்டு ஐயுற்ற சூசையின் ஐயம் நீங்கியபின் சூசை காணும் காட்சியில்,

தன்னுயி ராமென உன்னு தயாபமொடு எண்ணிய மூவுலகார்
மன்னுயிர் யாவையு முன்னினள் ஆளொருமன் னரசாள்
இவளென் றென்னுயிர் ஆள்பவன் மின்னிய மீனொளி எண்ணிய
ஏவியுலா மின்னுயிர் ஆகிய சென்னியின் மீதொரு மின்முடி
சூடினனே¹²

என இறைவனே மரிக்கு முடிசூட்டியதாகக் காட்டுவது இருவரும் ஒருநிகர் என்பதைக் காட்டக் கருதிய செயலே. அவ்வாறே செயற்கரும் செயல்களைத் தலைவற்கு ஏற்றிக் கூறலே மரபு. இங்கும் தலைவன் புதுமை செய்கிறான். முட நோயால் துன்புற்ற பெண்ணைக் கண்டு 'தேவ மகன் முகத்து ஆறும்'¹³ என்று அறைந்தவுடனேயே நோய் தீர்ந்த நிகழ்ச்சி அதற்கொரு சான்று; அவ்வாறே காந்தரியைப் பற்றியிருந்த காமப்பேய் மரியால் ஓட்டப்பட்டதென்பதும்¹⁴ தலைவியின் புதுமைச் செயலுக்குச் சான்று. இதுபோன்றே தலைவன் தலைவியைத் தொழுதேத்து மாறும்¹⁵ தலைவி தலைவனைத்

12. ஐயம் நீங்கு படலம், 81.
13. காசை சேர் படலம், 49.
14. மகவருள் படலம், 39.
15. ஐயம் நீங்கு படலம், 75.

தொழுமாறும்¹⁶ காட்டியிருப்பன இருவரும் ஒரு நிகரானவரே என்னும் குறிப்பு உருப்பெற வைத்த முறையே எனலாம்.

திருமணம் நிகழ்ந்தபின் ஊரார் இருவரையும் வாழ்த்து கின்றனர். ஒருமறையைப் பின்னாளில் இவரிருவரும் நிலை நாட்டுவர் என்பதனை அறிவிக்கவே முன்னாளில் ஒரே மறையினை இரு பலகைகளில் இறைவன் எழுதிக் காட்டியதாக வாழ்த்தினர்.¹⁷ மக்கள் வாழ்த்தியோடமையாது வானிறைவனே, தான் உலகை உய்விக்க உலகில் தோன்ற இவர் ஒன்று ஆவர் என உள்ளி மணத்தும் முடித்தனன் எனக் கவிஞர் காட்டுவன வெல்லாம் இருவராயினும் ஒருவரே என்னும் குறிப்பிற்காகவே.¹⁸

ஒன்றிய உணர்வு

தலைவன், தலைவி தெய்வச் செயலால் முதற்கண் தலைப்படலும் உளமொன்றலும் இலக்கண முறைமை. இத்தலை மாந்தர்களோ இன்ப நுகர்வுக்கு ஒருப்படா உளத்தினர். ஆயினும் தாமேற்ற துறவறங் காக்கும் உணர்வில் உளமொன்றினர் என்பதோடன்றி இறையருளும் அதற்குத் துணை நின்றது எனக் காட்டுவது இலக்கண முறைமையும், தலைவர்தம் ஒழுக்கமும் முரணாகாது செய்த திறம் காட்டும். இருவரும் துறவு விரும்பிய அறவோர். இறையருளால் திருமணம் நிகழ்ந்து விட்டது. எனினும் துறவு வாழ்வுக்கு ஊறு நேராது வாழ விரும்பு கின்றனர். இவ்வகையில் இருவருளமும் ஒன்றுகிறது. அக்கருத்தினை மற்றவர்க்கு உரைக்க நாணுகின்றனர். இலக்கண நெறியில் தெய்வத் திருவுளம் ஒன்றுபடுத்துவது போன்று சூசையின் உளத்தை இறைவன் தூண்டுகின்றான். பின்பு பேசத் தொடங்குகிறான். மரியாடும் மனத்திறக்கிறான்.

16. மகிழ்வினைப் படலம், 14.

17. திருமணப் படலம், 157.

18. திருமணப் படலம், 24.

எண்ணத்தில் ஒருவரான இருவரும் துறவறத்தை மேற்கொள்வ
தில் ஒன்றி உயர்ந்த நிலையினை,

என்பதும் ஆங்குள் உருக இவரின்பக் கடல் மூழ்கி
அன்பது வாழ்வில் லறத்தோ டணிக்கரிய துறவறத்தை
முன்பது ஆங்கில முறையால் முயன்றுதமில் சேர்த்தமையால்
பின்பது வானதி சயிப்பப் பெயர்ப்பரிய மாண்படைந்தார்¹⁹

என்று பாடுகிறார் கவிஞர்.

இவ்வாறு தலைமாந்தர் படைப்பைச் சமயநெறிக்கு
முரணாகாமலும், இலக்கண முறைமை பிறழாமலும், காப்பிய
வழக்கினின்று நெகிழாமலும் படைத்திருக்கும் திண்மையும்
நுண்ணுணர்வும் கவிஞரின் கலைநுட்பத்தைப் புலப்படுத்தும்.

19. ஈரறம் பொருத்து படலம், 23.

4. கிளைக் கதைகளின் செறிவு

கிளைக் கதைகள்

ஒன்று பலவாகப் பிரிந்து நின்றால் பிரிந்தவை கிளைகள் எனத் தரும். அடிப்படையை நோக்க உருவில் சிறியவாய், திண்மையில் மென்மையவாய் அமைதல் அவைதம் இயல்பு. ஆதலின், தன்னிகரில்லாத் தலைவனது வாழ்வை விளக்கப் போந்த கதையே முழுமுதல் நுவல் பொருளாய் அமைய, அதனுள் அளவிற் சிறிய, கருவில் எளிய கதைகள் இடம் பெறுமேல் அத்தகையவற்றைக் கிளைக்கதைகள் எனலாம். கிளைக் கதைகளைக் கொண்டிருப்பது காப்பிய இலக்கணத்தின் ஒரு கூறாக வரையறுக்கப்படாவிட்டாலும், தமிழ்க் காப்பியங்களில் ஒரு மரபாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எனவே மரபினுக்கியையக் காப்பியம் பாட முனைந்த அடிகளார், தாமும் பல கிளைக் கதைகளை உள்ளடக்கிப் பாடியதில் வியப்பின்று. அறிஞர் கால்டுவெல் குறிப்பிடுவது போன்று விவிலிய வரலாற்றுச் சுருக்கமாகக் காப்பியம் அமைய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தால் கிளைக் கதைகளை நிரப்பியிருக்கலாம்.¹ தேம்பாவணிக் காப்பியத்தில் அமைந்து கிடக்கும் கிளைக் கதைகள் ஏறத்தாழ நாற்பது எனலாம். அதனுள் நிறைந்திருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான விவிலியச் செய்திகள்,

1. The Sacred Kural, Preface, iv.

கருத்துக்களை மனத்துக்கொண்டு காணத் தரும் கிளைக்கதைகளும் நூற்றுக்கு மேற்பட்டன எனச் சிலர் தவறுபடக் கருதி விட்டனர் போலும்.

படலக் கதைகள்

கிளைக் கதைகளை, அவற்றின் வடிவ அடிப்படையிலும், அவை கூறும் பொருள் அடிப்படையிலும், அவற்றைப் புகன்றோரை மையமாக வைத்தும் வகைப்படுத்தலாம். ஏறத்தாழ, கிளைக்கதை ஒன்றே படலமாக உருவாயது போன்ற படலங்கள் சிலவுள. சோகவன் வெற்றிப்படலம், சேதையோன் வெற்றிப்படலம், காசைசேர் படலம் போன்றவை அத்தகையன. எருசலேம் திருக்கோவிலுக்குத் திருமகனைக் கொண்டு சென்று, நேர்ந்து கொடுத்துத் திரும்பும் வழியில் சோர்தான் நதிக்கரையிலுள்ள ஒரு சோலையைச் சூசையும் மரியும், கதிரவன் மறையும் நேரத்தில் அடைந்தனர் என்பது சோகவன் வெற்றிப்படலத் தொடக்கச் செய்தியாகும். அவ்வமயம் இறைவனின் வல்லமைக்கு ஒரு வரலாறு கூறுமாறு சூசை முனிவர் வானவரைக் கேட்க, மிக்காயேல் எழுந்து கூறும் செய்தியே அப்படலத்தில் விரித்துரைக்கப்படுகிறது. மோய்சன்குடும்பின் பத்து கட்டளைப் பேழையுடன் எரிக்கோ நகரினுள் புகுந்ததும், அந் நகரத்தார் சோகவனிடம் அடைக்கலம் புகுந்ததும் அஃதுணர்ந்த எருசலேம் மன்னன் அதுனிசதன், ஓவான், யாப்பியன், தாபிரன் முதலானவரைச் சேர்த்துக்கொண்டு அந்நகரத்தாரோடு போர் தொடுத்ததும், அதனை அந்நகரத்தினராகிய காபன நாட்டார் சோகவனிடம் கூற, அவன் ஆபனைத் தூது விடுத்ததும் அவர்கள் தூதினை இகழ்ந்ததறிந்து சோகவன் போருக்கெழுந்ததும், பகைவர்கள் அழிந்ததும், சோகவனின் வெற்றிச் செயல்களும் அப்படலத்தில் இடம் பெறுகின்றன. படலத்தின் இறுதியில் வானவரும், மரியும், சூசையும் திருக்குழந்தையை வணங்கிப் புகழ்கின்றனர். படலத்தின் 187 செய்யுட்களில், தொடக்கத்தில் நான்கும் இறுதியில் எட்டும் முன்னுரை

முடிவுரைகள் போல அமைய, அப்படலம் சோகவன் கதைக்கென்றே படைக்கப்பட்ட படலமாகத் தோன்றுகின்றது. இவ்வாறே சேதையோன் வெற்றிப் படலமும், காசை சேர் படலமும் காணக் கிடக்கின்றன.

விளக்கக் கதைகள்

படலத்தின் பிற செய்திகளோடு விரவி வருகின்ற கதைகளாக அமைந்தவை பல. அப்படலங்களில் பிற செய்திகளுக்கு விளக்கம் தருவதற்காகக் கூறப்படுகின்ற கதைகளாக அவை காணப்படும். முன்னர்க்கூறியது போன்று படலம் முழுவதும் ஒரு கதையே நிரம்பியிராது. வளன் சனித்த படலத்தில் வருகின்ற தால்து கோலியாற்றை வென்ற கதையை அதற்குச் சான்றாக்கலாம். வளன் சனித்த படலத்தின் கருப் பொருள் வளனாரது பிறப்பாகும். ஆயினும் அவரது குலம் எத்தகையது எனக் காட்ட அவர்தம் முன்னோரிற் சிறந்தோனாகிய தால்தன் ஆற்றலை விளக்க அக்கதை இடம் பெறுகிறது. பாலைபுகு படலத்தில் எலியாக முனிவர் பாலை வனத்தில் உண்பு பெற்ற வகையினை வானவர் விளக்குவது, சித்திரக்கூடம் அடைந்த படலத்தில் முனிவராகிய அதிட்டர் கூறும் சித்திரக்கூட வரலாறு, சித்திரப்பொருளை விளக்கும் வண்ணம் யாக்கோபின் மகனாகிய ஆணரன் என்னும் யோசேப்பு வரலாற்றை வளனார் கூறுவது, கருணையன் மாட்சிப் படலத்தில் வருகின்ற கருணையன் என்னும் யோவான் வரலாற்றைக் காபிரியேல் கூறுவது போன்றன அவ்வகையில் அமையும். இவ்வகைக் கதைகள் ஒரு படலத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டும் அமைந்திருப்பதைக் காணக்கூடும். அதற்குச் சான்றாக மீட்சிப்படலம், மோரிய மாமலையைக் கண்ட திருமகன் கூறும் ஆபிரகாம் ஈசாக்கைப் பலியிட முனைந்த வரலாற்றையும், மக்கபேயரைக் காப்பாற்றியதாக வேடர் தலைவர் கூறுகின்ற பகுதியையும் கொண்டிருப்பதைக் கொள்ளலாம்.

கதைக் குறிப்புகள்

கதை மாந்தர்தம் கூற்றுக்கு அரண் செய்கின்ற வகையான் உவமைத் தொடர்களாக ஓரிரு வரிகளில், சிலவிடங்களில் ஓரிரு சொற்களில் பொதிந்துள்ள கதைக் குறிப்புகள் பல. திருமணப் படலத்தில், வானவன் மரியாளிடத்தில் இறைவன் அருளை விளக்குவதாய் அமைந்த,

மீனோடுமின் சுடரெல்லாம் வெல்லறிவுற்
றயர்வானேன் ? வெருவா தொன்றாய்த்
தேனோடுகொல் அரியினமோர் நாவாய்க்குள்
அடக்கினனும் திளைத்த செந்தீக்
கானொடுதண் மதுமலரின் குளிரச்செய்
தவனுமணக் கடியோ டுண்கண்
வானொடுமண் வணங்குந்தூய் கன்னிமைதாப்
பதுமறிதோ ? மறைபுண் டுள்ளாய்²

என்னும் செய்யுளில், 'பிரளய காலத்தில் நோவாவின் மரக்கலத்தில் பசுவையும் சிங்கத்தையும் ஒருசேர அமைத்தவனும், நபூக்கனின் குளைத் தீயில் இடப்பட்ட சாத்ராக், மேஷாக், ஆபத்நேகோ என்னும் யூத வாலிப பக்டர்களைக் காப்பாற்றிய வனுமான ஆண்டவனுக்கு உன் கன்னிமையைக் காப்பது அரிதன்று எனப் பெறப்பெடும் செய்தியில் கதைக் குறிப்புகள் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றைக் கிளைக்கதைகள் எனல் தகுமாவெனில் இக்குறிப்புக்களால் அடிகளார் அவை தொடர்பான கதைகளை உய்த்துணர வைத்துள்ளார் எனக் கொண்டால் கிளைக்கதைகளாகக் கோடல் ஓராற்றான் பொருந்தும். கிறித்தவர் எல்லாரும் உணர்ந்திருப்பாராதலின் விளக்காமலே இக்கிளைக் கதைகளைப் படிப்போர் சிந்தனைக்குக் கொணர இயலும் என்னும் நம்பிக்கையால் அவற்றைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கலாம். இவ்வாறு குறிப்புக்

காட்டப்பெறும் கதைகள் அனைத்தும் கிறித்தவத் திருமறைத் தொடர்பான கதைகளாகவே அமைந்திருப்பது அச்சிந்தனைக்கு இடமளிக்கிறது.

உலகியற் கதைகள்

கிளைக் கதைகளில் அடங்கியுள்ள பொருள் கொண்டும் பாகுபாடு செய்யலாம். கிறித்தவத் திருமறை தழுவிய வரலாறு கொள்கை பற்றிய கதைகளே பெரும்பாலான. அவ்வாறன்றிப் பல்வேறு சமயத்திற்கும் பொதுவான நெறி முறையினைக் கூறுவதாய் அமைந்த கதையும் உண்டு. மகவருள் படலத்தில் வரும் காந்தரி கதை அத்தகையது. குடிக்கணக்குக் கொடுக்கப் பெத்திலகேழுக்குச் செல்லும் வழியில் தீச்செயலால் மக்களை மயக்கும் காந்தரியை மரியாள் கண்டாள். சூசை முனிவரின் வேண்டுகூலிக்கிணங்கி அவள் மனத்தே உறைந்திருந்த பேயினை மரியாள் ஒட்டுகிறாள். காமக் கோலத்தீத நீத்துத் தன் செயலுக்காய் நாணி வருந்தி,

கண்ணீ ராடிக் கழுவும் கசடற் றுணர்ந்த ஞானத்
தெண்ணீ ராடித் தெளிந்தாள்; தெளியுள் நிறைதே வருளின்
தண்ணீ ராடிக் குளிர்தாள்; தவறா அறமா புணரிக்
குண்ணீ ராடி யுயர்ந்தாள்; உருவே நியல்வே றானாள்³

என்றவாறு உருமாறி உயர்ந்தாள் காந்தரி. இக்கதை தம் இழி செயலுக்காய்க் கழிவிரக்கம் கொள்வோர் கடைத்தேறுவர் என்னும் நெறியினை விளக்குவதாய் அமைந்துள்ளது. இந்நெறி கிறித்தவச் சமயத்திற்கு மட்டும் உரித்தானதன்று. அனைத்துச் சமயத்தினரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே. நாட்டுப் புறக்கூறு கொண்ட நாடோடிக் கதையாய் வழங்கி வந்ததுகூட கிளைக்கதைபாய் இடம் பெறுவதைக் காணலாம். வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான் என்பதனை விளக்க மகன்

3. மகவருள் படலம், 53.

நேர்ந்த படலத்தில் அமைந்துள்ள, 'வேடனும் புறாவும்' என்னும் கதை அத்தகையது.

தலைவன் வாய்மொழி

காப்பியத்தில் இக்கதைகளைப் புலப்படுத்துவோர் பல திறப்பட்டோர். பிற காப்பியங்களில் ஒரு சிலரே இக்கிளைக் கதைகளைக் கூறும் மாந்தராய் அமையத் தேம்பாவணிக் கதை மாந்தரில் பெரும்பாலோர் கிளைக் கதைகளுக்கு நிலைக் களன்களாய் அமைகின்றனர். காப்பியத் தலைவனே கிளைக் கதைகளைக் கூறுவது தமிழ்க் காப்பியங்களில் பெரு வழக்கன்று. தேம்பாவணியில் காப்பியத் தலைவன் வளனார் வாயிலாகக் கிளைக் கதைகள் வெளிப்படுவது மட்டுமன்று; பிற மாந்தர் வெளிப்படுத்துவனவற்றைக் காட்டிலும் அதிகமான வற்றை வெளிப்படுத்துபவராக வளனாரே அமையக் காண்கிறோம். ஐயம் நீங்குபடலத்தில் மோய்சன், சோகவன் வழியாக இறைவன் வல்லமை பற்றித் தாமே உணர்தல், டிகிழ்வினைப் படலத்தில் துணைக் காரணமின்றி உலகைப் படைத்த இறைவன் ஆற்றலை உவமைபோன்று மரியிடம் கூறல், மன்னா உணவு, எலியாசைக் காப்பாற்றியமை தொடர்பாக ஆண்டவன் அருளை நினைதல், மகன் நேர்ந்த படலத்தில் வேடனையும் புறாவினையும் பற்றிக் கூறல், சித்திரக்கூடம் அடைந்த படலத்தில் ஆணரன் என்னும் யோசேப்பு வரலாறு கூறல், ஞாபகப் படலத்தில் ஈகையின் பயனை விளக்குதல், ஆதாம் ஏவை வரலாறு கட்டல் போன்றன காப்பியத் தலைவன் வழியாக வெளிப்படுவனவேயாம்.

பிறர் வாய்மொழி

திருமகனே வெளிப்படுத்தும் கிளைக் கதைகள் உண்டு. கருணையன் மாட்சிப் படலத்தில் கருணையன் என்னும்

4. மகன் நேர்ந்த படலம், 23, 24, 25, 26.

யோவான் வரலாறும் அவர்வழி வெளிப்படுவன. காப்பியத் தலைவியாம் மரியாள், காட்சிப் படலத்தில் இடைக்குலம் சார்ந்த சாந்தி என்பாளிடம் சலப்பிரளயம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறாள். மிக்காயேல், காபிரியேல், வேறுபிற வானவர்கள், அறஞ்சயன், சட்சதன், அதிட்ட முனிவர், வேடர் தலைவன், ஏலியன், கிடாவியன், வின்றான், நபூக்கன் தந்தை என்றின்னோரால் வெளிப்படும் கதைகளும் குறிப்புக்களும் பலப்பல. அவ்வாற்றிற்குக் கவிக் கூற்றாக வெளிப்படும் கிளைக் கதைகளும் சில உள. தாவீதன் வெற்றி, காந்தரி மன மாற்றம் குணுங்கு மந்திரப் படலத்தில் வருகின்ற சத்தனாக திரங்கரன் போர் பற்றியவை கவிக் கூற்றாய்ப் புலப்படுத்தப்படுவனவே.

அறநெறி நோக்கு

காப்பியத்தில் வருகின்ற கிளைக் கதைகள் அறநெறியினை வலியுறுத்தற்கென்றே வாய்ப்பிற்கேற்றவாறு பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன எனலாம். சான்றாக ஒன்றை மட்டும் உணர்ந்து தெளியலாம். தாவீது கோலியாற்றை வென்ற கதை, காப்பியத் தலைவனின் குல மரபின் பெருமை கூறுதற்காக அமைந்ததுபோன்று தோன்றினாலும், இறைவன் துணை இருந்தால் எதுவும் இயலும் என்னும் நெறியைப் புகட்டுதலே தலையாய நோக்காகக் கொண்டமைந்தது என ஆய்ந்துணர்ந்து தெளியலாம். கதையின் இடையிடையே அந்நோக்கை அடிகளார் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். தாவீதன் கூறும் வீரமொழியில்,

மெய்வ யத்தினால் விழைசெயம் ஆவதோ ? கடவுள்
செய்வ யத்தினால் சிறுவனான் வெல்லுவேன்⁵

எனக் கூறுவதில் அது தொடக்கம் பெறுகிறது. எதிர் நின்ற கோலியாற்றின் கோப மொழிக்கு மறுமொழியாக,

5. வளன் சனித்த படலம், 20.

வெல்வை வேல்செயும் மிடலதுன் மிடலடா! நானோ
எல்வை யாதர வியற்றெதி ரிலாத்திறக் கடவுள்
வல்கை யோடுனை மாய்த்துடல் புட்கிரை யாக
ஓல்செய் வேன்⁶

எனக் கூறுங்கால் அந்நெறி வலியறுத்தப்படுகிறது. இறுதியில்
வெற்றிபெற்று இருஞ்சிரம் கொய்யுங்கால்,

. என் தெய்வம்
உடை வரத்தினை உணர்மின் 7

எனக் கூறுவதினின்று அந்நெறி தெற்றென விளக்கம்
பெறுகிறது. இவ்வாறே காப்பியத்தில் அமைந்துள்ள கிளைக்
கதைகள் ஒவ்வொன்றும், அறநெறியை மனத்திருத்தி இடையிடையே
பொருத்தமுற இணைக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம்.

கதைக்குறிப்புக்களாய் வரும் திருமறைச் செய்திகள்
வெவ்வேறிடங்களில் திரும்பத் திரும்ப இடம் பெறுவதும் உண்டு.
ஆனரல் அவ்வாறு வருபவை உவமை, வேற்றுப்பொருள் போன்ற
அணிகளாகவே அமைந்திருக்கின்றன எனச் சிந்திப்பின்
அமைதி கொள்ளலாம்.

பொதுப்பட நோக்கின் வளனார் வாழ்வு என்னும்
இழைகொண்டு பல்வேறு கிளைக் கதைகளாம் மணிகளைத்
தொடுத்தளித்த அணிகலனே தேம்பாவணி எனக் கொள்ளும்
அளவிற்குக் கிளைக் கதைகள் அடிகளார் காப்பியத்தில் இடம்
பெறுகின்றன.

6. வளன் சனித்த படலம், 28.
7. வளன் சனித்த படலம், 30.

5. திருத்தாதர் வரவு

வானவர் படைப்பு

விண்ணையும், மண்ணையும், தண்ணளியால் தந்தருளிய இறைவன் படைப்பே வானவர் அணிகள். அவன்றன் பணிகளை நிறைவேற்றவும், அவனருளால் அவன்றானைத் தொழுதேத்தவும் உருவானவரே வானவர். அவரது அரிய ஆற்றல், சீரிய பணிகளை யுணர்ந்த வீரமாமுனிவர், தம் காப்பியத்தில் தக்கவாறு பயன்படுத்திச் சிறப்பித்திருக்கிறார். தாம் வணங்கி விரும்பிய தலைமாந்தரை, வாழ்த்த எண்ணிய புண்ணியரை வானவரைக் கருவியாக்கி வாழ்த்துகிறார். தாமே நேரடியாக வாழ்த்தத் தொடங்கின், கவிக் கூற்று மிகுதியாகிக் காப்பியச் சுவைக்கு ஊறு நேருமோ என எண்ணி, வானவரைத் துணையாக்கிக் கொள்கிறார். திருமறை தவிர்ந்த பிற மறையினர் வானவர்க்கு இணையாக, முக்கடவுளர் தவிர்ந்த முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களைக் கருதுவர். அவர்தம் காப்பியங்களில், அவ்வகைத் தேவர் குலத்தினர், வாழ்த்தவும் போற்றவும் ஆங்காங்கே இடம் பெறுகின்றனரன்றித் தேம்பாவணியில் வானவர் இடம் பெறுகின்ற அளவிற்கு மிகுதியாக இல்லை யெனலாம்.

வானவர் சிறப்பு

தேம்பாவணியில் தலைமாந்தரை நீக்கிப் பார்த்தால் அதிகமான படலங்களில் இடம் பெறுவோர் வானவரேயாவர். முப்பத்தாறு படலங்களில், நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம், வளன் சனித்த படலம், ஈறம் பொருந்து படலம், எசித்துசேர் படலம்,

குணுங்கு மந்திரப் படலம், குழவிகள் வதைப்படலம், வேதக் கெழுமைப்படலம் ஆகிய எட்டுப் படலங்கள் நீங்கலாக இருபத்து எட்டுப் படலங்களில் இடம் பெறுகின்றன. இடம் பெறாத படலங்களிற்கூட, 'உயர் வானவர் ஒத்து இவர் வாழ்ந்தார்'¹ என்றாற்போல உவமைகளாகவும், வேறுபல குறிப்புக்களாகவும் இடம் பெறுகின்றன. அவருள் தனிப் பெயருடையோருள்; புதுப் பெயருடையோருள்; குழுத் தலைவரானோர் உள்; தொகைநிலையினரானோர் உள்; துணைக்குச் சென்றோர் உள்; வினை முடித்தோர் உள்; மலர் சொரிந்தோர் உள்; மாலை சூடினோர் உள்; தூதுரை கூறினோர் உள்; வரலாறு விரித்தோர் உள்; விருந்து படைத்தோர் உள்; ஆறுதல் அளித்தோர் உள்; பல்லுருவத்தினர் உள்; பல்வகைத் தொழிலினர் உள். எனவே, காப்பியச் செறிவினுக்கு மெருகேற்றும் சிறப்பில், வானவருக்குத் தனிப் பெருமை தருவது தேம்பாவணி; வானவருக்கு நனிநிலை நல்குபவர் வீரமாமுனிவர் எனத் துணியலாம்.

வானவர் இயல்பு

திருமறைகூறும் வானவர் யாவர், அவர்தம் இயல்புகள் யாவை எனக் கூற வீரமாமுனிவர் மறந்தாரல்லர். வாமனாட்சிப் படலத்தில் வாமனுக்கு வளனார் விளக்கு முகனாக அவற்றை விளக்குகிறார்.² கட்புலனால் காண்டற்குரிய உருவினரல்லர்; கவின் நலம் சான்ற உளமுள உயிரெனினும் உடலமில்லா உயிரினர்; விழுப்பம் ஒங்கியோர்; மட்புலத்தில் இணையில்லா மனங்களைப் பெற்றோர்; விட்புலத்து இறைவனைச் சூழும் வீரர். விண்ணவர், அமரர், உம்பர், மேலினர், அமுதர், ஐயர், பண்ணவர், வானோர் எனப் பல் பெயரால் அழைக்கத்தக்கவர் எனினும், பிற மறையினர் கூறும் தேவர் இவருக்கு நிகராகார். கண்ணுடையோராயினும் இமையாரெனவும், அவர்தம்

1. ஈறம் பொருத்து படலம், 57.

2. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 62, 64, 66, 67.

குடியிருக்கும் கடிமலர் வாடாவெனவும், பெண் ஆண் பாகுபாடுடையாரெனவும் பிறர் கூறுவது மண்ணவருக்குப் பொருந்துவனவன்றி விண்ணவருக்குப் பொருந்துவனவாகா. திருமறை போற்றும் வானவர் இறைவனின் புரந்தரு தன்மையைப் பெற்றவர்; அவன்றன் ஏவல் கேட்டு வழி நடப்பவர்; உரம் தரும் உறுதி கூறுபவர்; அவன் அருளிய வரங்களைப் பெற்றுத் துயருறுவோரைத் தேற்றும் செயல்வீரர்.

பெயரும் தொகையும்

வானவர் எனப் பொதுப்படக் கூறினும், பெயர் சுட்டப்படுபவரும் சிலருளர். வானவர் அணித்தலைவர்களான மிக்காயேலும் காபிரியேலும் இடம் பெறுகின்றனர். அவர்களை யன்றி, அறஞ்சயன், சட்சதன் என முனிவரால் தமிழ் மரபிற்கியையப் பெயர் புனையப்பட்ட வானவரும் வருகின்றனர். தனித்தனியே வானவர் வருவதன்றிப் பெருந்தொகையினராக வருபவரும் உளர். வளனாரும், வானரசாரும் பெத்திலேழ் செல்லுங்கால் ஒன்பதாயிரர் புடை சூழ்ந்து சென்றனர்.³ பெத்திலேம் நகர் நீங்கி எருசலேம் செல்லுங்கால் ஐயாயிரத்து இரட்டிய உம்பர் மல்கிக் காத்தனர்.⁴ எருசலேம் நகர்விட்டு எசித்துக்குச் செல்லும்பொழுது, ஈரையாயிரம் குருச்சுடர் வானார் புடை சூழ்ந்து சென்றனர்.⁵ அன்னை மரி கருவுற்றது கண்டு ஐயங்கொண்டு, பின்னர் அவ் ஐயம் நீங்கிய சூசை, கனவில் தாயின் அழகொளிரும் நிலையைக் காண்கிறார். அப்பொழுது வானவர் ஆயிரவர் அவளைச் சூழ்ந்து நின்றனர். அவ்வாயிரவரும் நவ விலாச சபை எனக் குறிக்கப்படும் ஒன்பான் அவைகளிலும் அவைக்கு நூற்றுவராகவும், மற்றைப் பலருள் நூறு பேராகவும் தெரிந்து இவள் பணி கேட்க இறைவனால் அனுப்பப்பட்டவர்.⁶

3. மகவருள் படலம், 16.

4. மகன் நேர்ந்த படலம், 11.

5. பைதிரம் நீங்கு படலம், 18.

6. ஐயம் நீங்கு படலம், 48.

ஆயிரவர் பணி

அன்னையைச் சூழ்ந்த வானவர், 'ஆண்டகை தாய்மரி' என்னும் வாசகத்தை மார்பில் மேவுமாறு அணிந்து எழில் முகம் தோன்ற, வாடா மதுமலர் சூடி நின்றனர். தூய கன்னி நலம் காட்ட வெண்ணிறமுடைய இல்லி மலர் மாலையை நூறு வானவர் அன்னைக்குச் சூட்டினர். இறைவனின் நேய நலம் கொண்டாள் எனக்காட்டக் குருதி எழில் கொஞ்சம் உரோசா மலர்க்கோதையை நூறு வானவர் படைத்தனர். தயாப நலம் காட்டுதற்கு இதழவிழ்ந்த விரைக் கமல மாலையை நூறு வானவர் சூட்டினர். மெஞ்ஞான நலம் அமைந்தற்கே இரவிக் காந்தத் தொடையை அருச்சனைசெய்து நூறு வானவர் அணிவித்தனர். துன்பத்தில் உறுதி குறையாமல் உயர்ந்த திறம் காட்டுதற்குத் தேன் துளிர்க்கும் குழுத மாலையைக் காலணியாய்த் தொழுது நூறுபேர் இட்டனர். கதிரினும் தூய்மாட்சி நலம் அணிந்தற்கு, முருகொழுகு முகைவிண்ட செவ்வந்தி மாலையை நூறுபேர் விழுந்திறைஞ்சிக் கொணர்ந்தனர். உலகம் அதிசயிப்ப நோற்றான் என, வண்டு அணுகாச் சண்பகத்தொடையை நூறுபேர் தாள் வணங்கி அணிந்தனர். அர்ய தாழ்ச்சி அருள்கொண்டாள் எனக் கானாரும் வகுளம்பூ மாலையை நூறு பேரிட்டு இறைஞ்சினர். அலகையின் நெடுந்தலையைத் திருப்பதத்தால் மிதித்த வெற்றி காட்ட, மதுக் கான்ற நறுந்தும்பை மாலையினை நூறுபேர் அணிவித்தனர். இவ்வகையான், ஒன்பது அணிகளான தொள்ளாயிரவர் நீங்கி, மற்றவருள் ஈரறுவர் அன்னை சூட்டியிருக்கின்ற பன்னிரு மீன்களைப்போல நின்றனர். அன்னையின் வயிற்றுதித்து அவனியை மீட்கவிருக்கும் மைந்தன் படப்போகும் பாடுகட்குப் பயன்படும் கருவிகளைக் கையிலேந்தி மூவறு வானவர் முன்னின்றனர். மற்றை எழுபதுபேர், எழுவர் எழுவராகப் பத்து அணியில் நின்றனர்.

ஆறு அழகிய இறகுகளைப் பெற்ற அவ்வொவ்வருவரும் ஈரிறகுகளால் அடியைமூடி, மற்றீரிறகுகளைப் பைம்பொன் சாமரை போல் விசித்து இரட்டி அன்னையின் தாளைப் பணிந்து எழுந்து வாழ்த்தி நின்றனர்.

மிக்காயேலும் காபிரியேலும்

அன்னையைப் பணிந்த ஆயிரவரோடு வானவர் அணிகளின் தலைவர்களான மிக்காயேலும், காபிரியேலும் திண்கவசம் மேல் அணிகள் தியங்க, மாமணி மகுடம் புனைந்து, அலகை முனைந்து வென்ற வைவேல் கையில் ஏந்தித் தோன்றினார்.⁸ அலகில் மூன்றனுள் நடுவ மைந்தனாகிய திருக் குழந்தையை நிலவு முன்றினும் நிறப்ப ஈன்ற தாய்க்கு, அத்தோன்றலைத் தம் கைகளால் ஓக்க ஏந்திக் காட்டுகின்ற பெருமைக்குரியவர்களாகவும் அவர்களே ஆகின்றனர்.⁹ குகையில் திருக்குழந்தையை வானவர் வாழ்த்தி இயேசு நாமத்தைப் போற்றிப் புகழ்கின்றபொழுது தலைவர்களாகிய இவ்விருவரும் இயேசு நாமம் பொறித்த பொற் கேடயத்தை ஏந்தி நிற்கின்றனர்.¹⁰

வரலாறு விரித்தோர்

தேம்பாவணிக் காப்பியத்தில் திருமறை கூறும் வரலாறுகள் பல விரவிக் கிடக்கின்றன. திருக்குழந்தையைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்து மீட்ட ஐந்தாம் நாள் எசித்துக்குப் புறப்படுகின்றனர் திருக்குடும்பத்தினர். வானவர் புடைசூழ்ந்து வருகின்றனர். வருந்திய சூசை மரிக்கு இறை நீதியின் வல்லமையை எடுத்துரைக்க மிக்காயேல் பாரவேன் அடிமைகளாக்கிய இசுரலேயர்களை இறைவன் விடுவித்த செயலை எடுத்துரைக்கிறார். பிறகு காபிரியேல் நோவேயையும்

8. ஐயம் நீங்கு படலம், 62.

9. மகவருள் படலம், 109.

10. காட்சிப் படலம், 91.

அவன் மரக்கலத்திலிருந்த உயிர்களையும் தவிர, மற்றெல்லா வற்றையும் வெள்ளத்தால் அழித்த செயலைக் கூறுகிறார். மீண்டும் மிக்காயேல், நெருப்பு மழையால் அழிந்த சோதோம் முதலிய நகரங்களைப்பற்றி விளக்குகிறார். இவை இளவல் மாட்சிப் படலத்தின் கருப்பொருளானவை. அடுத்த படலமாகிய சோகவன் வெற்றிப் படலத்தில், இறைவன் அருளால் ஒரே நாளில் ஐந்து அரசர்களையும் அவர்கள் படைகளையும் வென்று விளங்கிய சோகவன் வெற்றி மிக்காயேலால் விளக்கப்படுகிறது. பின்னர் வரும் சேதையோன் வெற்றிப் படலம், காபிரியேல் கூறும் சேதையோன் வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டது. அறஞ்சயன் என்னும் வானவன், காசை மாநகர் பற்றியும், அங்கு வாழ்ந்த சம்சோன் வரலாறு பற்றியும் விரிப்பதே காசை சேர் படலப் பொருளாகிறது. சட்சதன் என்னும் வானவன், சீனயி மாமலையின் சிறப்புரைத்தலும், கேடும் ஆக்கமும் கண்ட மரத்தின் தன்மை செப்பலும் சீனயி மாமலை காண் படலச் செய்திகளாகும். இவ்வாறு, இளவல் மாட்சிப் படலம், சோகவன் வெற்றிப் படலம், சேதையோன் வெற்றிப் படலம், காசை சேர் படலம், சீனயி மாமலை காண் படலம் ஆகிய ஐந்து படலங்களிலும் அமைந்துள்ள பாடல்களில் பெரும்பான்மையான வானவர் வாய்மொழிகளே. நீர் வரம் அடைந்த படலத்திற்கூடக் காபிரியேல், திருக்குடும்பத்தினருக்குக் கையாற்றின் பெருமையினைக் கூறுகிறார்.

தூதுரை கூறியோர்

இறைவர் தம் திருவுரைகளை அவர்தம் அடியாருக்கு அறிவிக்கும் தூதுவராய்ச் செயல்படுகின்ற வானவர் சிலரைக் காணலாம். மூன்று வயதில் கோயில் சேர்ந்து, முடிவிலாக் கடவுளின் திருவடிக்குத் தன்னை முழுமையாக அளித்த கன்னி, திருமணச் சிந்தனை சிறிதும் இலாத நிலையில், இறைவனின் திருவவதாரம் நிறைவேற அவளையே கருவியாகத் தேர்ந்தார் இறைவன். அச்செய்தியை வானவன் ஒருவன் வழி

அறிவிக்கின்றார்.¹¹ அஃதறிந்த அன்னை மரி அலமருகின்றாள். அவளுக்கு அருளுரை கூறி இறைவன் திருவுளத்திற்கு இசைய வைப்பவன் அவ்வானவனே. திருமணமாயின பின்னும், திருவவதாரம் நிறைவுறக் கருவுறவிருக்கும் செய்தியினைக் கன்னிக்குச் சென்றுரைத்தவர் காபிரியேல்.¹² கருக்கொண்ட பின் ஐயற்றுத் தடுமாறிய சூசையின் கனவில் தோன்றிக் 'கன்னி குழந்தையைப் பெறுவாள்' ன்னும் திருமொழியை நினைவூட்டி, ஐயமகற்றி இறைவன் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தியவரும் அவரே. திருக்குழந்தையைக் கண்டபின் மூவரசர் பிரிந்து செல்ல வேண்டும் என்ற பரமன் றன் பணிப்பைக் கூறியவர் ஒரு வானவர்தாம்.¹³ ஏரோதனின் கொலைச் செயலினின்று கருணையனைக் காப்பாற்றுக என எலிசபெத்தைக்கு அன்னை சூசை அனுப்பிய செய்தியைச் சொன்னவரும் ஒரு வானவரே.¹⁴ தாயை இழந்து, பலவாறு புலம்பித் தவித்த கருணையனுக்குத் திருமகனும் சூசையும் சொல்லிய செய்திகளையும், அன்னைமரி ஆக்கியளித்த உணவையும் எடுத்துச் சென்ற வானவன் செயல் கருணையன் மாட்சிப் படலத்தில் காணக்கிடக்கின்றது. ஏழாண்டுகள் எசித்தில் வாழ்ந்தபின், மீண்டும் 'சொந்த நாடு செல்க' என்ற இறைவன் மொழியை வளவனிடம் எடுத்துச் சொன்னவனும் ஒரு வானவனேயாகும்.¹⁵

பாடிப் பரவியோர்

பாடிப் பரவுவதற்கெனப் படைக்கப்பட்ட வானவர் பலர். ஐயம் நீங்கு படலத்தில் சூசை, மரியானைப் போற்ற, அவற்றை எதிர்திருப்பலாக இறைவனுக்கு ஆக்குகிறாள் மரியாள்.¹⁶

11. திருமணப் படலம், 30.
12. ஐயம் தோற்று படலம், 5.
13. காட்சிப் படலம், 120.
14. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 53.
15. மீட்சிப் படலம், 6.
16. ஐயம் நீங்கு படலம், 42.

வானவரும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்து, மலர் சொரிந்து
இறைவனைப் பாடிப் பரவுவதை,

எண்ணிலாச் சுடரென இமைத்த வானவர்
வண்ணிலா நறுமலர் வருடம் தூவினர்
ஒண்ணிலா இவர்பதம் உவந்து சூடனர்
அண்ணலாம் தனைத்துதி அளவில் பாடனர்¹⁷

எனக் காட்டுகிறார் கவிஞர். பின்னர் இறைவன் தாயினைப் பல்வகைக் கோலமுடன், பல்வகைக் கருவிகளை இசைத்து 'நலம் மலி பாவை இவள்' எனவும், 'வளிகொள் கவாமும் நிழல்தரு கவிகையும் மருவும் எமது அரசியும் இவள்' எனவும் வாழ்த்திப் போற்றுகின்றனர்.¹⁸ இவற்றோடன்றியும் வானவர் அவளுக்குச் செய்யும் சிறப்பினை,

ஒருவர் கவரிகள் இடஇட அணுகுவர்;
ஒருவர் கவிஞ்ககள் எழஎழ மருகுவர்;
ஒருவர் பணிவிடை முடிதர விழைகுவர்;
ஒருவர் இறையவன் விடைமொழி கொணர்குவர்
ஒருவர் எழுதிய முகவெழில் கருதுவர்;
ஒருவர் அதிசயம் உறீஇனி துருகுவர்;
ஒருவர் புகழிட நிகரில மெலிகுவர்;
ஒருவர் புகழுவர் பணிகுவர் எவருமே¹⁹

என்று காட்டுகிறார். இறைமகன் பிறந்த எட்டாம் நாள், ஆடைமேல் இயேசு நாமம் ஒளிவுக் குகையில் தோன்றி, மிக்காயேல் 'இயேசுவே' எனக்கூற, வானவர் இடையிடையே விருப்பெழீஇத் தொழுதார்.²⁰ இன்ன பிறவகையான் வானவர் பாடி மலர்மழை பொழிந்த இடங்களும்²¹ வாசமலரை வீக்கி

17. ஐயம் நீங்கு படலம், 43.

18. ஐயம் நீங்கு படலம், 67, 68

19. ஐயம் நீங்கு படலம், 69.

20. காட்சிப்படலம், 93.

21. காட்சிப்படலம், 101.

இணையாத ஆசிகளைப் பாடிய இடங்களும்,²² அளவில
இறைவனை விழைவொடு புகழுமிடங்களும்,²³ அஞ்சிய
வணக்கத்தோடு அஞ்சலி செய்து பாடிய இடங்களும்,²⁴ திரை
இரைத்த கடற்கலி மெலிய ஆர்த்துத்தொழுது சாற்றிய
இடங்களும்,²⁵

மொடமொட எனஇன முரசொலி முழுவொலி
மோதிய யாவும் முழங்கி அதிர
நெடநெட எனஉள குழலிசை கலஇசை
நீரிய ஒதை கலந்து கனிய
படபட எனமழை இடியொலி கடலொலி
பாடென நேரில் ஒழிந்து மெலிய
விடவிட எனவெளி உலகு, அலை உலகிடை
வீரிய ஒதை மயங்கி எழுமால்²⁶

என்றவாறு மகிழ்ச்சி ஆரவாரித்த இடங்களும் பலப்பல வுள.

பணிவிடை புரிந்தோர்

இட்ட பணி எதுவாயினும் திட்டமுடன் செய்து
முடித்திட்ட வானவர் பலர். பெத்திலேம் குகை நாடி சூசையும்
மரியும் சென்றதும் அவ்விடத்தை ஒளிபெறச் செய்தவர்
வானவர்.²⁷ திருக்குடும்பத்தினர் குகையைவிட்டு நீங்கியதும்,
வானகத்தார் உறையுளாகிய அவ்விடத்து விலங்கினம்
புகாதவாறு காத்து வந்தவனும் ஒரு வானவன்.²⁸ சூசை
சிறுவனாயிருந்தபொழுது நற்குணங்களையெல்லாம்

22. இளவல் மாட்சிப் படலம், 138.
23. சோகவன் வெற்றிப் படலம், 175.
24. ஐயம் தோற்று படலம், 28.
25. மீட்சிப் படலம், 85.
26. உத்தானப் படலம், 74.
27. மகவருள் படலம், 86.
28. காட்சிப் படலம், 128.

ஊட்டியவரும் வானவர்.²⁹ சூசை மரியோடு பேய்கள் போராட எழுந்தபொழுது வருந்தியவரும் வானவர்.³⁰ எருசலேம் தேவாலயத்தில் பிரிந்த மகனை எண்ணி வருந்தி, மாறி மாறிப் புலம்பிய சூசை மரிக்கு ஆறுதல் மொழி பகர்ந்தவரும் வானவர். நோயின் கொடுமையால் நொந்த சூசைக்கு, வானவர் வீட்டின்பம் விளைத்தனர் என்பதனை,

ஆடுவார்திரு நாமங்கள் குடுவார்
பாடுவார்பிணி யோன்துதி பாடுவார்
தோடுவார்வெறித் தொங்கலிட் டோடுவார்
வீடுவார்நயம் செய்குவர் வீடிலார்³¹

எனப் பாடுவார் முனிவர். இத்தகைய வானவர் பணிகள் பலப்பல தேம்பாவணியில் சுட்டப்படுகின்றன.

விருந்து படைத்தோர்

கருவற்ற மரியும், ஐயம் நீங்கிய சூசையும் மகிழ்வினை புரிந்து வாழ்ந்துவரும்பொழுது வறுமை அவர்களை வாட்டுகிறது. அந்நிலையில், அவர்க்கு விருந்து வழங்கி வருத்தம் போக்க வானவரே வருகின்றனர்.³² எருசலேம் நீங்கி எசித்து செல்லும் வழியில் சீனயி மாமலை தாண்டிப் பாலைச் சுரத்தை அடைகின்றனர். சுரம் தளிர்த்து மகிழ்ந்து வரவேற்க வானவர் வந்து வான் உரி விருந்து செய்தனர்.³³

வேற்றுருக் கொண்டோர்

தம்முரு மறைத்து வேற்றுருக் கொண்டு துணை நின்ற வானவரும் உளர். இறையொன்று தவிர, பிறிதொன்றுணராத

29. பாலமாட்சிப் படலம், 10.

30. சோகு தோல்விப் படலம், 5.

31. பிணி தோற்று படலம், 13.

32. மகிழ்வினைப் படலம், 52.

33. பாலைபுகு படலம், 22.

இளைஞனாகிய சூசை, கானகம் போந்து துறவேற்க எண்ணுகிறான். மலையை நோக்கிச் செல்லுங்கால் முதியவன் ஒருவன் எதிர்ப்படுகின்றான். இருவருக்கும் எவ்வறம் சிறந்தது என்பதுபற்றி விவாதம் நடைபெறுகிறது. முடிவாக, முதியவன் கூற்றினை,

ஈரறம் பிரிந்து நோக்கில் இயம்பிய துறவின் மாட்சி
பேரறம் ஆவ தன்றிப் பிரிவிலா இரண்டும், தம்முள்
ஓரற மாகச் சேர்க்கில், உறுதியும் பயனும் ஸங்கத்
தேரற மாகும் என்றான் செழுந்துறைக் கேள்வி மூத்தோன்³⁴

என்று பாடுகிறார் முனிவர். பின்னர் நாட்டிற் செய்யும் துறவின் நன்மைகளைக் காட்டி மறைகிறான் முதியவன். முதியவன் வடிவில் வந்தவன் வானவனே என இளைஞன் சூசை உணர்கிறான். ஞாபகப் படலத்தில், ஈகையின் பயனை விளக்கத் தொபீயன் வரலாற்றைக் கூறுகிறார் சூசை. தொபீயன் மகன் தயோதரனுக்குத் துணையாகச் செல்ல ஒருவன் முன் வருகிறான். சொந்த ஊர் சென்று திருடணம் முடித்துத் திரும்பிய தயோதா,னைத் தொபீயனிடம் சேர்த்துவிட்டு விடைபெறும் பொழுது துணைவனாக வந்தவன், தான் நாதன் செலுத்திய வானவன் என்று கூறி மறைகிறான்.³⁵ பாலைச் சுரமடைந்த திருக்குடும்பத்தினர்முன் இளம் மடந்தையா வானவர் மாறி, யாழிசைத்து, நாடகங் காட்டிப் பாடினர் என்பதனை

பாகிளம் சுவைபெய் வில்லார் பவளவாய்த் துறையில் வைத்த
நாகிளம் தரளம் காட்டி நகைதரு மடந்தைபோல
ஆகிளம் பனிப்பூங் காணத் தழகணி செய்தாள் என்ன
வாகிளம் சுடர்செய் மேனி வானவர் காட்டி நின்றார்³⁶

34. பாலமாட்சிப் படலம், 40.

35. ஞாபகப் படலம், 74.

36. பாலை புகு படலம், 15.

என்னும் பாடலும், அதற்கு அடுத்திருக்கும் பாடலும் காட்டும்.

வீட்டினைக் காட்டினோர்

இறுதிப் படலமாகிய முடிசூட்டு படலத்தின் இறுதிப் பாடலுக்கு முந்திய மூன்று பாடல்கள் வானவர் செயல்களை விளக்குவனவே. சூசை முனிவரது திருவுருவிற்கு மாலைகள் கொணர்கின்றனர். தேம்பாவணிப் பாடல், படலங்களின் எண்ணிக்கையினை அவர் படைத்த தொடையல்களின் வழியாகக் குறிப்புக் காட்டுகிறார் முனிவர். அம்மாலைகளைப் படைத்த வானவர் அவற்றோடமையாது, திருவீட்டடைய வழி இம்மாலைகளாம் தேம்பாவணியை அணிந்து பயன் பெறுவதே எனவும் கூறி மறைந்ததனை,

நாம்பா அணிப்பூங் கொடியுத்த
நறும்பூ வனைய சொல்மலரால்
காம்பா அணிவில் வீசியதன்
கன்னித் துணைவி, களித்திசைத்த
தேம்பா வணிஇஃது; இதையணிவார்
திருவீட் டுயர்வார்; அவ்விருவர்
சாம்பா அணித்தம் மைந்தனோடார்
தயையிற் காப்பார் எனமறைந்தார்³⁷

என்னும் பாடல் தெளிவாக்கும். இம்முறையில், தேம்பாவணிப் படைப்பின் நோக்கம் திருவீட்டடைவதாயின், அதனை விளக்கிய பெருமைக்குரியராக, வழிகாட்டிய அருமைக்குரியவராக வானவரே அமைகின்றனர். எனவே, தேம்பாவணிக் காப்பியக் கதைப்போக்குக்குத் தவ்வோராக, கருவிற்கு உருக் கொடுப்போராக, கருத்துக்கு விளக்கம் தருவோராக வானவர் படைப்பு அமைந்திருப்பது சிறப்பிற்குரியது மட்டுமன்று; சிந்தனைக்கும் உரியது.

37. முடி சூட்டு படலம், 132.

6. புலமை வளம்

புலமையடக்கம்

இத்தாலியில் தோன்றிய இன்றமிழ் நாவினரும் வித்தகக் கவித்திற வியன்றமிழ்ப் பாவினரும் ஆகிய வீரமாமுனிவர் 'கேள்வியின் புலமை மூத்தோன்'¹ எனச் சக்கரீயனையும், 'நூற்கடல் துறையின் கேள்வி நுணுங்கிய புலமையோன்'² என வளனாரையும் குறிக்கும் சொற்கள் அவருக்கும் பொருந்துவனவே. நூற்கடல் கடந்தவர், கேள்விச் செல்வம் மிகுந்தவர், நுண்ணிய புலமையாளர் அவர் என்பதனை, அவர்தம் படைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் புலப்படுத்தும். அவற்றுள்ளும் 'தேம்பாவணியெனப் பிணித்தல் செய்வாம்'³ எனப் பாடிய காப்பியம் மிகவும் தெளிவாக்கும். 'வகுத்தற்கு ஆற்றா பா நிலையே'⁴ எனவும், 'நூல் வளர் உரையால் நுதலி, நான் இயம்பிடல் தேற்றேன்'⁵ எனவும், 'யான் உரைத்து இணை செய இயலும் பான்மையோ?'⁶ எனவும் அவர் சிலவிடங்களிற் கூறுவது அவர்தம் தன்னடக்க வெளிப்பாடே. உண்மையில் நூலினுள் நுழைவோர் அவர்தம் நுண்மாண் நுழை புலங்கண்டு புகழாதிரார்; பாப் புனை திறனறிந்து பாராட்டாதிரார்.

1. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 6.

2. வாமனாட்சிப் படலம், 128.

3. பாயிரம், 13.

4. மகன் நேர்ந்த படலம், 5.

5. வாமனாட்சிப் படலம், 91.

6. புரோகிதப் படலம், 64.

செய்யுட் சிறப்பு

படைப்புப் பல படைப்பினும் அவற்றுள் செய்யுட் படைப்பின் சிறப்பும், சிக்கலும் நன்கு உணர்ந்தவர் முனிவர். ஆதலின் அதன் அருமை பெருமைகளை ஆங்காங்கே குறித்துச் செல்கிறார். மிக உயர்ந்த பொருளாக ஒன்றனைக் காட்ட வேண்டுமெனில், அதுவாகப் பாவினையே காட்டுகிறார். நற்பண்புகளில் சிறந்த திருக்குடும்பத்தினரைச் சுட்டுங்கால், பாவினும் மேலான தன்மையரெனப் 'பாவின் மீது ஆடிய பரிசினார்'⁷ என்கிறார். மிகுந்த புகழைச் சுட்ட பாவைக் காட்டிலும் மிகுந்த புகழுடைய பயனை அடைவான் என்னும் பொருளில், 'பாவிடைப் புகழின் மிக்க பயன் கொள்வான்'⁸ எனச் சுட்டுகிறார். தலைவனுக்குப் பிதா முடி சூட்டிய பின் தலைவன் கொண்ட உவகைக்குப் பாவானது உவமையாக இயல வில்லையே என நாணும் என்னுங் கருத்தில் 'சுனைந்த பா உவமை நாண, மிக்குவகை கவைத்தவன்'⁹ எனப் பாடுகிறார். 'பாவிடைப் புகழ் எழ'¹⁰ எனவும், 'கட்டிடைக் காப்பியக் கவிகள் போல'¹¹ எனவும் கூறும் பிற இடங்களும் உள. இவ்வாறே உயர் இறையைச் சுட்டுகிறபொழுதும் 'காப்பியக் கவிகள் பண்ணெய் அகப்படாவுயர் இறைமை'¹² எனவும், திருமகனை வளனார் வாழ்த்துங்கால் 'சீர்பாய் பாவிற்கு உரையோய் நீ'¹³ எனவும் கூறுவன, பா நலனை எவ்வளவு ஆசிரியர் உணர்ந்திருக்கிறார் என்பதனைக் காட்டும்.

-
7. மகன் நேர்ந்த படலம், 39.
 8. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 12.
 9. முடி சூட்டு படலம், 31.
 10. ஞாபகப் படலம், 3.
 11. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 100.
 12. ஞாபகப் படலம், 167.
 13. மகவருள் படலம், 142.

பாயிரப் பாடல்

பாநலம் உணர்ந்த பாவலர் தாம் படைக்கும் காப்பியப் பனுவல் புலமை நலம் செறிந்து திகழ்தல் வேண்டும் என்பதில் கருத்துக் கொள்வார் என்பது இயல்பே. ஒரு காப்பியப் புலமை நலம் தெளியக் காப்பியம் முழுதும் ஆய்ந்து காண்டலே முறை. ஒரு சில பாக்களால் ஆய்ந்து தெளிதல் அருமையே. எனினும் கைவல்லார் காப்பியத்தின் ஒவ்வொரு பாடலையுமே உணர்வொன்றிப் பாடி ஒளி குன்றாதவாறு செய்வார். சிறந்த மணி மாலையாயின் அதன் ஒவ்வொரு மணியும் சிறந்தொளிரும். தேம்பாவணியும் சிறந்தொளிரும் மணிமாலையே. மணம் வீகம் மலர் மாலையே. அவ்வணியின் ஒவ்வொரு மலரும் மணம் காட்டும்; நிறம் காட்டும்; தேன் சொட்டும். அதைச் சுவைத்தறிய ஏதோ ஒரு குறித்த படலத்தில், ஒரு குறித்த பாடலை நாட வேண்டியதில்லை. காப்பியக் கதைக்கு முகவுரையாக அமைந்த பாயிரப் பகுதியின் முதற்பாடல் போதும். அதுவே முதுதமிழ் மாதவனின் முழுத்திறம் காட்ட வல்லது; திருநெறி நாவலனின் தெய்வப் புலமை நாட்ட வல்லது.

சீரிய உலக மூன்றும் செய்தளித் தழிப்ப வல்லாய்
நேரிய எதிரொப்பின்றி நீத்தவோர் கடவுள் தூய
வேரிய கமல பாதம் விணையறப் பணிந்து போற்றி
ஆரிய வளன்றன் காதை அறமுதல் விளங்கச் சொல்வோம்
என்பதே அப்பாடல்.

மங்கலச்சொல்

மங்கலச்சொல் ஒன்றனை முதலாகக்கொண்டு நூல் தொடங்குவது இலக்கண மரபு. தம் செந்தமிழ் இலக்கணத்தின் 103 ஆம் விதியில் மங்கலச் சொற்களாகத் திரு, மணி, பூ, திங்கள், ஆரணம், சொல், சீர், எழுத்து, பொன், தேர், புனல், கார், புயல், நிலம், கங்கை, மலை, உலகம், பரி, கடல், யானை, பருதி, அமுதம், புகழ் ஆகிய இருபத்தொரு சொற்களைச்

கட்டுகிறார். அவற்றுள் உலகம் என்னும் சொல்லைப் பழம் புலவர் பலர் தம் நூல்களுக்குத் தொடக்கமாகக் கொண்டனர். 'உலகம் உவப்ப வலனோப்பு திரிதர' எனத் திருமுருகாற்றுப்படை தொடங்கும். 'உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்' எனத் தொடங்குவார் கம்பர். 'உலகெலாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்' என்பது பெரிய புராணத் தொடக்கம்.

உலகத்தை முதலாகக் கொள்வதோடு அவ்வுலகம் என்னும் சொல்லுக்கு அடைகூட்டி முதலாக்குகின்ற மரபும் உண்டு. அவ்வடிப்படையில் முல்லைப்பாட்டு, 'நனந்தலை உலகம்' எனத் தொடங்குகிறது. சீவக சிந்தாமணி, 'மூவா முதலா உலகம் ஒரு மூன்று மேத்த' எனத் தொடங்குகிறது. அந்நெறியை அடியொற்றிய வீரமாமுனிவர், உலகம் என்னும் சொல்லுக்குச் சீரிய என்னும் அடை கூட்டிச் 'சீரிய உலக மூன்றும்' எனப் பாடுகிறார். இதனுள் அடை கொடுத்த சொல்லும் மங்கலச் சொற்களுள் ஒன்றாகத் தோர்ந்தமைத்துப் பாடியது கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது.

வாழ்த்தும் பொருளும்

பெருங்காப்பியத்தின் இலக்கணங்களை வகுத்துரைக்கும் தண்டியலங்காரம்,

.....
வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொரு எரிவற்றினொன்
றேற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று
நாற்பொருள் பயக்கும் நடைநெறித் தாகி
.....

எனச் சொல்லிக் கொண்டு செல்லுகிறது. அதற்கேற்ப வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று முன்வந்தி யன்றாலே போதும். கம்பர் தம் முதற்பாடலில் இறைவர்தம் ஆற்றலைக் காட்டி வாழ்த்திவிட்டுச் சரணடைந்து வணங்குகிறார். சேக்கிழார் சுவாமிகள் இறைவனின் இயல்பு

களை விளக்கி வாழ்த்திவிட்டு, அவன்றன் 'மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி' வணங்குகிறார். திருத்தக்க தேவரும் இவ்வாறே இறைவன் சிறப்புக்களைக் கூறிச் 'சேவடி சேர்தும்' என்கிறார்.

ஆயின் வீரமாமுனிவர் அவர்களினும் ஒருபடி மேலே சென்று வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள், நாற்பொருள் ஆகிய நான்கு காப்பியக் கூறுகளையும் முதற் பாடலிலேயே அடக்கிக் கூறுகிறார். உலகம் மூன்றையும் ஆக்கி அளித்து அழிக்க வல்லன், எதிர்நிற்க ஒப்புடையார் எவருமற்றான் எனவெல்லாம் கூறுவது இறைவனை, அவன்றன் சிறப்பினை வாழ்த்துதலாகும். 'வேரிய கமலபாதம் வினையறப் பணிந்து போற்றி' எனப் பாடுதல் வணக்கமாகும். 'ஆரிய வளன்றன் காதை சொல்வேன்' எனல் வருபொரு ளுரைத்தலாகும். 'அறமுதல் விளங்கச் சொல்வேன்' எனல் அறம் முதலான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆய நாற்பொருள் பயக்குமாறு கூறுதலாகும். இவ்வாறு முதற்பாடலிலேயே காப்பியத்தின் முதன் நான்கு கூறுகளை நுணுகிக் கூறுவது புலவரது திறம் காட்டுகிறது.

முக்கரண சுத்தி

வாழ்த்தும்பொழுது மனம், மொழி, மேனி ஆகிய மூன்றும் தொழிற்பட முக்கரண சுத்தியோடு வழிபடுதலே முறை. இத்தகை வழிபாட்டுணர்வை இப்பாடல் காட்டுவது சிந்திக்கத் தக்கது. இறைவன்றன் முத்தொழில் ஆற்றலையுணர்ந்து வினையறச் சிந்தித்தல் மன வழிபாடேயாம். போற்றி வணங்குதல் மொழி வழிபடலாகும். பணிதல் மேனி வளைந்து வழிபடலாகும்.

ஐம்புல வழிபாடு

மேனி எனக் குறிக்குங்கால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்தனையும் உட்படுத்தும். இறை வழிபாட்டில் ஐம்புல ஈடுபாட்டையும் அடக்கிக் காட்டியிருப்பது ஆழ்ந்தகன்ற

புலமையை வெளிப்படுத்தும், பணிதல் மெய் வழிபாடு. போற்றுதல் வாய் வழிபாடு. இறைவன் திருவடிகளைக் கமல மலராகக் காண்டல் கண் வழிபாடு. மணம் நிறை என்னும் பொருளில் வேரிய பாதமாக முகர்வது மூக்கின் உணர்வு. வாயால் மொழி வெளிப்படப் போற்றுங்கால் கேட்பது செவியின் தொழில். இவ்வகைப் பாடற் புலமையைப் பாயிரப் பாடலே வெளிப்படுத்துவது வீரமாமுனிவரது வியத்தகு ஆற்றலைக் காட்டும்.

தொடைச் சிறப்பு

யாப்பியலுக்கு இன்றியமையாதது தொடையமைப்பு; இனிமை கூட்டுவது தொடையமைப்பு. அதன் சிறப்புக்களைத் தம் காப்பியத்தில் பல இடங்களில் சுட்டுகிறார். 'தொடையோடு வளர்ந்த பாப்போல்,¹⁴ 'கல்லியம் பாத்தொடை கனியப் பாடினார்,¹⁵ 'தொடைவரும் கனிபாவின் சொற்றினான்'¹⁶ என்பன அவற்றுள் சில. அத்தகு சிறப்புள தொடை வகையுள் பொருள் நயம்சான்றது முரண்தொடை. அதன்வரவு பாடல்களில் மிகக்குறைவு. ஏனெனில் அதனை அமைக்குந்நால் பொருட் சிதைவிற்கு வழியேற்படலாம். அவ்வாறிருக்க முனிவரோ நான்கடிப் பாடலில் ஈரிடங்களில் அமைத்துள்ளார். முதலடியில் 'அளித்து அழிப்பு' எனவும், இரண்டாமடியில் 'நேரிய எதிர் ஒப்பு இன்றி' எனவும் அமைத்துள்ளார்.

இரண்டாமடியில் உள்ள முரண் அவர்தம் புலமைக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. அத்தொடர் மூன்று சீர்களாகவும் நான்கு சொற்களாகவும் அமைந்துள்ளது. நேரிய ஈன்னும் சொல்லுக்கு முரண் எதிர் என்னும் சொல். எதிர் என்னும் சொல்லுக்கு முரண் அடுத்து வரும் ஒப்பு என்னும் சொல். ஒப்பு என்னும் சொல்லுக்கு

14. எசித்து சேர் படலம், 23.

15. பைதிரம் நீங்கு படலம், 19.

16. இளவல் மாட்சிப் படலம், 18.

முரண் அடுத்துவரும் இன்றி என்னும் சொல். நான்கு சொற்கள் தொடர்ந்து வந்து முரண் காட்டும் தொடர்கள் பிறர் படைப்புக் களில் உண்டெனினும் வேறுபாடுண்டு. சான்றாகக் 'கருங்கண் செவ்வாய்' என்னும் தொடரைக் கொள்ளலாம். இத்தொடரில் முதற்சீருக்கும் இரண்டாம் சீருக்கும் முரண் அமையினும் இரண்டும் வெவ்வேறு உறுப்பினைத் தழுவுவன. ஆனால் முனிவர் படைப்பில் முரண் சொற்கள் நான்கும் கடவுள் என்ற ஒன்றையே நோக்குவன. மேலும், 'எதிர் ஒப்பு' என ஒரு சீரிலேயே முரணமைத்துப் பாடிய திறமும் புலமைக்குச் சான்றாக நிற்கும். யாப்பருங்கலக் காரிகையில், முற்று முரணுக்குச் சான்றாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தொடர் 'துவர்வாய்த் தீஞ்சொலும் உவந்தெனை முனியாது'¹⁷ என்பதாம். இத்தொடர் நான்கு சீர்களையும் ஏழு சொற்களையும் கொண்டதாகும். நான்கு சீர்களிலும் முரண் அமையினும் முதற்சீரும் இரண்டாம் சீரும் முரணாயினவேயன்றி இரண்டாம் சீரும் மூன்றாம் சீரும் தமக்குள் முரணாயினவல்ல. இவ்வாறிருக்க முச்சீரில் நாற்சொல்லில் நான்கு முரண் அமைத்த பிறநாட்டுப் புலவர் திறம் போற்றற்குரியதே.

தமிழ் மரபு

பிறநாட்டு வரலாற்றைத் தமிழில் பாடும்பொழுது தமிழ் மரபினை மறவாத் திறனும் நினைந்து போற்றற்குரியது. இறைவனை வேண்டல் உலகப் பொதுவியல்பாயினும் திருவடியினைத் தனித்துச் சுட்டி வணக்கங் காட்டல் மேனாட்டு மரபன்று. மேலும் அவ்வுடிகளை மலருக்கு, அதிலும் கமல மலருக்கு ஒப்பிடுதல் அவர் தம் வழக்காறில்லை. தமிழரோடு தமிழராய் ஒன்றிய முனிவர் தம் காப்பியம் தமிழ்க் காப்பியமாய் மிளிர் இறைவன் கமல பாதங்களை வணங்குவது தமிழரது மரபினைப் போற்றிய பான்மையேயாகும். அவ்வாறே படைத்துக்

17. யாப்பருங்கலக்காரிகை, 20.

காத்தலே கிறித்தவ மரபு; பாவிகட்குப் பாடுபட்ட இறையருள் ஒருபுறம் நிற்க அழிக்கும் தொழிலையும் அவனுக்கு ஏற்றி, 'செய்தளித்து அழிப்ப வல்லாய்' எனப் போற்றுவது ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முக்கடவுளர் தொழிலை மனத்திருத்தி இந்நாட்டு மரபு போற்றிய மாண்பேயாம்.

ஒன்றே போதும்

இவற்றையெல்லாம் நோக்கத் தம் இறப்பிற்குப் பின், முன் இறந்த சூசையையும் ஆன்மாக்களையும் தம் கல்லறைக்கு அழைத்து வந்து தாம் பட்டபாடுகளைத் திருமகனாம் இயேசு விளக்குங்கால் 'நீவீர் எழுதிய ஓயா அன்பென்னும் ஒரே வரிதான் இப்பாடுகளை அனுபவித்ததன் காரணம். கற்கப் புகுந்தவர்கள் பல நூல்களைக் கற்றுப் பயனென்ன ? இவ்வொரு வரியை முற்றக் கற்றால் போதும்; அதனையும் முழுதுணர் ஆற்றல் எமக்கில்லை; நீரே விளக்கிக் காட்டுவீர்' என்னும் பொருளில்,

பற்றக் கற்போர், நூல்பல கற்றால் பயனென்னோ
ஒற்றக் கற்றால் இவ்வரி ஒன்றே உணர்வெல்லாம்
முற்றக் கற்பார்; ஆயினும் எம்மால் முழுதுமாகா
கற்றுஅக் காட்டாம் நுண்பொருள் காட்டாய்கலை
வல்லாய்¹⁸

எனக் கூறுகின்றனர். அது பாயிர முதற்பாடலுக்கும் பொருந்தும். தேம்பாவணிச் சிறப்புக்கு இம்முதற்பாடலே போதும். அதன் முழு நயத்தை முற்றும் கூற இயலாது. கற்றுணர்ந்தோர் நுணுகிக் காண்டலும், காட்டலும் பயன்தரும்.

சொன்னயம்

செய்யுளின் இலக்கணம் கூறும் நன்னூல்,

பவ்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடற் போற்பல
சொல்லால் பொருட் கிடனாக உணர்வினின்
வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்¹⁹

என்னும் நூற்பாவான், உயிரும் உடலும் போன்று பொருளும் சொல்லும் அமைய உணர்வுமிக்க வல்லோரால் அணிபெறச் செய்யப்படுவன எனச் சுட்டும். அதற்கிசைய சொல், பொருள், அணி ஆகியன சிறக்குமாறு உணர்வுமிக்கோரால் படைக்கப் படுவதே செய்யுள் எனப் பெறப்படும். சொல்லைச் சிறப்பிக்கும் முனிவர் செவ்விய சொல்லால் சீர்மை பெறும் தன்மையை, 'செவ்விய மதுரச் சொல்லாற் சீரிய காட்சியோரும்'²⁰ என்னும் தொடராலும், இனிய சொல்லால் பா இசை பெறும் தன்மையைத் "தீஞ்சொற்பாவிசைகள் நயப்பில் பாடி"²¹ என்னும் தொடராலும், மலரின் மது போன்ற தன்மையது மொழியின் நலம் என்னும் குறிப்பை, "முகைமது மொழி நலம் உரைப்பான்"²² என்னும் தொடராலும் குறித்துக் காட்டுவர். இயேசு வேதநூல் வல்லார்முன் தாம் யாரெனக் காட்டாது கூறிய இனிய சொல்லைச் சுட்டுங்கால்,

. மெல்லிசை இரங்கும் நல்யாழ்
கூட்டலும் கனிபால் மற்றுஅக் குளுஞ்சுவை திரட்டிக் காதில்²³
ஊட்டலும் அணைய தீஞ்சொல்

எனக் குறிப்பது சொல்லின் இனிமையை முனிவர் எவ்வாறு உணர்ந்திருக்கிறார் என்பதைக் காட்டும். எனவே தம் காப்பியத்தில் இனிமை பயக்கும் சொற்களைத் தேர்ந்து நயமாகப் புகுத்தித் தொடைகளை யாத்திருக்கிறார். 'தாரை நீர்

19. நன்னூல், 267.

20. நகரப் படலம், 4.

21. மகன் நேர்ந்த படலம், 11.

22. ஞாபகப் படலம், 20.

23. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 84.

தாரையாக,²⁴ 'தோன்றல் தோன்றினான்',²⁵ 'நேமி காத்தவனைக் காத்த',²⁶ 'பொறை பொறா',²⁷ 'செயம் செய்யும்',²⁸ 'நங்கையின் நன்கையில்',²⁹ 'அரும்தயை எந்தையை',³⁰ 'நூலை அறை நூழை உரை',³¹ 'நவைக்கு இறுதி நவை கொண்டோர்க்கு'³² போன்ற தொடர்கள் முனிவர் தம் சொல்லாட்சித் திறனுக்குச் சான்று பகர்வன. பொருள் முரண் தரக்கூடிய தேனின் இன்றுயர்ச் செய்தியை,³³ போன்ற தொடர்களும், 'காமம் அற உறு காதல் ஆய்'³⁴ எனக் காமம், காதல் ஆகியவற்றின் பொருள் வேறுபாட்டினைப் புலப்படுத்துவது போன்றமைந்த தொடர்களும் பரவலாகக் காணக் கிடக்கின்றன. மறைக் கொள்கைகளையும் அறநெறிகளையும் தம் தீச்சொற்களாம் உடலில் தாங்கிய உயிராம் பொருளாகக் கொண்ட பாங்கும், அவற்றை அணி நயம் பெற யாத்த பான்மையும் தனித்து நோக்கி மகிழ்தற்குரியன.

-
24. மகன் நேர்ந்த படலம், 98.
 25. பைதிரம் நீங்கு படலம், 11.
 26. பாயிரம், 13.
 27. நாட்டுப்படலம், 18.
 28. வளன் சனித்த படலம், 4.
 29. நாட்டுப்படலம், 70.
 30. நாட்டுப்படலம், 70.
 31. திருமணப்படலம், 153.
 32. காட்சிப் படலம், 56.
 33. பிணிதோற்றுப் படலம், 21.
 34. திருமணப் படலம், 116.

7. அணிநலம்

பொருளணிகள்

அணிகளின் எண்ணிக்கையிலும் பொருள் வகையிலும் இலக்கணப் புலவரிடையே கருத்து வேறுபாடுண்டு. தண்டியலங்காரம், வீரசோழியம், இலக்கண விளக்கம் ஆகியன முப்பத்தைந்து என்னும். தொன்னூல் விளக்கம் முப்பதையும், சாமிநாதம் முப்பத்தொன்றையும் சுட்டும். முத்துவீரியம் ஐம்பத் தெட்டாகவும், மாறனலங்காரம் அறுபத்து நான்காகவும் காட்டும். சந்திரலோகம் நூறாகக் காட்டக் குவலயானந்தம் நூற்றிருபதாகச் சுட்டும். ஒன்பது இலக்கணங்களும் ஒன்றுபோல் விளக்குகின்ற அணிகள் பதினான்கு மட்டுமே. ஒன்று கட்டுவது மற்றவற்றில் இடம் பெறாதும், சில, சிலவற்றில் இடம் பெற்றுப் பிறவற்றில் இடம் பெறாமலும் உள்ளன. எல்லா நூல்களிலும் இடம்பெறும் அணிகளைப் பொருள் நோக்கி ஒப்பிட்டுத் தொகுத்தால் நூற்றைம்பது ஆகும் என்பர் இந்திரா மனுவேல்.¹

முனிவர் சுட்டும் அணிகள்

தமிழ் நிகண்டுகள் இருபத்தெட்டென அணிகளை வகுக்க, அவற்றின் அடிப்படையில் சதுரகராதி படைத்த வீரமா முனிவர் தொகையகராதிப் பிரிவில் தண்டியலங்காரம் கூறும் முப்பத்தைந்து அணிகளையே சுட்டுவர். ஆனால் தொன்னூல் விளக்கத்தில், தன்மை, உவமை, உருவகம், வேற்றுப்பொருள்

1. Subramanian, S.V. Irulappan, K M. p. 614.

வைப்பு, வேற்றுமை, ஒட்டு, அவநுதி, ஊகாஞ்சிதம், நுட்பம், புகழ்மாற்று, தன்மேம்பாட்டுரை, பின்வருநிலை, முன்னவிலக்கு, சொல்விலக்கு, இலேசம், சுவை, உதாத்தம், ஒப்புமைக் கூட்டம், ஒப்புமை ஏற்றம், விபாவனை, விசேடம், விரோதம், பிறிதுரை, விடையில் வினா, வினாவில் விடை, சித்திரம், ஒழிப்பு, அமைவு, சிலேடை, சங்கீரணம் ஆகியவற்றை விளக்குகிறார். 'இலக்கணத் திறவுகோல்' (Clavis) என இலத்தீன் மொழியில் எழுதிய தமிழ் இலக்கண நூலிலும் இவற்றையே கூட்டி எடுத்துக் காட்டுகள் தருகிறார். தம் செந்தமிழ், கொடுத்தமிழ் இலக்கண நூல்களில் அணிகளின் வகைகளை விளக்க முற்பட்டவர்.

அணி இலக்கணத்திற்கு அடிப்படை தண்டியலங்காரம் என்பது முனிவரது கருத்து. அதனாற்றான், 'இவ்வதிகார நூலைப் புலமையின் மிக்க தண்டியென்பவர் விதித்துரைத்தமையாலவர் பெயர் கொண்டு தண்டியலங்காரமென்று வழங்கும்' என்பார். ஆயினும் "முன்னோர் தந்தவற்றுட் சிலவொழித்து மிகவுணர வேண்டியவற்றை விளக்கிச் செந்தமிழுணர்ந்தோர் நூலிலொழிந்த சிற்சில கூட்டியுணர்த்துதும்" எனக் கூறுகிறார். எனவே அவர்தம் உணர்வின் எவை சிறந்தனவாகத் தோன்றினவோ அவற்றைத் தேர்ந்தும், தமிழிலக்கணங்களில் கூறப்படாதிருப்பினும் தாமுணர்ந்த சிலவற்றைச் சேர்த்தும் அணிகளின் எண்ணிக்கையைப் பகுத்திருக்கிறார்.

உவமையணி

அணிகளுள் சிறப்பிற்குரியது உவமையே. அணிகளுக்கு அடிப்படை அஃதெனலாம். தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் அதற்கென்றே உவமவியல் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பொருளதிகார அகத்திணையியல் வளர்ச்சியற்றுத் தனி இலக்கணப் பிரிவாகி நம்பியகப்பொருள் போன்ற இலக்கண நூல்கள் தோன்றக் காரணமாயிற்று. புறத்திணையியல் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை எழவும்,

செய்யுளியல் யாப்பியல் நூல்கள் தோன்றவும் தூண்டுதலாயின. இவைபோன்று, உவமயியலே பிற்கால அணிகளின் வளர்ச்சிக்கும் வகைகளுக்கும் அடிகோலியது. புலவர் படைப்புக்களில் மிகுந்து காணப்படுவதும் அதுவே. தேம்பாவணியில் நூற்று ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் உவமையணி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள், முனிவரும் “எல்லா அலங்காரத்துள்ள முவமை அலங்காரஞ் சிறப்புடைத் தென்பார். என்னை பல நிற மதுமலர் சேர்த்திய படலைமாலை போலவு நால்வகைச் சாந்துங் கூட்டி நனி கமழ் கலவை போலவு மிவ்வலங்காரத்தானும் பலவகைப்பொருளை யொருப்படத் தோன்றித் தருதலாற் கேட்பார்க்கிதுவே சிறந்த வின்பம் பயக்குமென்றுணர்க”² என்பதால் இவ்வணியின் சிறப்புப் புலப்படும்.

பாவச் சேறு

மனத்துக்கண் மாசிலனாதலே அறம். ஏனெனில், மனமே மாசுகளுக்கு நிலைக்களன். மனம் செம்மையானால் பாவ நினைவுகள் எழ வழியில்லை. பாவத்தைத் தோற்று விப்பதும் அதன் பயனாய்த் தீய விளைவுகளை இயற்றுவதும மனமே. எனவே பாவத்தைப் போக்குவதற்கு அம்மனமே துணைநிற்க வேண்டும். அஃதாவது மனம் திருந்த வேண்டும்; வருந்த வேண்டும். எந்த மனம் பாவத்திற்குப் பாதையமைத்ததோ அந்த மனமே அதற்காக வருந்தினாலொழிய அப்பாவக் கறைகள் அகலா. இதற்கு உவமை காட்ட நீரைக் கொணர்கிறார் முனிவர். மண் கால்களில் ஓட்டிக் கொள்வதில்லை. நீர் மண்ணிற் கலந்து சேறாக்கி விட்டால் அச்சேறு கால்களைப் புற்றிக் கொள்கிறது. ஓட்டிய சேற்றைக் கழுவ வேண்டுமாயின் அதற்கு அந்நீரையே பயன்படுத்த வேண்டும். நீரால் உண்டாகிய சேற்றை நீரால் கழுவுவதைப் போன்று மனத்தால் விளைந்த பாவத்தை மனத்தால் வருந்திப் போக்கலாம் என உவமை காட்டி,

2. தொன்னூல் விளக்கம், நூற்பா 329, உரை.

புனம்செயும் பங்கமே புனம் ஒழித்தென
மனம்செயும் பங்கமும் மனநொந்து ஆற்றலின்
தினம்செயும் புகர்வினை தெரிகிலார், அறத்து
இனம்செயும் பயன்பட ஈட்டல் ஏலுமோ?

என்று பாடி, செய்த பாவங்களுக்காக மனம் வருந்தாமல், அறங்களால் மட்டும் அவற்றை ஒழிக்கமுடியுமா என்று வினவுகிறார்.

உலகியல் உவமை

உலகியலில் நேரில் கண்டுணர்ந்த செயல்களை உவமைகளாகப் பயன்படுத்துவதில் முனிவர் வல்லவர். அடுப்பில் பால் பொங்குகிறது. பொங்கிப் பாத்திரத்தினின்று கீழே வழிந்து விடாமல் இருக்க நீரைத் தெளித்துப் பாத்திரத்துள் ஆற்றுவது யாவரும் அறிந்ததே. இச்செயலை உவமையாக்கிக் காட்டியுள்ளார் முனிவர். சினக்கரன் எருசலேம் மீது படையெடுக்கப் போவதாகத் தூதனுப்பினான். தூதுவன் மன்னனுக்குச் சினம் பொங்கியெழுமாறு பேசினான். மன்னனது உள்ளம் பால் போல் நல்ல உள்ளம். தீயால் பால் பொங்குவது போல் சினக்கரனது தூதுவனின் சுடுசொற்களாம் தீயால் எருசலேம் மன்னனின் பால்மனம் வெகுளியாற் பொங்குகிறது. பொங்கிய பாலை ஆற்றக் குளிர்ந்த நீரைத் தெளிப்பதுபோல், கருணை என்னும் நல்லுணர்வு நீரால் வெகுளியை அடக்கிக் கொண்டு தூதுவனிடம் பேசத் தொடங்குகிறான் மன்னன் என்பதனை,

தீமுகத்துப் பொங்கியபால் தெண்ணீரிட்டு ஆற்றுவர்போல்
வீமுகத்துச் சுடுஞ்சொல்லான் விளைத்திட்ட வெவ்வெகுளி
காய்முகத்துக் கோன்உணர்ந்த கருணையின்நீர் கொண்டு

ஆற்றி
ஆய்முகத்துத் தேறி, அயிர்ப்பு அற, வீர உரைவலித்தான்⁴

எனப் பாடுகிறார்.

3. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 37.

4. வேதக்கெழுமைப் படலம், 67.

இவ்வாறாக முனிவர் முதற்காண்டப் படலங்களில் பயன்படுத்தியிருக்கும் உவமைகளுள் மிகச் சிறந்தனவற்றை மட்டும் பின்வரும் பட்டியலிற் காணலாம்.

படலமும் பாடலும்	உவமை	பொருள்
பாயிரம், 12	மட்கலம் பாராது அமுதை அருந்தல்	திருந்தாச் சொல் நோக்காது பொருளை நோக்கல்
நாடு, 4	குடித்த நீர் கொப்புளித்தல்	மலைவழி அருவி ஓலிஎழல்
நாடு, 7	உயிர் உறுப்புக்களில் உலாவல்	புனல் கழனிகளில் நிறைதல்
வளன் சனித்த படலம், 56	எற்கதிர்த் திலகமிட்ட திங்கள்	மகனை ஏந்திய வில் முகத்தாய்
பால மாட்சி. 28	நீரிடைக் குளித்த நூரை	நிறநரை குளித்த முதியவன்
பால மாட்சி, 37	பிறர்மனைத் தீ அவிக்கப் போய்த் தன்மனை பற்றி எரிதல்	பிறர்க்குப் பற்றறுக்கக் கூற முற்பட்டுத் தான் பற்று நசைப்படல்
”, 41	பால்முன் நீர் கலந்த பால்	வெயில்முன் எரித்த தீபம்
திருமணம், 145	பொற்சக்கரத் தேருருட்டி வந்த வழி பொன்னொளி ஒளிரல்	தவர் சென்ற வழியெலாம் போகமுறல்
ஈறம் பொருத்து., 30	மலர் பெய்த உலைநீர் மணம் பெறல்	தவத்தில் ஒறுத்த யாக்கையாற் சிறுத்தல்

படலமும் பாடலும்	உவமை	பொருள்
' , 60	குடையும் வண்டு கட்கும் விருந்தளிக்கும் தாமரை	கட்புகன்றவர்க்கும் நன்று இயற்றல்
" , 61	கரும்பினை அதிகமாக முறுக்கும் அளவிற்குப் பாகு நிறைய ஈதல்	வருத்தம் அதிகமாகச் செய்பவருக்கு நலம் நிறை அளித்தல்
ஐயம் தோற்று, 8	கலங்கினவிடத்தும் கடல் அளறு ஆகாமை	மலங்கின பொழுதும் கன்னி மயக்குறாமை
" , 68	புன்செயும் வாள் புண்ணை ஆற்றப் பயன்படல்	கருவுற்றுத் தோன்றும் கன்னியே மாண் பிணையும் காட்டல்
ஐயம் நீங்கு, 42	பளிங்கிற்படும் இரவில் எதிர் திரும்பல்	தன்னைச் சார்ந்த துதிகளை நாதனுக்கு ஆக்கல்
மகவருள், 41	உவா அமர்த்திய அங்குசம்	துகள் துடைத்த நாணம்
" , 45	மின்னிக் கீழே பெய்யும் மழை	பொன்மணிகள் கீழே விழல்
" , 77	குருடர்க்கு மணி ஒளி தோன்றாமை	அறிவிலார்க்கு தூயர் ஒளி தோன்றாமை
மகன் நேர்ந்த, 12	கற்பினர் கணவர் தவிரப் பிறர்க்குப் பயவாமை	வானவர் மூவர்க்குத் தவிரப் பிறர்க்குத் தோன்றாமை

இவை போன்றே 1-5, 3-1, 58; 4-3, 36, 41, 5-31; 6-4, 9, 38, 58, 59; 7-59, 82; 9-23, 24, 88; 10-19, 20, 30, 40; 11-13, 57, 85, 88; 12-12, 31, 77 ஆகிய பாடல்கள் முதற் காண்டத் திலும், 13-1, 6, 20; 14-31, 122; 15-3; 16-48; 17-43; 18-19; 19-39, 40; 20-69, 115; 21-18; 22-23, 31; 24-23 ஆகிய பாடல்கள் இரண்டாம் காண்டத்திலும், 25-89; 26-10, 12, 20, 25, 26, 39, 150, 162, 163; 27-59, 89, 90, 121, 124, 142, 144; 28-127; 29-4, 16, 50, 67, 103, 114; 30-5, 9, 58; 32-95; ஆகிய பாடல்கள் மூன்றாம் காண்டத்திலும் மிகச் சிறந்த உவமைகளை அணியாகப் பெற்றவை எனலாம்.

இவ்வாறு சிறந்த உவமைகளைத் தருபவர் சில உவமைகளை அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறார். அதற்கு அவ்வவமைகளை அனைவரும் எளிதில் உணர்வர் என்பதும், அவற்றைக் காட்டிலும் சிறந்தவையாகப் பிற அவ்விடங்களிற் பொருந்தாவென்பதும் காரணங்களாகலாம். திருக்குழந்தையைப் பாடிப் பரவுகின்ற சூசை நோய் போக்கும் மருந்து போன்று இறைவன் துன்பம் போக்கும் தன்மையை,

நோய்வாய் மருந்தின் கனிவோய் நீ¹

எனப் பாடுவதாகக் கூறுகிறார். இதே உவமையை,

நோயும் ஒக்குமேல் நுகர்ந்து உயிர்தரும் மருந்து ஒக்கும்²
 நோய் கடுத்த மெய் தளர்ந்தனர் மெலிவறும் மருந்தென
 நோயொக் கும்கடை நுனித்தநன் மருந்தொக்கும்³
 நோயொக்கு மவர்க்கின்பம் நுனித்த உயிர் மருந்தொக்கும்⁴
 நோய்க்கு ஓர் மருந்தன்னான் நோயை ஒக்கமருந்தினை
 ஒக்கும்⁵

1. மகவருள படலம், 141.

2. காட்சிப் படலம், 98.

3. ஞாபகப் படலம், 21, 23.

4. தூதுரைப் படலம், 40.

5. முடிசூட்டு படலம், 18, 45.

என வேறு இடங்களிற் கூறுகிறார். இவற்றுள் ஒரு படலத்திலேயே ஒரு பாடலில் பயிலும் உவமை அதற்கு அடுத்ததற்கடுத்த பாடலில் பயின்று வருவது நோக்கத் தக்கது.

நோயும் மருந்தும் என்பதனைச் சற்று மாற்றிப் புண்ணும் எனச் சிலவிடங்களில் கூறுகிறார்.

புண் களிப்ப மருந்தானாய்⁶
 புண் கனிந்த மருந்தெனப் பொங்கருள்⁷
 கிழிந்த புண்மேல் குளுமருந்து உறழ்⁸
 புண்ணுளோர் மருந்து ஒத்தென⁹
 புண்கனிய மருந்தன்னான்¹⁰

என்னும் இடங்கள் அதற்குச் சான்றுகளாகும்.

புண்ணை ஆற்றும் மருந்துக்கு மாறாகப் புண்ணை மேலும் துன்புறச் செய்யும் தழல் என்னும் உவமையை,

புண்ணின் மேலெழும் தீப்பொறி¹¹
 குடைந்த நோயுளம் கொடுத்தழல் குடித்தென¹²
 பழம்புண் ஆற்ற உடன்றழல் வேண்டும் என்ன
 புண்ணோய்க்கு வைத்தனதீப் புழுங்குமென
 புண்மேல் வைத்த தீத்திரள்¹³
 தீயுலாவிய புண்ணென¹⁴
 புண்ணுள் திரண்ட தீயாக¹⁵

6. காட்சிப் படலம், 114.

7. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 83.

8. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 2.

9. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 8.

10. முடிசூட்டு படலம், 97.

11. குழவிகள் வதைப்படலம், 96.

12. கருணையன் மாட்சிப்படலம், 54.

13. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 54, 76, 115.

14. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 55, 61.

15. உத்தானப் படலம், 52.

என்னுமிடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். புண்ணைக் குடையும் தீயை விடுத்து வேல் போன்ற கருவிகள் நுழைவதாக,

கொல் உடம்பிடி கொண்டு குடைந்தபுண்
 இரும்புழை புண் போல் நோக¹⁶
 புண்தொழும் அயில்கொடு பொருத¹⁷
 வாளெந்த புழை புழுங்கும் பெரும்புண்¹⁸
 வேல்நேர் நுழைந்த சொல் விளைத்த புண்ணிடும் நீர்போல்¹⁹
 புண்குடைந்த வேல் போல்²⁰

ஆகிய இடங்களில் கூறுகிறார். உடலும் உயிரும் என்னும் உவமை,

'உயிர் சீர்த்து உறுப்பு உலாவிய போன்றே'²¹
 'உடற்கு உயிரென்ன'²²
 'உயிர்மலிந்து உடல் உலவிய போன்றே'²³
 'உயிர்போய் அவ்வூர் செத்துடம்பு போன்றே'²⁴
 'தன் உயிராக மற்றுயிர்கள் தாங்கிட'²⁵
 'மெய் உயிரினைத் தழுவும் நீர்மையால்'²⁶
 'ஒளித்த தன் உயிர் உடல் தேடும் ஒத்து'²⁷
 'உயிர் நீத்தன்ன மெய் மறந்தார்'
 'உயிர்பின் உடல் போவதென'²⁸

16. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 90, 107.

17. வேதக்கெழுமைப் படலம், 31.

18. மீட்சிப் படலம், 16.

19. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 13.

20. முடிசூட்டு படலம், 4.

21. நாட்டுப் படலம், 7.

22. வளன் சனித்த படலம், 1.

23. ஈறம் பொருத்த படலம், 58.

24. பைதிரம் நீங்கு படலம், 20.

25. குழவிகள் வதைப் படலம், 39.

26. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 25.

27. வேதக்கெழுமைப் படலம், 30.

28. மீட்சிப் படலம், 12, 20.

என்பன போன்ற இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் அடுத்தடுத்த பாடலில் இடம் பெறும் இடமும் உண்டு என்பது சிந்தனைக்குரியது. இவ்வாறே பளிங்கும் கதிரும்,

‘என்று உதிர் இரவிவில் எதிர் திருப்பலாக
நின்று உதிர்பளிங்கென’²⁹

‘பளிக்குவேய் செப்பில் உண்ட பருதிசூழ் எறிக்கும் வில்லால்
தெளிக்குமே போலும்’³⁰

‘பட்ட செங்கதிர் மீட்டவை பாணின்மேல்
விட்ட வெண்பளிங் கொத்து’³¹

ஆகிய இடங்களில் கையாளப்பட்டுள்ளன. கன்றைப் பிரிந்த பெற்றத்தின் நிலை,

‘பிரிந்த கன்றினை நேடிய பெற்றமோ?’³²

‘கன்றொளித்த கறவையானார்’³³

‘கன்றொளித்துளி கரைகறவை மானினார்’³⁴

ஆகிய இடங்களிலும் அமைந்துள்ளது. ஆடல் முடவர்க்கும் இன்பம் பயக்கும் தன்மை,³⁵ வளி கொண்டு ஓடிய மரக்கலம்,³⁶ கவியும் கோகும்,³⁷ அலரும் வாசமும் மணியும் வாமமும்³⁸ பூவும்

29. ஐயம் நீங்கு படலம், 42.

30. ஐயம் தோற்று படலம், 26.

31. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 39.

32. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 35.

33. மீட்சிப் படலம், 13.

34. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 19.

35. சித்திரகூடப் படலம், 69; கருணையன் மாட்சிப் படலம், 163; வேதக்கெழுமைப் படலம், 122.

36. ஈறம் பொருத்து படலம், 41; பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 2.

37. மகவருள் படலம், 71; குழவிகள் வதைப் படலம், 69.

38. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 26; பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 7.

கனலும்³⁹ போன்ற உவமைகள் பலவிடங்களில் காணப்படுகின்றன.

உருவகம்

உருவக அணியை, அதிலும் முற்றுருவகத்தை ஏற்ற பெற்றி பயன்படுத்தும் நற்றிறம் ஆங்காங்கே காணப்படுகிறது. தவநெறி நின்றார் பெருமையைச் சுட்டுங்கால் தவத்தை மரக்கலமாகவும், ஊக்கத்தை அதன் நீண்ட நடுமரமாகவும், தெய்வ பத்தி, தெய்வ பயம் ஆகியவற்றைப் பாய்களாகவும், வரத்தைக் காற்றாகவும் தியானத்தை மீகாமனாகவும், பாவ வினைகளை நீராகவும் காட்டி அவற்றைக் கிழித்தெதிர்ந்து வீட்டுலகிற் சேர்வார் என்பதை,

உள்ளிய தவ நவ்வேறி
 ஊக்கநீண் மரத்தை நாட்டி,
 விள்ளிய அன்பும் உட்கும்
 வியனிரு பாயும் பாய்த்தி,
 தெள்ளிய வரக்கால் வீசத்
 தியானமீ காம னாக,
 அள்ளிய வினைநீர் ஈர்த்தூர்ந்
 தரிதில்வீட் டுலகிற் சேர்வார்⁴⁰

என்று பாடுவது உருவகத்திற்குச் சிறந்த சான்றாம். அவா என்னும் மதயானையை அறிவென்னும் பாகனாய் ஊக்கத்தை அங்குசமாகக் கொண்டு தவமாகிய கயிற்றிற் கட்டிய மவாவன முனிவன் செயலைக்கூறுவதும், தவத்தீயில் ஐம்பொறியாம் இரும்பை இட்டு ஞானரசமிட்டுப் பொன்னாக்கித் தேவ மார்பில் அணிகலனாக்கிய புரோதரன் செயலைக் கூறுவதும் உருவகங்களே.⁴¹ ஊக்கமாகிய வித்தினின்று பெறும்

39. பைதிரம் நீங்கு படலம், 1, 5, 9.

40. மீட்சிப் படலம், 82.

41. மீட்சிப் படலம், 71, 74.

நற்கணியாக வான்வீட்டை, எலிசபெத்தை கருணையனுக்குக் கூறுவதும்,⁴² ஆசையாகிய ஏர் கொண்டு பேய் விளைவிக்கும் பயனில்லாப் புல்லாகப் பாவ விதையிட்டுப் பயனில்லாப் புல்லை விளைவிக்கும் பேயின் செயலைத் திருமகன் கூறுவதும்,⁴³ பெருந்தச்சனாம் இறைவன் செய்த பொருளாக உடம்பைக் கூறும் வாமன் கூற்றும்⁴⁴ உருவகத் திறத்தைப் புலப்படுத்துவனவே.

தற்குறிப்பேற்றம்

உவமை உருவக அணிகள் போன்றே தற்குறிப்பேற்ற அணியும் பல இடங்களில் அமைந்துள்ளன. தற்குறிப்பேற்றத்தை ஆசிரியர் தம் இலக்கண நூல்களில் ஊகாஞ்சிதம் எனக் குறிப்பிடுவர்.⁴⁵ கதிரவன் தோற்றத்தையும் மறைவையும் தற்குறிப்பேற்ற அணியமைத்துப் பாடுவது கவிஞர் தம் இயல்பு. பிறர்படும் துன்பம் கண்டு பொறாது மறைவதாகப் பாடுவது பிற காப்பியங்களில் காணக்கிடக்கிறது. முனிவரும் தற்குறிப்பேற்றத் திற்குக் கதிரவனைக் கருவியாகக் கொள்கிறார். மரி கருவுற்ற நிலையில் ஐயுற்றுப் பிரிய எண்ணுகிறார் சூசை. அவ்வேளை மாலைப்பொழுது. இருவரும் பிரியப் போகின்ற துயரைக் காணப் பொறாது கதிரவன் ஒளிவதாகத் தற்குறிப்பை ஏற்றுகிறார்.⁴⁶ அது போன்றே மரியும் சூசையும் பெத்திலேமை அடைகின்றனர். அதுவும் கதிரவன் மறையும் நேரமே. அவ்வூரில் இருவரும் படவிருக்கின்ற வருத்தம் காணாது வழிமுடுகிக் கடல் மூழ்கி ஒளிந்தான் கதிரவன் எனக் குறிக்கிறார்.⁴⁷ இதே கதிரவன்

42. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 70.

43. ஞாபகப் படலம், 12.

44. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 20.

45. தொன்னூல் விளக்கம், 346; உரை, இலக்கணத் திறவுகோல், அணி, 37.

46. ஐயம் தோற்று படலம், 91.

47. மகவருள் படலம், 60.

மறைவு நிகழ்ச்சியை வேறு வகையாகத் தற்குறிப்பேற்றும் அமையப் பாவதில்தான் கவிஞர்தம் திறம் புலப்படுகிறது. மகிழ்வினைப் படலத்தில் ஐயம் நீங்கிய பின் இருவரும் மகிழ்ச்சியாக வதியும் மனை வானோர் மனையொப்பச் சிறந்து விளங்குகிறது. மனையின் மாட்சியொளி மிகுதி கண்டு கோபம் கொண்டு சிலக்கிறான் கதிரவன். சினந்தும் பலனில்லாமற் போகவே நாணம் கொண்டு கடலில் மூழ்குவதாகப் பாடுகிறார்.⁴⁸ இதனைவிடச் சிறப்பாகத் தோற்றத்தையும் மேகத்தில் மறைவதையும் ஓரிடத்தில் பாடுகிறார். பெத்திலேமை விட்டு மரியும் சூசையும் திருக்குழந்தையை எருசலேம் திருக்கோவிலில் நேர்ந்து கொள்ளப் புறப்படுகின்றனர். அப்பொழுது காலைப்பொழுது. வான் விழியாற் பார்ப்பது போன்று ஒளி வேந்தனாகிய கதிரவன் பார்த்தான். அவர்தம் அருமை பெருமை கண்டு ஆய்ந்து இன்பக் கடலில் மூழ்கித் தோய்ந்தான். கதிர்க்கையால் தொழுதான். நேரம் ஆக ஆக வெப்பம் மிகுந்தது. தொழாதவர்களைக் கண்டு கதிரவன் காய்தலே அது எனக் காட்டுகிறார். அடுத்துக் கார்மேகத்திடையே மறைவதை,

பைந்தார் பூண்ட பிறன் மனையாள்
பற்றிச் சென்ற கண்மறுத்த
செந்தார் நல்லோர் மாட்சியெனச்
சிறுவன் நோகத் தீண்டியதீ
வேந்தார் வெய்யோன் புழுங்கியதன்
வில்லைச் சுருக்கிப் புதுமகளிர்
தம்தார் மறைவில் நின்றதெனத்
தண்கார் மறைவுற் றொளித்தனனே⁴⁹

எனப் பாடுகிறார். நல்லவர் முன் ஒரு பெண் தென்படுகின்றாள். அவள் பிறன் மனையாள் எனத் தெரிந்ததும் காணக் கண்

48. மகிழ்வினைப் படலம், 70.

49. மகன் நேர்ந்த படலம், 7, 8.

மறுக்கிறது. தன் மனையாளை நோக்கி நிற்கிறது. அவன் நிலை போல திருக்குழந்தை நோகத் தீண்டிய தீ அவன் இறைமகன் என உணர்ந்து தீண்ட மறுத்துக் கதிர் சுருக்கித் தன் மனையாளாம் தண் கார்மேகத்தில் நுழைந்து விட்டதாக உவமையணி கலந்த தற்குறிப்பேற்ற அணியைப் புகுத்திக் கலவையணியாக அமைத்த திறம் போற்றற்பாலதே.

நகர மதிற்கொடிகள் காற்றால் ஆடுவதை 'வாரல்' எனக் கூறுவது போலவும் 'மீண்டுபோ' எனக் கூறுவது போலவும் 'ஓல்லை வா' என அழைப்பது போலவும் பாடுவது பிற காப்பியங்களில் காணப்படுவதே.⁵⁰ திருக்குடும்ப மூவர் வருவது கண்டு எருசலேம் நகர மாளிகைக் கொடிகள் அரசன் இயற்றிய வஞ்சனை அறிந்தமையான், அவர்களை 'நில்லுமின் நின்மின்'⁵¹ எனக் கை காட்டுவன போன்று ஆடின என்பது பிறர் படைப்புக்களில் காணப்படுவன போன்றதே. ஆனால் இக்கொடிகளை,

ஓண்புடைக் கொடிகள்! 'நில்லுமின் நின்மின்'
உயிரடும் துயரற வந்த
எண்புடை காக்கும் அருள்புரி நாதன்
இவன்⁵²

எனத் திருக்கோலிற் கொடிகள் அமர்த்தியதுபோல் ஆடியதாகப் பாடியிருப்பது புதுமையே. இன்னோரன்ன தற்குறிப் பேற்ற அணியமைந்த பாடல்கள் பலப்பல உள.

பின்வரு நிலையணி

முன்வரும் சொல்லும் பொருளும் பின்னும் வருவது பின்வரு நிலையணியாகும். சொல் திரும்ப வருமாயின் சொற்பின்வருநிலையணி; பொருள் பின் வருமாயின்

50. சிலப்பதிகாரம், வில்லிபாரதம், கம்பராமாயணம்.

51. மகன் நேர்ந்த படலம், 59.

52. மகன் நேர்ந்த படலம், 60.

பொருட்பின்வருநிலையணி; சொல்லும் பொருளும் ஒருங்கே பின்வருமாயின் சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணியாம். நசரேத்தூர்ச் சிறப்பைக் கூறுமுகத்தான் இத்தாலிய நாட்டு வளத்தைக் காட்டுகின்ற,

சென்னாகம் நீர்பொழியத் தேன்பொழியும்
 புன்னாகம் திருவிற் பூப்பக்
 கன்னாகம் நீருமிழக் கவிநாகம்
 வெருண்டஞ்சக் கல்லூ டீர்ந்த
 கொன்னாகம் ஒப்பமணி கொழித்தருவி
 பாய்ந்தோடக் கொழுஞ்செய் வாய்ப்பப்
 பொன்னாக ஒப்பவளர் புகழித்தா
 வியநாட்டுப் பொலிவி தன்றோ⁵³

என்னும் செய்யுளில் நாகம் என்னும் சொல் சொற்பின் வருநிலையணியாக அமைந்து மேகம், மரம், மலை, குரங்கு, பாம்பு, தேவலகு போன்ற பல் பொருள்களைத் தந்து சிறப்பிக்கிறது.

இவ்வாறின்றிச் சொல்லும் பொருளும் திரும்பப் பல்லிடங்களில் வந்து இசை நயங் காட்டுகின்ற பாடல்களும் உண்டு. சூசை முனிவருக்கு நவநாள் கொண்டாடிப் பத்தாம் நாள் திருவுருமுன் அனைவரும் வணங்குகின்ற காட்சியை,

படிவ ணங்கரசன் அடிவ ணங்கஎழ விழமுறு
 படிவ ணங்க, நிமிர் கிளைவ ணங்க, எனை குருசிலர்
 அடிவ ணங்க, மறை யவர்வ ணங்க, அணி பணிபடை
 யவர்வ ணங்க, அனை யவர்வ ணங்க விரை விரிபுகை
 முடிவ ணங்க, மலர் மழைவ ணங்க, விரி கொடி குடை
 முனர்வ ணங்க, முரசொலி வணங்கமுழ வொடுமெனை
 துடிவ ணங்கவிசை, குழல்வ ணங்க, மிசை அமரர்கள்
 துதிவ ணங்க, முடி விலவ ணங்குமிரு உலகெலாம்⁵⁴

53. புரோகிதப் படலம், 22.

54. முடிசூட்டு படலம், 102.

எனப்பாடுவதில் பதினாறுமுறை வணங்கல் என்னும் சொல்லைச் சொற் பொருட்பின் வருநிலையணியாக அமைத்துள்ளார். இவ்வாறே வழங்க, வளர்ந்த, எழுந்த, அணிந்த, மழை, விளைநிலா, அணி⁵⁵ போன்ற சொற்களைச் சொற்பொருட்பின் வருநிலையணிகளாக அமைத்துப் பாடிய பாடல்கள் பலப்பல.

மடக்கணி

வீரமாமுனிவர் தம் தொன்னூல் விளக்கத்தில் அணியதிகாரத்தை இரண்டு ஒத்துக்களாக்கி முதலாமோத்தைச் சொல்லணியியலென்றும், இரண்டாமோத்தைப் பொருளணியியலென்றும் பகுத்துள்ளார். மேற்காட்டிய பொருளணிகளையன்றிச் சொல்லணிகளும் தேம்பாவணியுள் விரவிக் கிடக்கின்றன. சொல்லணிகளை மறிநிலையணி, சொன்மிக்கணி, சொல்லெஞ்சணி, சொல்லொப்பணியெனப் பாகுபாடு செய்வார். 'வந்த சொல் மீண்டு வருவது சொன்மிக்கணி எனப்படும். அவையே மடக்கும், இசையந்தாதியும், அடுக்குமென மூவகையாகும்⁵⁶ எனக்கூறிச் சொன்மிக்கணியின் வகைகளைச் சுட்டுவர். அவற்றுள் மடக்கணியை ஒரு சொல் பெயர்ந்து மீண்டு வருவது எனச் சுட்டுவர். அப்படியாயின் பின்வருநிலையணியென்னும் பொருளணிக்கும் இதற்கும் வேறுபாடு யாது என்னும் ஐயம் எழும். பின்வருநிலையணிக்குக் குறித்ததோர் ஒழுங்கு வேண்டியதின்று. மடக்கணிக்கு ஒவ்வோர் அடியிலும் குறித்ததோர் ஒழுங்கமைவுண்டு. மடக்கணியை இடையிடா வரவும் இடையிட்டு வரவும் எனப் பிரிப்பார். இடையிட்டு வருவனவற்றையும் முதல் இடை இருவழி மடக்கெனப் பகுப்பார்.⁵⁷ அவர்தம் பகுப்பிற்கேற்ப இடையிட்டு முதன் மடக்காய் வரும் பாடல் ஒன்றனைக் காணலாம்.

55. முடிசூட்டு படலம், 103, 104, 105, 106, 107, 108, 114, 115, போன்றன.

56. தொன்னூல் விளக்கம், 314 உரை.

57. தொன்னூல் விளக்கம், 350 உரை.

ஆம்பல்வாய் நறும்விரை அவிழ்த்து விள்ளிய
ஆம்பல்வாய் மலர்ந்தன அணங்கினார் இனிது
ஆம்பல்வாய்க் குரலுடன் ஆய்ந்து வெண்மதி
ஆம்பல்வாய், திருந்துணர் வறைந்து பாடுவார்⁵⁸

என்னும் பாடல் யூதேயா நாட்டுப் பெண்கள் பாடி மகிழும் பெற்றியைக் குறிப்பதாகும். ஆம்பல்வாய் என்னும் தொடர் முதன் மடக்காய் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வோர் அடியிலும் முறையே தேன், செவ்வல்லி, வீணை, ஒளி என்னும் பொருள்களை அத்தொடர் தந்து, 'தேன்பிலிற்றும் வழியாக நறுமணம் தந்து மலர்ந்த ஆம்பல் மலர் போன்ற வாயை உடைய பெண்கள் இனிய வீணையொலி போன்ற குரலைத் தேர்ந்து வெண்மதியொளி தரும் உணர்வெழிப் பாடுவார்' என்னும் பொருள் பயக்குமாறு மடக்கணியமைத்து யாத்த திறம் போற்றற்பாலதே. இவ்வாறே முதற்காண்டத்தில் இடையிட்டு முதன் மடக்கணி கொண்ட பாடல்களுள் குறிப்பிடத் தக்கன 1-75, 76, 81; 7-54, 55, 56, 57, 58, 59; 11-3; 12-21 ஆகியனவாம்.

ஆசிரியர் காட்டுவன

ஆசிரியரே தம் இலக்கண நூல்களில் அணிவகை கட்டு எடுத்துக் காட்டுக்களாகச் சில தேம்பாவணிப் பாடல்களை மேற்கோள் காட்டுகின்றார். அவற்றை ஊன்றி நோக்கித் தெளிதல் அவர்தம் புலமையுணரத் துணை நிற்கும்.

அணிவகை	பாடற்றொடக்கம்	கட்டும் இலக்கண நூல்
மாலையுவமை	நிறைதவிர்ந் துணர்ந்த ... ⁵⁹	தொன்னூல் விளக்கம், 338; இலக்கணத் திறவு கோல் அணி, 29

58. நாட்டுப் படலம், 57.

59. மகள் நேர்ந்த படலம், 22.

அணிவகை	பாடற்றொடக்கம்	கட்டும் இலக்கண நூல்
முன்னவிலக்கு	அலைவிரவூழில் ... ⁶⁰	தொன்னூல் விளக்கம், 351; இலக்கணத் திறவுகோல், அணி, 44
விபாவனை	பாயா வேங்கையை ... ⁶¹	தொன்னூல் விளக்கம், 358; இலக்கணத் திறவுகோல் அணி, 51
பிறிதுரை	துள்ளி வாழுழை... ⁶² என்னெஞ்சொப்ப... ⁶³ கயலாம் விழியே... ⁶⁴	தொன்னூல் விளக்கம், 361; இலக்கணத் திறவுகோல் அணி, 54
விடையில் வினா	கண்பட்டுறங்கக் ... ⁶⁵	தொன்னூல் விளக்கம், 362; இலக்கணத் திறவுகோல், அணி, 55
வினவில் விடை	காதலே பாசமாய்... ⁶⁶ கொந்திய விரக நோய் ... ⁶⁷ நெடிது நாளுற்ற நோய் ... ⁶⁸	தொன்னூல் விளக்கம், 363; இலக்கணத் திறவுகோல், அணி, 56

60. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 136.
 61. குழவிகள் வதைப் படலம், 28.
 62. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 108.
 63. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 40.
 64. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 58.
 65. மகவருள் படலம், 138.
 66. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 41.
 67. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 42.
 68. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 44.

அணிவகை	பாடற்றொடக்கம்	சட்டும் இலக்கண நூல்
சித்திரம்	புலம்பு மோதையின்... 69 துகிற கலாபு முடோன்ற 70	தொன்னூல் விளக்கம், 364; இலக்கணத் திறவு கோல் அணி, 57
சொல்லொப்பு	மாண்டகை யறஞ்சாரா ... 71	தொன்னூல் விளக்கம், 321

69. மகவருள் படலம், 30.

70. மகவருள் படலம், 31.

71. மகவருள் படலம், 13.

8. இலக்கிய ஒப்பீடு

முன்னோர் மொழிகளைப் பொன்னைப் போல் போற்றுவது கவிஞரது மரபு. அவர்தம் ஆழ்ந்த இலக்கியப் பயிற்சிக்கு அஃதே அடையாளம். முன்னோரது இலக்கிய நெறியுணர்ந்து அவ்வடிப்படை மேல் எழுப்பப்பட்ட கட்டிடங்களே கவின் பெறும். ஆதலின் முன்னோர் நன்மொழிகளை நேரடித் தொடர்களாகவோ அன்றி அவர்தம் கருத்துக்களை மறைமுகமாகத் தம் கவிகளிற் செறித்தோ காட்டுவது முன்னோரைத் தாம் மதித்த பான்மைக்கும், தம் படைப்புச் சிறக்கும் தன்மைக்கும் வழிகோலும். இவற்றை உணர்ந்த ஷீரமாமுனிவர் இயன்றவிடங்களில் எல்லாம் முன்னோர் மொழிகளை, கருத்துக்களை, உவமைகளை, சொற்களைக் கையாண்டு தம் காப்பியத்தைச் சிறக்கச் செய்துள்ளார்.

முனிவரால் கையாளப்பட்ட முன்னோர் மொழிகளுள் திருக்குறட்பாக்களே தொடர்களாக, கருத்துக்களாக மிகுதியும் இடம் பெறுகின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றைப் பின்வரும் பட்டியலிற் காணலாம்.

தொடரொப்புமை

திருக்குறட்டொடர்	குறள் எண்	தேம்பாவணித் தொடர்	பாடல் எண்
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை	28	நிறைமொழி மாந்தர் பூத்த	பாயிரம் 8

திருக்குறட்டொடர்	குறள் எண்	தேம்பாவணித் தொடர்	பாடல் எண்
அறத்தால் வருவதே இன்பம்	39	அறத்தில் துறும்புகழ் ஒண்புகழ்	1/71
அன்பின் வழியது உயிர்நிலை	80	அன்பு வாய்ந்த உயிர் நிலை	4/65
அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல்	706	பளிங்கு அடுத்த வற்றைக் காட்டும்	7/9
"	"	உள்ளம் காட்டும் பளிங்கு	10/40
நிலத்தியல்பால் நீர் திரிந்தற்றாகும்	452	நிலத்தியல்பால் துளி நன்னீர் திரிந்த தோற்றம்	10/73
அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு	72	அன்புடையார் என்பும் அரிந்தளிப்பார்	32/49
உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்	1033	உழுதுண் பாருயிர் வாழ்பவர்	9/36
பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணுமுள	241	பூரியர் கணுமுள பொருள்செய் செல்வம்	10/79
நுனிக் கொம்பர் ஏறினார்	476	நுனிக்கொம்பினும் ஊக்கினர் நொந்திறப்பர்	9/27
கண்ணிற் கணிகலம் கண்ணோட்டம்	572	கண்ணழகாம் கண்ணோட்டம்	27/40
கடச் கடரும் பொன்போல்	237	பொன்னொளி கடரச் செய் தீப்புரை	27/76

கருத்தொற்றுமை

திருக்குறட்டொடர்	குறள் எண்	தேம்பாவணித் தொடர்	பாடல் எண்
அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல	151	கிழிபடக்கீறும் அவர்க்கும்	1/11
கடச்ச்கடர ஒளிரும் பொன்போல்	537	பொன்னொளி காட்டும் செந்தீ	4/32
தொட்டனைத்தாறும் மணற்கேணி	396	கேணி அறல் இறைத்த அளவு உந்தி ஊறும் என	5/131
சலத்தாற் பொருள் செய்தே	660	பகங்கலத்தில் ஒளித்த நீரது	"
என்பும் உரியர்	72	என்பு தந்து இன்னும் இனிது	6/65
எந்நன்றி கொன்றார்க்கும்	110	துணைஉறதி இன்புற்ற கால் ஒருவர் மறந்தால்	10/69
கட்ட புண் உள்ளாரும்	129	கட்ட நோய் ஆறின	14/34
வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்	4	வேண்டுதல் வேண்டாமை வல்ல	14/96
"	"	வேண்டுதல் வேண்டாமை வகுத்த	18/18
நன்றி மறப்பது நன்றன்று	108	நன்றி மறப்பது தீது	23/35
ஒலித்தக்கால் உவரி என்னாம்	763	ஒலித்தலால் எவன் செய்யும் உவரி ?	24/52
இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்	447	வேலியல் பகையிலானும் வேரொடும் கெடும்	25/58

திருக்குறட்டொடர்	குறள் எண்	தேம்பாவணித் தொடர்	பாடல் எண்
பிறர்க்கின்னா முற்பகல்	319	இன்று தீமையை இவன் பிறர்க்கு	29/101
அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்	71	அன்பிற்கு ஆற்றாப் பெருந்தளை	30/17
"	"	அன்பிற்கு உண்டோ மாத்திரையாக அளவு	34/58

கம்பராமாயண ஒப்புமை

வீரமாமுனிவர் தம் இலக்கண நூல்களில் திருக்குறளை மட்டுமன்றிக் கம்பர், சிந்தாமணி ஆசிரியர் ஆகியோருடைய பாடல்களையும் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அவையேயன்றித் தம் காப்பியத்திலும் அவர்களுடைய பாடல்களை மனத்திருத்திப் பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் கம்பராமாயணப் பயிற்சியைக் காட்டும் தேம்பாவணிப் பாடல்களின் பட்டியல் பின்வருவனவாம்.

தேம்பாவணித் தொடர்	பாடல் எண்	கம்பராமாயணத் தொடர்	பாடல் எண்
உயிர்சீர்த்து உறுப்பு உலாவிய போன்றே	1/7	உடம்பு தோறும் உயிர் என உலாயதன்றே	ஆறு/20
செவ்விய மதுரச் சொல்லாற் சீரிய காட்சியோரும்	2/4	செவ்விய மதுரம் சேர்ந்த நல்பொருளின் சீரிய	நகரம்/1
உடல்த்து உயிர் கொலோ ? முகமோ ?	2/39	நிலமகள் முகமோ திலகமோ ? கண்ணோ	”/2

தேம்பாவணித் தொடர்	பாடல் எண்	கம்பராமாயணத் தொடர்	பாடல் எண்
வேலைமேல் திரண்ட ஆறுபோல்	5/53	மெய்கொள் வேலை வாய் முடுகும் ஆறுபோல்	
புண்அளாம் பெரும்புழை புகுந்த தீ எனா	7/84	பெரும்புழையில் கனல் நுழைந்தா லென	கையடை /12
கண்காத்த நிமை என்னக் காத்தார்	10/19	கண்ணினைக் காக்கின்ற இமையின் காத்தனர்	வேள்வி/ 40
நோயும் ஓக்குமேல்	11/98	நோய் ஓக்கும் என்னில்	அரசியல் /4
ஆமைகள் தூம்பிடை தலைசுரித்து	12/48	ஆமைதலை புடை சுரிப்ப	நாடு/18
மேதிதன் பிள்ளையை	12/50	மேதிகன்று உள்ளி	"/13

இத்தகைய தொடரொப்புமைகளோடன்றிக் கம்பன் பயன்படுத்திய சில சொற்களின் வலிமையையும் இடங்களையும் அறிந்து முனிவரும் இடத்திற்குத் தக்கவாறு அவ்வகைச் சொற்களைப் பெய்து வெற்றி கண்டார். பாலை நிலத்தின் வெப்பக் கொடுமையைக் கம்பர், 'மனத்தாற் கருதின் உள்ளம் வேகும்; காணின் கண்ணும் வேகும்; பகரின் நாவேகும்'⁷² என்று பாடுவார்.

வீரமாமுனிவரும் பாலை நிலக் கொடுமையைக் கூறும்பொழுது வேகும் என்னும் சொல்லுக்கு மாறாகத் தீக்க என்னும் சொல்லைக் கையாண்டு,

72. தாடகை வதைப் படலம், 5, 6.

காட்டிய விரலைத் தீக்கக் கண்டகண் விழியைத் தீக்க
 சூட்டிய கொடிய காணம் கடுமெனில் எனும்வாய் தீக்க
 வீட்டிய அழலை எண்ணில் எண்ணிய மனத்தைத் தீக்க
 கோட்டிய மனத்தில் தீக்கும் கொடியதோர் கரம தன்றோ⁷³

என்று பாடுகிறார்.

ஒக்கும் என்னும் சொல்லைத் தயரதனின்
 பெருமையைக் கூறுங்கால்,

தாயொக்கும் அன்பின் தவமொக்கும் நலம் பயப்பின்
 சேயொக்கும் முன்நின் றொருசெல் கதியுய்க் குநீரால்
 நோயொக்கும் என்னின் மருந்தொக் கும்நுணங் குகேள்வி
 ஆய்ப்புகுங் கால றிவொக்கும் எவர்க்கும் அன்னான்

என்று பாடுவதில் வரும் சொற்களையும் பொருள்களையும்
 மனத்திருத்தி அவற்றுள் ஒக்கும் என்பதனை மையமாக வைத்து
 மூன்று இடங்களில் பாடியுள்ளார்.⁷⁴

பாடல்களில் மட்டுமன்று; பல படலத் தலைப்புக்களில்
 கூடக் கம்பராமாயணச் சாயல் புலப்படுவதைக் காட்சிப் படலம்,
 பைதிரம் நீங்கு படலம், பாலைபுகு படலம், சித்திரகூடப் படலம்,
 குணங்கு மந்திரப் படலம், குழவிகள் வதைப் படலம், மீட்சிப்
 படலம், பிரிந்த மகவைக் காண் படலம் போன்றன விளக்கும்.

பழமையிற் புதுமை

இவ்வாறு சிறந்த முன்னோரது பாடல்கள்,
 படலங்களை எடுத்தாளுவதால் புது வகையிற் படைக்க
 இயலாமலேயே அவ்வாறு செய்திருக்கின்றார் என்பது
 பொருளன்று. பலவிடங்களில் முன்னோர் பாடலைப் பின்பற்றும்

73. பாலைபுகு படலம், 7.

74. காட்சிப் படலம், 98; தூதுரைப் படலம், 40; முடிசூட்டு படலம், 45.

பொழுது தம் கற்பனை வளத்தையும் இணைத்துக் காட்டி
மேலோங்கி நிற்கின்றார்.

கம்பன் அவையடக்கத்தில்,

பூசை, முற்றவும் நக்குபு புக்கென
ஆசை பற்றி அறையலுற்றேன்⁷⁵

எனக் கூறுவதையொட்டி, வீரமாமுனிவரும்

பூசையுற் றதனை நக்கப் புக்கென, உளத்தைத் தூண்டும்
ஆசையுற் றாம னேனும் அருங்கதை அறைய லுற்றேன்⁷⁶

எனப் பாடுகிறார். இப்பகுதியில் கம்பரினும் சிறிது வேறுபட்டுத்
தம் புலமைத் திறத்தை நிலைநிறுத்துகிறார். பூசை என்பதற்குப்
பூனை எனப்பொருள் கொண்டு அது பருக முயன்றதைப் போல
எனப் பொருள் கொள்ளவும் இடம் தந்து, பூசித்துப் போற்றிப்
பருக முயன்றாலென எனவும் பொருள் கொள்ள இடம் வைத்துப்
பாடியுள்ளார். மேலும், ஆசை பற்றி அறையலுற்றேன் என்பதோடு,
ஊமனாயிருந்தும் முயன்றேன் என அவையடக்கத்தை மிகுத்துச்
சொல்லித் தம் தனித் தன்மையைக் காட்டி நிற்கிறார்.
அருவியின் தோற்றத்தைப் பற்றி,

புள்ளி மால்வரை பொன்னெனல் நோக்கிவான்
வெள்ளி வீழிடை வீழ்த்தெனத் தாரைகள்
உள்ளி உள்ளவெல் லாமுவந் தீயும்⁷⁷
வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே

எனக் கம்பன் பாடிய சொற்களைப் பெய்தே வீரமாமுனிவரும்,

புள்ளி மால்வரை பொன்னுல கிடத்தெடுத் துய்த்தல்
உள்ளி வான்விடும் வடமெனத் தாரைகள் ஒழுக

75. கம்பராமாயணம், பாயிரம், 4.

76. பாயிரம், 4.

77. ஆற்றுப் படலம், 4.

வெள்ளி நீள்தொடர் விசித்ததைப் பிடித்தெனச் சூழத்
துள்ளி வீழுவார் தூங்கிய அருவியின் தோற்றம்⁷⁸

எனப் பாடுகிறார். ஆயினும் அதனுள் தம் கற்பனையைச் சேர்த்து
வானுக்கு வரையை இழுக்க வடமாகிய தாரைகள் முயல,
வெள்ளி நீள்தொடர் அதனை விசித்து இழுக்க எனக்
கயிறிழுக்கும் போட்டி நடப்பது போலப் பாடியிருப்பது
கவைத்தற்குரியது.

கம்பன் இராமன் வில்லையொடித்த செயலைக்கூறும்
பொழுது “எடுத்தது கண்டனர்; இற்றது கேட்டார்”⁷⁹ எனப்
பாடுகிறார். அத்தகையதொரு வீரச்செயலாகத் தாவீதன்
கோலியாற்றைக் கொல்லக் கவண் வீசிய செயலை நினைத்த
முனிவர்,

கல்லை ஏற்றலும் கவணினைச் சுழற்றலும், அக்கல்
ஓல்லை ஓட்டலும் ஒருவரும் காண்கிலர்; இடிக்கும்
செல்லை யொத்தன சிலைநுதற் பாய்தலும் அன்னான்
எல்லை பாய்ந்திருள் இரிந்தென வீழ்தலும் கண்டார்⁸⁰.

எனப் பாடுகிறார். இராமன் வில்லை மடுத்ததையும் நாண் நுதி
வைத்ததையும் நோக்காவிடினும் வில்லையெடுத்ததையாகிலும்
கண்டனர். இக்கருத்தையும் சொல்லையும் அடியொற்றிப் பாடிய
வீரமாமுனிவர் அதனினும் உயர்வு நவியற்சியணியை ஒருபடி
மேலுயர்த்திக் கல்லை ஏற்றலையோ, கவணினைச்
சுழற்றலையோ, கல்லை ஓல்லை ஓட்டலையோ ஒருவரும்
காணாதிருப்பக் கோலியாற்று வீழ்தலை மட்டுமே கண்டார் எனப்
பாடும் நயம் சிந்தனைக்குரியது.

78. பாயிரம், 5.

79. கார்முகப் படலம், 34.

80. வளன் சனித்த படலம், 29.

இராமன் தாடகையைக் கொல்ல விடுத்த அம்பு நெஞ்சைத் துளைத்து மறுபுறம் சென்ற செயலுக்குப் 'புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருள் எனப் போயிற்றன்றே'⁸¹ என்னும் உவமையைக் காட்டுகிறார் கம்பர். அவ்வடிப்படையிலேயே அமலேக்கு என்பானது ஆகம் துளைத்து அப்பால் சென்ற வாளியைக் குறிப்பிடும் முனிவரும் 'மூடர்க்கு ஓதும் கலையெனப் போயிற்றன்றே'⁸² என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் தகஞ்சனன் மார்பினை ஊடுருவிச் சென்ற வைவேல் பற்றிக் கூறும்பொழுது தற்குறிப்பேற்றவணி யமைய அவன்றன், "நெஞ்சின் பழி அறிந்து அங்கண் நில்லாப் பறந்தெனப் போயிற்றென்றே"⁸³ எனப் பாடுவதில் அவர் தம் தனித்திறம் புலப்படுவது கண்டு மகிழ்தற்குரியது.

பிற நூல்கள்

இவை போன்ற பிற இலக்கிய ஒப்புமை, உவமைத் தொடர்களாக, சீவகசிந்தாமணி, புறநானூறு, நாலடியார், கலித் தொகை, அரிச்சந்திர புராணம், யாப்பருங்கலக்காரிகை போன்றனவற்றின் பகுதிகளை முன்னரே புலவோர் குறித்துக் காட்டியுள்ளனர்.⁸⁴ இவையேயன்றியும் மேலும் பலவுள. 'சீரியார் நட்புவேர் கொள், சீரென'⁸⁵ என வரும் பகுதி ஓளவையாரது 'ஒருநாட் பழகினும்' எனத் தொடங்கும் பாடற் பகுதியை ஒட்டியது. 'போரல்லது பகை இல்லது' என்னும் தொடரில் முக்கூடற்பள்ளுப் பாடலொன்றின் சாயலும்,⁸⁶ 'வாரணம் தரும் வானுறக் கூக்குரல்' என்னும் பகுதியில் நளவெண்பாப்

81. தாடகை வதைப் படலம், 50.

82. சேதையோன் வெற்றிப் படலம், 48.

83. சோகவன் வெற்றிப் படலம், 84.

84. சுந்தரம், ஜே. ஜி. பக். 25.

85. நகரப் படலம், 9.

86. நகரப் படலம், 66. முக்கூடற் பள்ளு, பாடல், 21.

பாடலொன்றன் தன்மையும்,⁸⁷ 'வெஞ்சின வேறுமிழ்ந்து' என்னும் தொடரில் 'வெஞ்சின வேறுட்கொளினும்' என்னும் தண்டியலங்கார மேற்கோட்பாடற் றொடரமைதியும்⁸⁸ காணப் படுகின்றன. மணிமேகலை, சிலம்பு போன்ற நூற்களைக் குறிப்புக் காட்டுவது போன்ற பகுதியும் உண்டு.⁸⁹

ஒளவையாரிடம் புலவரொருவர் 'ஒரு காலில் நாலிலைப் பந்தலடி' என ஒரு விடுகதை போட்டபொழுது மரியாதையின்றி விளித்த பான்மையறிந்து வருந்தி விடையிபுக்குங்கால் தாமும் அவ்வாறு விளித்து, ஆரைக்கீரை என்னும் பதிலைத் தெரிவிக்கும் பொழுது 'ஆரையடா சொன்னாயது' என்று பாடியதாகக் கூறுவர். இதே முறையில் முனிவரும் பாடியுள்ளார். கோலியாற்று தாவீதைக் கண்டதும் 'நீயடா எதிர் நிற்பதோ' எனக்கேட்க, அதே பான்மையில் தாவீதும், 'வெல்வை வேல் செய்யும் மிடலதுன் மிடலடா'⁹⁰ எனப் பதிலிறுக்குமாறு படைத்திருக்கிறார்.

இவ்வாறு பிறநாட்டாராயினும் தமிழிலக்கியக் கடலில் மூழ்கி நன்முத்துக்களை எடுத்துத் தம் காப்பிய மாலையில் ஆங்காங்கே கோத்து அழகொளிரச் செய்ததால் தேம்பாவணி தீம்பாவணியாகத் திகழ்கிறதெனலாம்.

87. பைதிரம் நீங்கு படலம், 32; நளவெண்பா, பாடல், 293.

88. ஞாபகப் படலம், 30; தண்டியலங்காரம், நூற்பா, 48.

89. பாலைபுகு படலம், 31.

90. வளன் சனித்த படலம், 27, 28.

9. நாட்டார் வழக்காற்றியற் கூறுகள்

இயல்புகள்

நாட்டார் வழக்காற்றியற் கழகம் 1878-ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்தில் தொடங்கப்பட்டது. அது வழக்காற்றியற் பொருட் கூறுகளை, நம்பிக்கைகள் தொடர்பானவை, பழக்க வழக்கங்கள் தொடர்பானவை, கதைப்பாடல்கள் முதுமொழிகள் தொடர்பானவை எனப் பாகுபாடு செய்தது.¹ காலப்போக்கில் வளர்ந்து வந்த அதன் இயல்புகள் குறித்துக் கலைக் களஞ்சியங்கள் வரையறை செய்யத் தொடங்கின.² அவற்றின்படி (i) தலைமுறை தலைமுறையாகப் (Traditional) பின்பற்றி வருகின்ற நம்பிக்கைகள், கதைகள், பாடல்கள், பழக்கங்களின் அடிப்படையில் எழுவன (ii) பழங்காலத்தில் நூல், அச்ச வசதிகளின்மையால் பெற்றோரிடமிருந்து வாய்மொழியாகப் (Oral) பிள்ளைகட்கு வருமுறை கொண்டிருத்தல் (iii) பழக்கங்கள் எளிதில் மாற முடியாத கிராமப்புறங்களில் (Rural) செல்வாக்குப் பெற்றிருத்தல் ஆகியனவாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். ஆயினும் தற்காலத்தில் கிராமப்புறம் மட்டுமன்றி நகர்ப்புறச் செல்வாக்கும் ஓரளவு ஏற்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. நாட்டார் வழக்காற்றியல்

1. Chambers Encyclopaedia, New Revised Edition, Volume V. p. 734.

2. Encyclopaedia Britannica, New Age Encyclopaedia.

அகராதி இருபத்தோர் அறிஞர்களின் கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தந்து விளக்குகிறது. அனைவர் கருத்துக்களும் ஏறத்தாழக் கலைக்களஞ்சியங்கள் குறித்திருப்பனவற்றுக்கு முரணாகாது, அரண் செய்வனவாகவே காணக் கிடக்கின்றன.

வகைகள்

நாட்டார் வழக்காற்றியலை, புராணவியற்கதைகள் (Myths) வீரவியற் கதைகள் (Legends) விலங்கியற் கதைகள் (Fables) தேவதைக் கதைகள் (Fairy Tales) பழமொழிகள் (Proverbs) விடுகதைகள் (Riddles), ஒலிநயப் பாடல்கள் (Rhymes) நம்பிக்கைகள் (Beliefs) விளையாட்டுக்கள் (Games) ஆகியனவாக வகைப்படுத்துவர்.

புராணவியற் கதைக் கூறுகள்

சமயத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையனவும் அறிந்துணராத் தன்மையால் நம்பிக்கைகளை இணைத்துப் புனைப்பட்டனவுமே புராணவியற் கதைகளாம். அக்கதைகளின் தலைவர்கள் தெய்வங்களாகவோ, தேவதைகளாகவோ அமையலாம். அவ்வகையில் தேம்பாவணியில் அமைந்துள்ள கிளைக் கதைகள் அனைத்தும் கிறித்தவருக்குச் சமய உண்மைகளையாயினும் கிறித்தவரல்லாதோரால் புராணவியற் கூறுகளாகவே கருதப்படும்.

வீரவியற் கதைக் கூறுகள்

மானிடக் கூறும் மீயிற்கைக் கூறும் விரவியிருத்தலே வீரவியற் கதைக் கூறாம். நிகழ்ச்சிகள், செயல்கள் அனைத்தும் நம்புதற்குரியனவாகக் கொள்ளவியலாது. ஒரு சில பகுதிகள் நம்பற்குரியனவாகலாம். வில்லியம் டெல், ஆர்தர் அரசன் போன்றோர் பற்றி வழங்கும் வீரச் செயல்களை அக்கதைகட்கு

ஆதரமாகக் காட்டுவர். இவ்வியல்புகளைக் கொண்டு சிந்தித்தால் வளன் சனித்த படலத்தில், தாவீது கோலியாற்றைக் கவணெறிந்து வீழ்த்தும் நிகழ்ச்சியை வீரவியற் கதையின்பாற் படுத்தலாம். அவ்வாறே காசை சேர் படலத்தில் வரும் சாம்சோனின் வீரச் செயற்கூறுகளையும் கொள்ளலாம்.

விலங்கியற் கதைக் கூறுகள்

விலங்கினங்களை மையமாகக் கொண்டவை விலங்கியற் கதைகளென்பர். முயலும் ஆமையும் போன்ற கதைகள், ஈசாப் கதைகள் போன்றவற்றை அவ்வகையிற் சேர்ப்பர். பெத்திலேமை விட்டுப் புறப்பட்டு எருசலேம் நகர் செல்லுங்கால் முல்லை நிலத்தில் கண்டதொரு காட்சி சுட்டப் படுகிறது. இரு புறாக்கள் ஒரு மரக்கொம்பில் இருந்தன. வேடன் ஒருவன் அவற்றிற்கு குறி வைத்து எய்ய முற்படுகிறான். அதே பொழுதில் புறாக்களை வவ்வ அவற்றின் மேல் ஒரு பருந்து வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. குறி வைத்தபொழுது வேடன் கீழே பாராமையால் அங்கு ஊர்ந்த பாம்பின்மீது காலை வைக்க அதன் பற்களால் கடிபட நேர்ந்தது. குறி தவறிப் புறாக்களை விடுத்துப் பருந்தின் மேல் பாய்ந்தது. இதனைக் கண்ட சூசை 'வினையது விளைவு இது' என்று விளம்புவதாகக் கவிஞர் காட்டுகிறார். இக்கதை தமிழகத்தில் முன்னர் வழங்கி வந்த விலங்கியற் கதையே. இதனைத் தேர்ந்து தக்கவாறு தம் காப்பியத்தில் புகுத்தியிருக்கிறார் ஆசிரியர். அதேபோலத் தமிழகத்தில் வழங்கி வந்த குருடர் கண்ட யானைக் கதையையும் ஓரிடத்தில் கூறுகிறார்.⁴ அவ்வாறே உவரிச் சுறவு பற்றியதொரு கதையைக் கூறுகிறார். வெள்ளம் எதிர்ந்து கிணற்றில் விழுந்தது ஒரு கடல்வாழ் இளஞ் சுறா. கிணற்றில் வாழும் மீன் 'நீ எங்குள்ளாய்' எனக் கேட்டது. அது, தான் வாழும் கடலின் ஆழ அகலத்தையும் அளவற்ற தன்மையையும்

4. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 70.

கூற, 'கடல் இக்கிணற்றை ஒத்திருக்குமா?' எனத் திருப்பிக் கேட்டதாம்.⁵ இக்கதை தமிழகத்தில் வழங்கி வரும் ஒன்றே. இவ்வகைத்தாய கதைக் குறிப்புக்கள், விலங்கியற் கதைக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியது தேம்பாவணி எனக் காட்டும்.

தேவதைக் கதைக் கூறுகள்

தேவதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவன வற்றை இவ்வகையில் அடக்குவர். வானவர்களைப் பிற சமயத்தினர் கருதுகின்ற தேவதைகளாகக் கொள்ளலாம். வானவர்தம் வரவு, செயல்கள், பணிகள் அனைத்தும் அவ்வகைக் கூறு கொண்டனவே. மகவருள் படலத்தில் காந்தரி என்னும் காழகி, காமப்பேய் நீங்கிக் கசடறுத்து மரியாளால் நன்னிலை பெற்ற தன்மையையும் அவ்வகையினதாகக் கொள்ளலாம். பேய்களும் ஒருவகையான தேவதைகளே. அவ்வாறாயின் குணங்கு மந்திரப் படலம், சோகு தோர்வைப் படலம் ஆகியவற்றில் அடங்கியுள்ள பேய்களின் செயல்களெல்லாம் தேவதைக் கூறு கொண்டனவாக அமைகின்றன.

பழமொழிக் கூறுகள்

நாட்டார் வழக்காற்றியற் கூறுகளில் பழமொழிக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. ஏறத்தாழ தமிழகமெங்கணும் சென்று பணியாற்றிய வீரமாமுனிவர் பழமொழிகளைக் கேட்டறிந்து அவற்றில் பயிற்சி கொண்டுள்ளார் போலும். அவர்தம் படைப்புக் களில் எல்லாம் தக்கவாறு அவற்றை எடுத்தாண்டுள்ளார். அகராதியில்கூட விளக்கங்களுக்காகப் பழமொழிகளைக் கையாண்டுள்ளார்.⁶ தேம்பாவணியிலும் பலவிடங்களில் பழமொழிகளையும் உவமைத் தொடர்களையும் பெய்து

5. குணங்கு மந்திரப் படலம், 10.

6. சதுரகராதி ஆராய்ச்சி, பக். 243, 244.

செய்யுட்களைப் படைத்துள்ளார். அவற்றுள் சிலவற்றைப் பின்வரும் பட்டியல் காட்டும்.

பழமொழி	செய்யுட்பகுதி	படலமும் பாடலும்
கிணத்துநீரை ஆறு அடிக்காது	வீழ்வாரியினால் குழிநீர் வியாது உறைகின்றென்னா	9-17
யானை உண்ட விளங்கனிபோல	வெஞ்சினக்கரி மேய்ந்து உரும் வெள்ளரிவோ	10-28
பெண்களே பெரும் பேய்	பெண்மையின் ஓர் பழியும் கேடுமிலை	17-29
பெண்காத்தில் ரகசியம் பேசாதே	முதிர்கூலும் பெண்காத்தில் மொழியும் நிலலா	17-34
அவரை போட்டால் துவரை விளையுமோ ?	சிக்குருவை வித்தியபின் ஆச்சா விளைவாமோ ?	20-24
குன்றிலிட்ட விளக்குப்போல	குன்றில் பெருவிளக்காக	20-112
பொற்கிண்ணத்து அமுதம்போல	பொற்கிண்ணத்தில் அமுதே பொழிவார்போல்	21-18
வினைவிதைத்தவன் வினையறுப்பான்	வெவ்வினை விதைத்த காலை வினை விளைவாகும்	25-85
குருடன் வரைந்த சித்திரம் போல	கண்ணிலான் ஒவியம் வரைந்த காதைபோல்	25-41
அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பயம்	வெருவின் மிக்கோர் ஒலித்ததெல்லாம் விண்ணேறு என்பார்	26-53

பழமொழி	செய்யுட்பகுதி	படலமும் பாடலும்
நரியூருக்குப் பயந்து புலியூருக்குப் போனாற் போல	வேடனுக்கு அஞ்சி வந்த எரிகான் கண்ணம் பார்ப்பொடு கலுழ்ந்தன	26-60
வெள்ளம் வருமுன்னே அணைபோடு	பெருகு வெள்ளம் முன் செய்த ஓர் அணையென	29-28
வெந்த புண்ணிலே வேல் பாய்ச்சியது போல	புண்தொழும் அயில்கொடு பொருத தன்மையால்	29-31

ஒலிநயப் பாடற்கூறுகள்

ஒரு பாடலில் சில ஒலிகள் திரும்பத் திரும்ப வந்து நயம் கூட்டுவது இவ்வகையைச் சாரும். ஆங்கிலத்தில் 'Peter, Piper picked a peck of pickled peper' என்பதனை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகத் தருகின்றனர். தமிழில் 'இது யாரு தச்ச சட்டை எங்க தாத்தா தச்ச சட்டை' எனக் குழந்தைகளுக்கு ஒலிவிரைவுப் பயிற்சிக்காகக் கூறுவதும் இதனை ஒக்கும். இவ்வகைத்தாய ஒலியமைப்புடைய பாடல்களை இடையிடையே முனிவர் புகுத்தியுள்ளார்.

மருள்தரும் மறுவற, மழைதரும் மடிவற
அருள்தரும் குருதியின் அடைமழை தருகுவை
அருள்தரும் குருதியின் அடைமழை தருகுநின்
சுருள்தரும் மதுமலர் இணையடி தொழுதும்

என்றாற் போன்ற பாடல்கள்⁷ இவ்வகைப்பட்டனவே.

7. இளவல் மாட்சிப் படலம், 123, 124, 125.

வடிவப் பாகுபாடு

மேற்கண்ட பாகுபாடுகள் உள்ளடக்கம் (Content) பற்றியவை. இவ்வாறன்றி வடிவம் (Form) பற்றியும் பாடல் மொழி, உரை மொழி என இரு கூறுபடுத்தலாம். செய்யுள் இலக்கியங்களில் பாடல் வடிவங்கட்கே இடனுண்டு. பாடல் வடிவங்களை வினாவிடை போலமைதல், திரும்பவரல், உணர்ச்சியைப் புலப்படுத்தல் எனப் பகுக்கலாம். வினாவிடை முறை அம்மாளை போன்ற இலக்கியங்களில் மிகுதியும் இடம்பெறும். தேம்பாவணியில் இம்முறை பல இடங்களில் கையாளப்படுகிறது. சூசை திருமகனைப் புகழ்ந்து பாடும்பொழுது,

தனைவேண்டிப் போயொளித்த தன்மை பிறர்கொள்
வினைவேண்டித் தானுள் மெலிந்தழுவான் யாரே ?
வினைவேண்டித் தானுள் மெலிந்தழுதே, இங்கண்
எனைவேண்டி மைந்தனெ புனவெய்தியநீ அன்றே!⁸

என்பதுவும் அதனைத் தொடர்ந்த இரு பாடல்களும் இவ்வமைப்பு உடையன. இவை போன்று யூதேயா நாட்டுச் சிறப்பினைக் கூறும்பொழுது மாதர் பாடுவதாக அமைந்த,

விண்புதைத்த மலர்ப்பணைவாய் விரைகுளித்த தேனொழுக்கிக்
கண்புதைக்கும் இருட்பொழில்கொள் களிகூர்ந்த நாடிதுவே
களிகூர்ந்த நாடிதுவேல் கண்கடந்த கவின்றாடி,
நளிகூர்ந்த நயன்நல்கும் வானுலகம் நாடேமோ?⁹

என்னும் பாடலும் அதனைத் தொடர்ந்து வருவனவும் இவ்வகையமைப்பினவே.

வந்த சொற்களோ, தொடர்களோ திரும்ப வந்து நயந்தருவது நாட்டார் வழக்காற்றியற் பாடல்களின் சிறப்பியல்பாகும்.

8. இளவல் மாட்சிப் படலம், 88, 89, 90.

9. நாட்டுப் படலம், 58, 59, 60, 61, 62.

அத்தகைய பாடல்கள் தேம்பாவணியில் பல உள்ளன. சீமையோன் திருமகனைப் புகழ்ந்து பாடுங்கால்,

பாற்கடல் என்னுள்ளப் பதும மலரரும்பு
நாற்கடலே ஈங்குதித்தாய் நும்மலர்க்கண் முத்தரும்பு
நும்மலர்க்கண் முத்தரும்பு நோய்செய் வினைசெய்தோம்
எம்மலர்க்கண் முத்தரும்பு இன்று வினைதீர்த்தாய்¹⁰

எனப் பாடுகிறார். இப்பாடலின் இறுதித் தொடர் அடுத்த பாடலின் முதலில் வந்து அந்தாதித் தொடையாய் அமைகிறது. அவ்வாறே அடுத்த பாடலும் அந்தாதித் தொடையாய் அமைந்து சிறந்து நாட்டார் வழக்காற்றியற் கூற்றினைப் புலப்படுத்துகிறது. இவ்வாறே கருணையன் பாடிய பாடல்களில்¹¹ இறுதித்தொடர் 'ஈங்கிழிவு எண்ணாரே' என இறுதியில் முடிந்து இக்கூற்றைப் புலப்படுத்துகிறது. உணர்ச்சிக் கூறடங்கிய பாடல்களைத் தாலாட்டு, ஒப்பாரி, பாராட்டு என மூவகைப்படுத்தலாம். மகவருள் படலத்தில் சூசை திருமகனைப் பாடிப் பரவும் பாடல்கள் குழந்தையைத் தொட்டிலிலிட்டுப் பாடும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் போலவே அமைந்துள்ளன.

களித்த நாளில் அரும்பும்தென் காலே இனிதீங்கு
அரும்புதியே
துளித்த நானத் தேனரும்பு துணர்நன் மலர்காள் அரும்புதிரே
விளித்த நாடு மாங்குயில்காள் விளைதேன் பாவை
அரும்புதிரே
அளித்த நாதன் நான்கனிய அன்புதுயிலா துயில்கின்றான்¹²

என்ற பாடலும் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் எட்டுப் பாடல்களும் இன்றும் குழந்தைகளைத் தாலாட்ட ஏற்படையனவே.

10. மகன் நேர்ந்த படலம், 80.

11. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 139, 140, 141, 142.

12. மகவருள் படலம், 137-145.

துயர்நிலைப் பாக்களாகத் தேம்பாவணியில் காணப்படுவனவெல்லாம் ஒப்பாரிப் பாடற் சாயலையொத்தே அமைந்திருக்கின்றன. ஏரோதன் கட்டளையால் குழவிகள் கொல்லப்பட்ட பொழுது, அவற்றின் தாயார் புலம்புவதாக வருவனவற்றுள்,

என்கணே உயிரழு தமே! என திதய மே! உயிர் இனிமையே
நின்கணே! உயிர்மடி யவேநினை நினைய வேயகல்

நிலையுழி
தன்கணே உயிரொடு மிரேனினி எனலோ டேமகர்த்

தணர்வரே¹³
புன்கணே உயிர்பரு கவேயொரு புனல றாவிழி பொழியுமே¹³

என்னும் பாடல் ஒப்பாரியே. இவ்வாறே காணாமற் போன திருக் குமரனை நினைத்துப் பலவிடங்களிலும் புலம்புவதாக வரும் பாடல்களனைத்தும்¹⁴ ஒப்பாரிக்கூறுகளைக் கொண்டிலங்கு வனவே.

பாராட்டு மொழிகளாக அமைந்த பாடல்களுள் பல குழந்தைகளைப் பாடிப் புகழும் பான்மையனவாகவும் ஒன்று போல் முடிவுகொண்ட நாட்டார் வழக்காற்றியற் கூறு கொண்டன வாகவும் அமைந்துள்ளன. சூசை மரியையும், அவர்பால் அவதரித்த இறைமகனையும் ஒருசேரப் புகழும்பொழுது, 'ஆங்கொலோ?' என்னும் முடி. ினைப் பெற்றமைந்த பாடல்கள்¹⁵ அவ்வகை யமைதி கொண்டவையேயாம்.

பேச்சு மொழிச் சொற்கள்

பேச்சுமொழிச் சொற்கள் நாட்டார் வழக்காற்றியற் பாடல்களில் கலந்திருப்பது இயல்பு. தேம்பாவணியிற் பல

13. குழவிகள் வதைப் படலம், 83.

14. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 38-44.

15. மகிழ்வினைப் படலம், 98-103.

பாடல்களில் பேச்சு மொழிச் சொற்கள் விரவியுள்ளன. நல்லே¹⁶ தோர்த்தது¹⁷ போகுது¹⁸, இசலி¹⁹, இசலா²⁰, பிரண்டால்²¹, ஓகை²² போன்ற சொற்கள் தேம்பாவணியில் காணக் கிடக்கும் பேச்சு வழக்குச் சொற்களே.

இவ்வகைக் கூறுகள் வீரமாமுனிவர் கற்றறிந்த அறிஞரோடு மட்டுமின்றிக் கற்றறியாப் பாமர மக்களிடமும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார் என்பதனையும், அவர்தம் இயல்புகளை ஆய்ந்து தெரிந்துள்ளார் என்பதனையும் காட்டும்.

-
16. திருமணப் படலம், 91.
 17. நகரப் படலம், 43; வள்ளன் சனித்த படலம், 14.
 18. திருமணப் படலம், 144.
 19. ஈரறம் பொருத்து படலம், 44.
 20. மகிழ்வினைப் படலம், 20.
 21. ஐயம் நீங்கு படலம், 92.
 22. காட்சிப் படலம், 14.

10. முனிவரது மொழி மரபு

புது மரபுகள்

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராத வீரமாமுனிவர் தமிழ்க் காப்பியம் படைக்க முற்பட்டார். தமிழ் நெறி தழுவி வெற்றி கண்டார். எனினும் மொழி மரபுகள் சிலவற்றை மீறித் தாமே புது மரபுகளைக் கையாண்டார். அவை, வெளி நாட்டார் ஒருவர்தாம், அவருள்ளும் வீரமாமுனிவர்தாம் தேம்பாவணியைப் படைத்தார் என்பதற்கு அரணாக அமைகின்றன.

குற்றியலிகரம்

குற்றியலிகரம் பற்றிய தமிழ் இலக்கண நெறிகட்கு மாறாக யகர வீற்று மொழிமுன், யகர முதன் மொழிவரினும் இகரம் தோன்றும் என்னும் கோட்பாடுடையவர் வீரமாமுனிவர். அக்கோட்பாட்டிற்கேற்ப சிலவிடங்களில் குற்றியலிகரத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 'உருவோய் இயார்?' 'உயர்வோய் இயார்?' என்பன அவ்வாறு அமைந்த தொடர்களாம். இத் தொடர்களில் சீர் தளை இயைபு கருதியேனும் இகரம் வர வேண்டியதின்று. வேறு பல இடங்களில்¹ மரபுப்படி மொழி முதற்

1. சதுரகராதி ஆராய்ச்சி, பக். 200.
2. இளவல் மாட்சிப் படலம், 140, 141.
3. ஐயம் தோற்று படலம், 29, 39.

குற்றியலிகரத்தைப் பயன்படுத்தியவர் இவ்விடங்களிற் தம் தனி மரபைக் காட்டியிருக்கிறார் எனக் கொள்ளலே தகும.

தன்மைப் பன்மை

நாம், நம், யாம், எம் என்பன தன்மைப் பன்மை வடிவங்கள். எனினும் நாம் என்பது உள்பாட்டுண்மை (Inclusive) கொண்டது. யாம் என்பது உள்பாடிண்மையது (Exclusive). ஆங்கிலத்தில் அவ்வாறன்று. We, Our என்னும் சொற்களே இரண்டனுக்கும் அமையும். வீரமாமுனிவரும் உள்பாட்டுண்மை, உள்பாடிண்மை என்னும் வேறுபாடின்றிப் பயன்படுத்தியுள்ளார். 'நாம் சூர்பாய் துகளற்று'^A என்னும் தொடரில் 'நாம்' என்னும் சொல்லை 'யாம்' என்னும் பொருளில் கையாண்டுள்ளார். அவ்வாறே, வணக்கம் உள் புரிந்தால் எம் சேய்⁵ என்னும் தொடரில் 'எம்' என்னும் சொல் 'நம்' என்னும் பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது.

கட்டுச் சாரியைகள்

சீர் நிறைவிப்பதற்குச் சாரியைகளைச் சேர்ப்பது இயல்பு. வீரமாமுனிவர் பலவிடங்களில் கட்டுப் பெயர்களையே சாரியைகளாக்கிப் பயன்படுத்திச் சீர்களை நிறைத்திருக்கிறார். 'இன்பது' என்னும் சொல்லில் 'அது'⁶ என்பதும், 'தாயவள்'⁷ என்பதில் 'அவள்' என்பதும் அவ்வாறமைந்தனவே.

இடைச்சொல் இடமாற்றம்

ஏகாரம், ஓகாரம் போன்ற இடைச் சொற்களைக் குறித்த சொற்களோடு இணைத்தாற்றான் அவற்றிற்குரிய

4. மகவருள் படலம், 142.

5. மகிழ்வினைப் படலம், 123.

6. பாலமாட்சிப் படலம், 57.

7. வளன் சனித்த படலம், 51.

பொருள்களைப் பயக்கும். வீரமாமுனிவர் சீர்தளை இயைபு கருதி அவற்றை இடம் மாற்றியமைத்துக் கொண்டு கூட்டாகப் பொருள் காணுமாறு படைத்திருக்கிறார். 'வாஸ்தனில் வழங்கும் அமுதோ' என அமைந்து பொருள் தர வேண்டியதை 'வான் தனிலோ வழங்கும் அமுது'⁸ என அமைத்துத் 'தனில்' என்னும் ஓரசைச் சீரை ஈரசையாக்கியிருக்கிறார். அவ்வாறே 'தருமோ ஓர் தொனி' என அமைய வேண்டிய தொடர், 'தரும் ஓர் தொனியோ'⁹ என அமைந்துள்ளது. 'உறுப்பு' எலாம் கிளர்ப்ப வாழும் உயிரே' என அமைய வேண்டிய தொடர் 'வாழாமே உயிர்'¹⁰ என அமைந்துள்ளது. 'வாழும்' எனப் பெயரெச்சப் பொருள் தரும் சொல் 'வாழாமே' என அமைவதில் வினைமுற்றென மயக்கம் கொள்ள இடமளிக்கும். எனினும் 'வாழாமேயுயிர்' என அமைத்த தால் உயிர் என்னும் ஓரசைச் சீரை ஈரசைச் சீராக்கிக் குறை தவிர்க்கப்படுகிறது.

புணர்ச்சி மாற்றம்

கட்டுச் சினை நீடிய மென்றொடர் மொழி முன் வலி மிகும் என்பது இலக்கணிகள் கருத்து. அதற்குமாறாக வலிமிகாத் தன்மை பல இடங்களில் காணப்படுகிறது. 'ஆங்கு கதிர்' 'ஈங்கு தேடு'¹¹ 'ஈங்கு புன்திரு நேடான்'¹² 'ஆங்கு போய்'¹³ என்பன அவ்விடங்களுள் சிலவாம். பதிப்பாசிரியர் சிலர் ஆசிரியர் கொள்கை உணராமல், பிழையெனக் கருதித் திருத்திப் பதிப்பித்துள்ளனர்.

8. ஈறம் பொருத்து படலம், 50.
9. மகிழ்வினைப் படலம், 19.
10. ஈறம் பொருத்து படலம், 59.
11. ஐயம் தோற்று படலம், 13, 37.
12. மகிழ்வினைப் படலம், 122.
13. காட்சிப் படலம், 1.

பகுதி வடிவங்கள்

செய் என்னும் வாய்ப்பாட்டுப் பகுதி வடிவத்தையே புற வாய்ப்பாட்டு வடிவங்கட்கும் ஆளுவது பல தொடர்களில் காணப்படுகிறது. செய்யுட் சீரியைபிற்காகவே அவ்வாறு ஆளப்பட்டுள்ளன. 'உயிருண் எனவே சொலுவார்'¹⁴ என்னும் தொடரில் 'உண்' என்பது 'செய்' என்னும் வாய்ப்பாடு கொண்டது. ஆனால் பொருளமைதி காண வேண்டுமாயின் செய்யும் வினைமுற்று வடிவமாகிய 'உண்ணும்' என்றே அமைதல் வேண்டும். எனவே 'உண்ணும்' என்பதே 'உண்' எனக் கடைக்குறையாகிச் செய்யுளுக்காக நின்றதெனக் கொள்ள வேண்டும். இது போன்றே 'தாழ்ந்து ஓடி' என அமைய வேண்டியது 'தாழ் ஓடி'¹⁵ எனக் கையாளப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய இடங்கள் பல உள.

ஆம் என்னும் வடிவம்

'ஆம்' என்னும் சொல் ஆகும் என்னும் பொருள்தரும். ஆங்கிலத்தில் ஏதேனும் ஒன்றை வினவும் பொழுது, ஏற்கும் முறையில் 'Yes' எனக் கூறுதல் மரபு. அது போன்றே ஒன்றை ஏற்கும் முறையில் 'ஆம்' என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'ஆம் என ஏகென்று' 'ஆம் என நீ அருள் புரிந்தாய்', 'ஆம் என ஆயினது' போன்ற இடங்கள்¹⁶ அவ்வகையான அமைந்தனவே.

சொற்பொருள் மாற்றம்

முன்னர்க் கண்ட இலக்கண நெறி மாற்றங்களின்றிச் சொற்பொருள் மாற்றங்கள் சிலவும் காணப்படுகின்றன. 'நான்' என்னும் தன்மைப் பெயர் மனிதன் என்னும் பொருளில் 'நான்

14. திருமணப் படலம், 91.

15. ஐயம் நீங்கு படலம், 54.

16. திருமணப் படலம், 30, 35, 39.

என ஆயினான்¹⁷, 'நான் என்று ஆக அவதரித்தே'¹⁸ என்பன போன்ற இடங்களில் காணப்படுகின்றன. 'நான் ஒரு மனிதன்; அம்மனிதனாக ஆனான்' என எண்ணி நான் என்பதும் மனிதன் என்பதும் ஒன்று எனக் கொண்டார் போலும். 'மைந்தர்' என்னும் சொல் மைந்தன் என்னும் ஆண்பாற் பெயரின் பன்மையாயினும், ஆண் மக்கள் பலரைக் குறிப்பதாகவே வழக்கில் கொள்ளப்படும். ஆயின் ஆண், பெண் ஆகிய இருபாற் பன்மையாகப் பொருள் கொள்ளும் வகையில் 'இரு மைந்தரினை'¹⁹ எனச் சூசை, மரி இருவரையும் குறிக்கப் பயன்பட்டுள்ளது. 'சொல்' என்னும் சொல்லை வருதற் பொருளில் ஆளுமிடங்கள் பல. 'ஆக்குதற்கே சென்றாய்'²⁰ 'சென்றவாய்'²¹ 'நேர் சென்று'²² என்பன அவற்றுள் சில.

சொல்லாக்கம்

சொற்களை ஆக்குவதற்குப் பகுதிகளோடு பிற பகுபத உறுப்புக்களைச் சேர்க்குங்கால் வழக்கிற்கு மாறாக வன்மைக்கு மென்மையும், மென்மைக்கு வன்மையும் பல சொற்களில் காணப்படுகின்றன. 'உடற்றி > உடன்றி', 'நெரித்து > நெரிந்து' போன்றன²³ வன்மைக்கு மென்மையாயின. 'ஈர்ந்து > ஈர்த்து'²⁴ 'உணர்ந்து > உணர்த்து'²⁵ 'மணந்த > மணத்த'²⁶ போன்றன மென்மைக்கு வன்மையாயின. இவையேயன்றி சூழ்ச்சி >

17. ஐயம் தோற்று படலம், 23.

18. மகவருள் படலம், 139.

19. திருமணப் படலம், 154.

20. மகிழ்வினைப் படலம், 25.

21. காட்சிப் படலம், 25.

22. காட்சிப் படலம், 56.

23. ஐயம் தோற்று படலம், 35, 40.

24. பாலமாட்சிப் படலம், 24, 53.

25. ஈரறம் பொருத்து படலம், 2.

26. மகவருள் படலம், 10.

சூட்சி²⁷ 'முடிப்ப > முகிப்ப'²⁸, 'உதிப்ப > உடிப்ப'²⁹ என்றாற் போன்ற சில திரிபுச் சொற்களும் காணப்படுகின்றன.

இவையனைத்தும், தமிழ் தாய் மொழியல்லாத வீரமாமுனிவர் இலக்கியத்தைப் படைக்குங்கால், தாம் ஏற்கனவே கற்றுத்துறை போயிருந்த மொழிச் செல்வாக்கின் இடையீடுகளால் ஏற்பட்டனவெனலாம். அம்மொழிகளை அறிந்தோர் தேம்பாவணியைப் படித்தால் அவற்றின் உண்மைகளைக் காணக்கூடும்.

27. நகரப்படலம், 4; பாலமாட்சிப் படலம், 60.

28. திருமணப் படலம், 41.

29. மகன் நேர்ந்த படலம், 48.

11. திருமறையும் தருமறையும்

படைப்பு நோக்கம்

ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து நூல்களை ஆக்கியருளிய வீரமாமுனிவரது படைப்புக்களை, கவிதை வடிவங்கள், பிற வடிவங்கள் என இருவகையாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். பிற வடிவங்களாக அமைந்தனவற்றுள் பெரும்பான்மையான தம்மைப் போன்று மறை பரப்ப வந்த மேனாட்டுத் தொண்டர் கட்டுக்கன்றே எழுதப்பட்டன. கவிதை நூல்களோ தமிழகம் சார்ந்தாருக்காகவே எழுதப்பட்டன. அவற்றுள்ளும் தேம்பாவணிக் காப்பியமோ தமிழகத்தில் வதிந்த திருமறையினர் பிற மறையினர் ஆகிய இருசாரரையும் மனத்துட் கொண்டு எழுதப்பட்டதெனலாம். திருமறைக் கருத்துக்களை மேலும் திருமறையினர் உணர்ந்து கொள்ளவும், அவற்றைப் பிற சமயத்தினர் உணருமாறு செய்யவும், திருமறை விளக்கமாகத் தேம்பாவணி படைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

விவிலிய நூல்

திருமறை பரப்புதல் எனின், அடிப்படை மறைநூற் கருத்துக்களை முறையாகத் தெரிவித்தலேயாம். அவ்வடிப்படையில் விவிலியக் கருத்துக்களைப் பல்லிடங்களில் முனிவர் குறித்தும், விரித்தும் உரைத்திருக்கிறார். காப்பியத்துள் மறைநூலைக் குறித்துச் சுட்டும் தொடர்களை நோக்கின்

முனிவர் மறைநூலின் மீது கொண்டிருக்கும் பக்தியும் பற்றும் விளங்கும். 'விதித்த நுண் அருநூல் வேதம்'¹ 'பொய்யறும் ஓர் நன்னூல்'² 'குன்றா மெய்ச் சுருதி'³ 'அல்லுடைப் பாவ மருளறப் பரமன் அருளிய சுருதி நூல்'⁴ 'தீட்டிக் காட்டிய திவ்விய நூல்'⁵ என்பன அவற்றுட் சில. ஓரிடத்தில், 'உடையர் என்பர் சுருதி நூல் உடையோர்'⁶ எனக் காட்டியிருப்பது இந்நூல் ஒன்றே நூல் எனக் கருதத்தகும் எனக் கொள்ள வேண்டிய உறுதிப் பாட்டினைப் புலப்படுத்துகிறது.

மறைப் பரப்பும் படலங்கள்

நற்செய்தியைப் பரப்பும் நோக்கில், நற்செய்தி நூல்களில் காணக்கிடக்கும் பல வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கிளைக் கதை வடிவங்களாலும், செய்திக் குறிப்புக்களாலும், தொடர்களாலும் தம் காப்பியத்தில் தந்துள்ளார். அவையனைத்தும் இறைவனின் ஆற்றலையும், கருணையையும் பிற இயல்புகளையும் காட்டி இறைவனை வழிபடத் தூண்டுவனவே. கருணையன் வரலாறு (கருணையன் மாட்சிப் படலம்), தொடீயன் வரலாறு (தூபகப்படலம்), பாரவோனை அச்சுறுத்தி இஸ்ராயேலரை மீட்டல் (இளவல் மாட்சிப்படலம்), வெள்ள அழிவினின்று நோவே காப்பாற்றப்படல் (இளவல் மாட்சிப்படலம்), அக்கினி மழையால் சோதோம் முதலிய நகரங்கள் அழிவுறல் (இளவல் மாட்சிப்படலம்), யோகவன் வெற்றி (யோகவன் வெற்றிப் படலம்), சேதையோன் வெற்றி (சேதையோன் வெற்றிப்படலம்), சாம்சோன் வரலாறு (காசைசோர் படலம்) பத்துக்கட்டளைகளை வழங்கல் (சீனயி மாமலை காண்

1. நகரப் படலம், 13.
2. புரோகிதப் படலம், 89.
3. குணங்கு மந்திரப் படலம், 77.
4. சீனயிமாமலை காண் படலம், 34.
5. சீனயிமாமலை காண் படலம், 49.
6. புரோகிதப் படலம், 98.

படலம்), எலிய முனிவர் வரலாறு (பாலை புகுபடலம்), யோசேப்பு வரலாறு (சித்திரகூடப் படலம்) போன்ற இருபதுக்கும் மேற்பட்டவை விவிலியப் படலங்கள் எனத் தக்கவாறு அமைந்துள்ளன. இவையேயன்றி, குறிப்புக்களாகக் கோடிட்டுக் காட்டப்படுவனவும், செய்திகளாக இரண்டொரு பாடல்களில், வரிகளில் இடம் பெறுவனவும் பலப் பல. இவையெல்லாம், தம் மறைபரப்புப் பணிக்குரிய சிறந்த கருவியாகத் தேம்பாவணியை முனிவர் தேர்ந்தார் எனக் காட்ட வல்லன.

இறைவியல்புகள்

அடிப்படையில் இறைவனின் இயல்புகளைக் கூற, வாய்ப்புள்ள இடங்களை முனிவர் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். திருமகன் வேண்டத் திருமறை பரப்பிய சூசையின் வாய் மொழியால் இறைவனின் ஆறியல்புகளை,

தன்வயத் தாதல், முதலில னாதல், தகும்பொறி உருவில
 னாதல்
 மன்வயத் தெல்லா நலமுள னாதல், வயின்தொறும் வியாபக
 னாதல்
 பின்வயத் தின்றி ஒருங்குடன் அனைத்தும் பிறப்பித்த
 காரண னாதல்
 பொன்வயத் தொளிர்வான் முதலெலா உலகும் போற்றுவும்
 இறைமையின் நிலையே⁷

எனக் கூறுகிறார். பின்னரும், தூதுரைப் படலத்தில், திருக் குமாரனின் தூதுவராகத் தம்மை வந்தடைந்த சூசைப்பரைக் கண்ட அருள் நிறை நாடு வாழ் பிதாப் பிதாக்கள், இறைவனின் திருவருளை வியந்து பாராட்டுமுகத்தான், ஆறியல்பு கொண்ட இறைத் தன்மையினையும் உட்படுத்தி,

7. ஞாபகப் படலம், 157.

தன்னே ரில்லான் தன்வய னாகித் தனிவல்லோன்
முன்னே ரில்லான் காரண னாகி, முழுதொன்றாய்ப்
பின்னே ரில்லான், தான்மனு வாகிப் பெரிதேங்க
என்னேர் ஆனா னோ? அருள் நாளோ இதுவென்பார்⁸

எனக் கூற வைக்கிறார், திருமறையை உணர இறையியல்பு
உணர்தல் இன்றியமையாதது என வலியுறுத்துவதே இவ்வாறு
திரும்பவும் கூறவைத்ததன் நோக்கம் எனலாம்.

பத்துக் கட்டளைகள்

‘மறையாம் கொடி படர்ந்து வளரரிய கொழுகொம்பு
அனையராய்⁹ அன்னையும் சூசையுமே இல்லறத்தையும்
துறவறத்தையும் ஓரறமாய் இணைத்துக் காட்ட வல்லவர்கள்.
அவரைக் கருவாகக் கொண்டு, மெய்மறைக் கட்டளைகளின்
சிறப்பினைக் கூற முற்படுகிறார் முனிவர். எனவே அவரை
நினைந்து தால் எழுதும் திருமறை ஒன்றெனினும் பழுதில்
இருகல்வில், பத்துக் கட்டளைகளில் எழுதினான்¹⁰ எனத்
தற்குறிப்பேற்றமாகக் காட்டுகிறார். அத்தொடர்க் குறிப்பு, பத்துக்
கட்டளைகளே திருமறை என எண்ண வைக்கிறது.

இருகல்லில் அமைந்த பத்துக் கட்டளைகளையும்
பின்வருமாறு,

மின்னல்லால் நிகர்ப்பரிதோர் எழுத்துத்தீட்டி விதித்திருகல்
என்னல்லால் இறைமையுளார் உமக்கில்லாவீர் எனை

மெய்ம்மை

தன்னல்லால் சாட்சிவையீர்; திருநாள் ஆடத்தவீர்கில்லீர்;
மன்னல்லா ரணமிதென்று ஒருகல் ிநாள்முவ் வாசகமே

தந்தைதாய் வணங்குமின்றீர்; கொலையே செய்வீர்; தவிர்காம
நிந்தையாய் ஊடில்லீர்; கரவீர்; பொய்வீர்; நிலைப்பிறரில்

8. தூதுரைப் படலம், 54.

9. திருமணப் படலம், 160.

10. திருமணப் படலம், 157.

சிந்தையாய் இரீர்; பிறர்கைப் பொருளை வெஃகீர்
தீங்கிதென்று
எந்தையாய்ந் திரண்டாங்கல் தீட்டி வைத்த ஏழ்விதியே¹¹

என இரு பாடல்களில் கூறி, வேதக் கட்டளைகளை மீட்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் காட்டுகிறார்.

சிலுவைச் சிறப்பு

சிலுவையே மீட்பின் உயிர்நாடி. மனுக்குலத்தை மீட்க அதனில் தொங்கிய திருமகன் அதனை எவ்வெப்பொருள்களாக எண்ணுகிறான் என,

ஏரணியே! என்னன்பே! என்னன் பிற்கிர தவிதே! சீரணியே!
உயர்வீட்டைத் திறக்கும் கோலிதே! இன்பத்து
ஆரணியே! எங்கணும்நான் ஆண்டுஓச் சும்செங் கோலே!
பேரணியே! எனதுயிரின் பேருயி ரே! வா புயவே¹²

என்னும் பாடலில், ஏரணி, சீரணி, ஆரணி, பேரணி ஆவதன்றி அன்பின் இரதமாகவும், அண்டு ஓச்சும் செங்கோலாகவும், வான்வீட்டுத் திறவுகோலாகவும் காட்டுவதெனினு முனிவருக்குச் சிலுவைப் பக்தி எந்த அளவிற்கு இருந்த தென்பது விளங்கும். எருசலேம் தேவாலயத்தில் காணாமற் போன மகனை எண்ணிக் கலங்குகின்றபொழுது திருமகர் சிலுவையைப்பற்றிச் சொன்ன மொழிகளைச் சூசை எண்ணிப் புலம்புவதாகக் கூறுகிறார்.¹³ அருள் நிறை நாட்டுவாழ் முன்னோரிடத்து இறைமகன் பிறப்பு முதல் கூறி வருமிடத்துச் சிலுவை மரணத்தையும் குறிப்பிட்டு,

ஓர்மரக் கனியால் வந்ததீ தகற்றி
ஒருங்குமன் னுயிரெலாம் உவப்ப

11. சீனயிமாமலை காண் படலம், 21, 22.

12. மீட்சிப் படலம், 119.

13. பிரிந்த மகவைக்காண் படலம், 27, 28.

பேர்மரத் திறத்தல் வேண்டுமென் றதுவே
 பெறற்கரு நலந்தனக் கெனநோய்
 கூர்மரச் சிலுவை தனக்கோர்செங் கோலே
 கொலுவதே அமளியே என்னா
 சூர்மரத் துயர்தான் இளமையில் தொடங்கிச்
 சுகமெனத் துயில்கொள்வான் அம்மா¹⁴

எனச் சிலுவையைச் சுகந் தரும் படுக்கையாகக் கருதிய பான்மையைச் சூசையைக் கூறுமாறு செய்கிறார். திருமகனே தம் இறப்பிற்குப் பின் முன்னிறந்த அருளாளரையெலாம் மீண்டும் இவ்வலகிற்கு அழைத்து வந்து தாம் பட்ட சிலுவைப் பாடுகளையெல்லாம் கூறியதாகக் காட்டுகிறார்.¹⁵ இவையெல்லாம் சிலுவை பக்தியைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற முனிவரது நோக்கத்தின் அடையாளங்கள் எனத்தகும்.

வளனார் மறைப்பணி

காப்பியத்தில் வரும் மாந்தரினும் காப்பியத் தலைவனையே மறைபரப்பாளனாக மாற்றியிருப்பது மறைபரப்புப் பணி மீது முனிவருக்கிருந்த மட்டில்லாப் பற்றைக் காட்டுகிறது. 'வேதத்தின் மூகைநான் ...'¹⁶ என்று அடக்கமாகத் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் சூசையினையே, திருமகன் வேதத்தை மற்றவருக்கு விளக்குமாறு வேண்டுவது, மறை பரப்பும் தகுதி சூசைக்கு உள்ளதைக் காட்டும். மறையியல் வல்லவர் அவர் என்பதைக் காட்ட, அவருக்குப் பல்வேறு அடைமொழிகள் முனிவரால் வழங்கப்படுகின்றன. 'மறைக்கொரு கொழு கொம்பு'¹⁷ 'பொய்தகாச்சுருதி நூல்பூத்த வாகையான்'¹⁸ என்பன அவற்றுட் சிலவே.

14. தூதுரைப் படலம், 51.

15. உத்தானப் படலம், 42-51.

16. ஞாபகப் படலம், 14.

17. பிணிதோற்று படலம், 5.

18. இளவல் மாட்சிப் படலம், 85.

பிற சமயப் பிடிப்புண்டிருந்த மக்களிடையே, தம் சமயக் கருத்துக்களை நிலைநாட்டுவதற்கு, அவர்தம் சமய உண்மைகளையும் அறிந்து, தக்கவாறு அவற்றைத் தகர்த்து வெற்றி கொண்டு, தம் சமயக் கொள்கைகளை நிறுவ வேண்டும். தம் காப்பியத் தலைவன் சூசையை அப்பணியில் வெற்றி கொள்ளச் செய்வதற்கென்றே ஞாபகப் படலம் படைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அதில் திருமகன் ஆசியோடு வேதத்தை விரித்துரைக்கத் தொடங்கி, கொடைப் பயனுக்குத் தொபீயன் வரலாற்றைக் கூறுகிறார் சூசை. பிறசமயஞ் சார்ந்த சிவாசிவனிடம் வினாவிடை முறையில், முற்பிறப்பு, ஊழ்வினை, பல தெய்வம், தேவர் முதலியவாய் அவர்தம் மறைக்கொள்கைகளைத் தகர்த்தெறிந்து, திருமறைக் கோட்பாடுகளை அவன் உணருமாறு செய்கிறார்.

நல்ல உள்ளம் கொண்டோராயினும் மனவறுதியின்மையால், சிந்தை சிதறிய பொய்மை நெறியொழுகிப் பாவத் தளையிற் சிக்கி விடுவதுண்டு. அத்தகையோரை மீட்க முயல்வதும் மறைபரப்பாளர் தம் பணியேயாகும் என்பதனைக் காட்டுவது போல் வாமன் ஆட்சிப் படலம் அமைந்துள்ளது. உள்ளப் பாவக் கறைகளைப் போக்குவது உள்ளம் நோதலாலே தான் என்பதற்கு, நீராலாகிய சேற்றை நீரால் கழுவுவது போன்று என உவமை சுட்டி,

புனம்செயும் பங்கமே புனமொழித்தென
மனம்செயும் பங்கமும் மனநொந்து ஆற்றலின்¹⁹

எனக் கூறியிருக்கும் வரிகள் பாவிசை மனந்திருத்துவதற்கும் பாவிசை மனந்திருந்துவதற்கும் படைக்கப்பட்டனவெனலாம்.

வேதக்கெழுமைப் படலத்தில், பாவிகட்காய் இரங்கிப் பாடுகள் அனுபவித்த இறைமகனாகவே சூசை மாறிவிடுகிறார். நாவகன் அறைந்த பொழுதும்கூடக் கருணைக் கண் கொண்டு நோக்கியதே அவனை மனந்திருந்துமாறு செய்து,

19. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 37.

துய்ப்பட இனிய சொல்லால் சுட்டிய உணர்வில் தேற்றேன்
பொய்ப்பட உரைக்கின் றோரும் பொருந்துநூல் எளிய

சொல்வார்
மைப்பட இவண்நான் செய்த வடுவினைப் பொறுத்த சால்பே
மெய்ப்பட உரைத்த வேத விதியெனத் தெளியக் கண்டேன்²⁰

எனக் கூறவும் வைத்தது. இவ்வகையான், வேத வடிவாகக்
காப்பியத் தலைவனைப் படைத்துக் காட்டி, மறை பரப்புப்
பணியை முனிவர் ஆற்ற முயல்கிறார்.

இறைமகன் திருமொழி

மேலும் திருமகன் வாய்மொழியாக, நன்னிலை பெற்று
வானுலகெய்த ஏழ் வரங்களைத் தருவேன் எனக்கூறி, தேவருள்
பொழி நீராடல், திருநெய்பூசல், நானே விருந்து, பிணி தீர்க்கும்
தேவமுறை, தூய்நெய் பூசல், அத்தர் விளைவு, மன்றல்
என்பவற்றைச் சுட்டுவதாகக் கூறியிருப்பதும்²¹ குசை
முனிவர்க்குத் திருமகன் காட்டிய காட்சியில், திருமறை தழுவும்
முப்பத்தொரு மன்னரைக் காட்டி, அவரால் வேதம் உலகெங்கும்
பரவும் எனக்கூறியதாகக் காட்டுவதும்²² மறை பரப்புவதற்காக
ஒருவர் இறப்பின் ஆயிரவர் திருமறையினைத் தழுவுவர்
என்றுங் கருத்தில்,

இத்திறத்தவர் இறத்தல்காண் பலரும்அம் மறைசெய்
மெய்த்திறத்தில் உவ்வீரமாம் எனவுளம் தேறி
அத்திறத்தில் அங்கொருவர் மாய்ந்துஆ யிரர்தெளிந்து
பொய்த்திறத்த நூல்போக்கி மெய்ச்சுருதி கைக்கொள்வார்²³

என்று கூறியதாகக் காட்டியிருப்பதும், இன்ன பிறவும் மறை
பரப்பும் அடிப்படைதான் தேம்பாவணிக் காப்பியக் குறிக்கோள்
என்பதைத் தெளிவாக்கும்.

20. வேதக்கெழுமைப் படலம், 112.

21. புரோகிதப் படலம், 42-45.

22. புரோகிதப் படலம், 112.

23. புரோகிதப் படலம், 103.

12. தமிழ் மரபு

நாட்டு மரபு

“நீங்கள் எல்லா இனத்தாரையும் சீடராக்குங்கள்”¹ என்னும் திருமொழியைச் செயற்படுத்தப் புறப்பட்டவருள் ஒருவரான வீரமாமுனிவர், இறைவனின் மனிதாவதார உண்மை அடிப்படையில், நாட்டு மரபுகட்கு ஏற்ப, தம் மறை பரப்புப் பணியினை மேற்கொண்டார். அந்நிலையில், தமது படைப்பாகிய தேம்பாவணிக் காப்பியத்தில் அடிப்படைத் திருமறைக் கோட்பாடுகட்கு முரணாகாத வகையில், தமிழ் நாட்டு மரபுகட்கு உகந்தவாறு எவ்வாறு செயல்படுத்தினார் என நோக்கலாம். முத்தொழிலையும் கொண்ட தமிழ் இறைவற்கேற்ப அழித்தற் றொழிவை உள்ளடக்கிய பான்மை முன்னரே குறிக்கப்பட்டது. இவ்வாறே பிறமரபு தழுவிய நெறிகளைக் காணலாம்.

திருவடிச் சிறப்பு

இறைவனை வணங்க முற்படுங்கால், அவனது திருவுரு முழுமையும் ஒருசேரக் கண்டு களித்துப் புகழ்வோமே யன்றி, திருவடிகளைத் தனித்து நோக்கிப் புகழ்வதும், அவ்வடிகளை மலருக்கு, அதிலும் குறிப்பாகக் கமல மலருக்கு ஒப்பிட்டுக் காண்பதும் மேனாட்டில் வழங்கும் கிறித்தவ மரபன்று. இறைவனை வணங்க அவன்றன் பாதங்களை வணங்குவதும், அவற்றை மலராகக் காண்பதும் தமிழக மரபு

1. மத்தேயு நற்செய்தி, 28-19.
2. பெரியபுராணம், தொடக்கச் செய்யுள்

என்பதனை, 'மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்'² என்னும் சேக்கிழார் வாக்கு நினைவறுத்தும். மலருள்ளும் கமல மலரே மிகச்சிறப்பாகக் கருதப்பெறும். கலைமகளும், திருமகளும் உறைவிடங்களாக எண்ணப்படுவதும் அவையே. அந் நெறிகளையொட்டியே முனிவர், 'வேரிய கமலபாதம் வினையறப்பணிந்து போற்றி...'³ என வாழ்த்துகிறார். இது போன்று திருவடிகளையே வணங்கு கின்ற தன்மை வேறு பல இடங்களிலும் காணக் கிடக்கின்றது.

கொடிக்குரியோன்

கடவுளரை வாகனங்களைக் கொண்டோராகவும், கொடியை உடையோராகவும் படைத்துக் காட்டுவன தமிழகச் சமயங்கள். சான்றாக, சிவனுக்குக் காளையையும், முருகனுக்கு மயிலையும், விநாயகனுக்கு மூஞ்சூறையும் வாகனங்களாக்கிக் கொண்டாடும். அவ்வாறே சேவற்கொடியை உடையோன் முருகன் எனக் கொடியையும் உரித்தாக்கும். இவற்றை மனத்திற் கொண்ட முனிவர், திருமகனைக் குறிக்குங்கால், மேகத்தை அவனுக்கு வாகனமாக்கி, 'மின்னைக் காட்டிய விரிமணி மேக வாகனத்தான்'⁴ என்கிறார். இறைமகன் தோன்றிய குலஞ்சார்ந்த முன்னோனான தாவீது மன்னனைச் 'சிங்கவாகையான்'⁵ எனப் போற்றுகிறார். திருமறை நூல்களில் தாவீதனைக் கொடியுடையனாகக் காண இயலவில்லை.

வண்ணக் குறிப்பு

இறைவனது திருமேனியைப் புகழும்போது தமிழக வைணவர் திருமாலின் நிறங் கருதிக் கடல் வண்ணனை அவனைப் போற்றுவது மரபு. பச்சைமாமலை போல் மேனி, கரிய செம்மல், மேக வண்ணன் என்றெல்லாம் பாராட்டுவர். திருமறை நூல்களில் இறைவனின் நிறம்பற்றிச் சுட்டும் குறிப்பு எதுவும்

3. பாயிரம், 1.

4. புரோகிதப் படலம், 105.

5. வளன் சனித்த படலம், 4.

இல்லையெனினும், முனிவர் சுட்ட முற்படுகிறார். தமிழகக் கடவுளரை எவ்வாறு அவர்கள் சுட்டுவார்களோ, அவ்வாறே சிவந்த மேனியராம் யூதர் குலம் தோன்றிய இறைவனைச் சுட்டுங்கால், “கடல் வண்ணத்து எக்குணமும் உளனாய்⁶ என்றும் ‘கடல் வண்ணத்து எவ்வயிரும் தேற்றல் தரும் காவலனே’⁷ என்றும் கூறுவது இந்நாட்டு மரபினையொட்டிக் கூற வேண்டும் என்னும் நோக்கேயாகும்.

வணங்குமுறை

இறைவனுக்குச் செலுத்துகின்ற வணக்க முறையிலும் தமிழக மரபு பின்பற்றப்படுகிறது. முனிவர் காலத்தில் முழந்தாட்டியிட்டு வணங்குவதே திருமறை மரபாக இருந்து வந்துள்ளது. ‘கடவுள் விருப்பு, நீ மணம் செயல் வேண்டுவதாம் என்னும் வானவன் மொழி கேட்ட மரியாள், அச்செய்தி நஞ்சோ தேனோ எனத் தெளியாத நிலையில், இறைவனை வேண்டுவதாக அமைந்துள்ள,

தேன்தானோ ? நஞ்சதுவோ எனவிழுங்க லோடுமிழ்தல்
 தேற்றா நெஞ்சாள்
 மீன்தான்ஓர் முடிச்சென்னி நிலம்புல்ல முழந்தாளை விரும்பி
 ஊன்றி
 வான்தான்ஓர் அணியெனவெஃ கியகூந்தல் வலத்தோளின்
 வயங்கு, திங்கட்
 கூன்தானோ ? பூஎருத்தம் கோட்டிஇரு கைகூப்பிக் கூற
 லுற்றாள்⁸

என்னும் பாடல் அவ்வணக்க முறையினைத் தெளிவாக்கும். முழந்தாளிட்டுத் தரையில் தலைபட வணங்கும்பொழுது ஏற்படலாகும் உடல்வளைவினுக்குத் திங்கட்கூன் பிறைச்சந்திர

6. பைதிரம் நீங்கு படலம், 92.
7. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 139.
8. திருமணப் படலம், 33.

வடிவை உவமையாக்கியிருப்பது நயத்திற்குரியது. வெண்ணிறக் கூந்தலராம் யூதர்குலஞ் சார்ந்த மரியானை வான்மேகமே அணியெனக் கொண்ட கூந்தலைக் கொண்டவளாகக் காட்டியிருப்பதும் சிந்தனைக்குரியது.

இவ்வாறு வழக்கத்திலிருக்கும் முறையினைக் காட்டிய முனிவர் பல்வேறிடங்களில் தமிழக மரபினையொட்டி வணக்கம் செலுத்துகின்ற முறையினையும் காட்டுகிறார். தமிழர்தம் மரபு இறைவன் திருவடியினைத் தம் தலைமீது வைத்துத் தொழலாம். இதன் பொருள், 'எண் சாண் உடம்பிற்குச் சிரசே பிரதானம்' எனப்போற்றப்படுவதும் உடலுறுப்புகளுக்குள்ளே சிறந்தது எனக் கருதப்படுவதுமாகிய தலையேயாயினும், மிகக் கீழான உறுப்பாக எண்ணப்படும் அடி இறைவனுடையதாகி விட்டால், அத்திருவடிக்குக் கீழேயாகும் எனக் காட்டுதலாம். இதனை நினைவிற் கொண்டு, சூசை இறைப் பிறப்பிற்காக ஏங்கித் தொழுங்கால்,

. உன் மலர்த்தாள்
சென்னித் தாரென் றணிந்தி லங்க
சிறுவ னாய்நீ அமுது ணுங்கால்
துன்னித் தாழ்ந்து தொழ 9

என வேண்டுவதாகக் காட்டுகின்றார். திருமண நினைவால் வருந்தும் மரியைத் தேற்றுவான் வேண்டி இறைவன் ஆறுதல் மொழி அருளி 'என் திருவடிகட்கு அஞ்சலி செய்யும் நின் தருமங்கள் குறைந்தன வல்ல' எனச் சுட்டும் பொழுதும்,

திருஎம் சரண் அஞ் சலியும் செயுநின்
தருமம் செறிதஞ் சமும்எஞ் சியவோ ?¹⁰

எனக் காட்டுகிறார். இவ்வாறே மகிழ்வினைப் படலத்தில் சூசை தான் பெற்ற இன்பங்களை நினைத்து மகிழ்வுறும் பொழுதும்,

9. திருமணப் படலம், 22.

10. திருமணப் படலம், 66.

‘திருக்குமாரனாகப் பிறக்கவிருக்கும் இறைவன் பாதங்களைத் தலையிற் சூடவும் வல்லனோ’ என்னும் பொருளில்,

வேதமே வேடமாய் வேய்ந்த, மா தவரெலாம்
ஏதமே நீர்க்குவான், ஈங்குநா டியபிரான்
பாதமே பாவிநான் பார்க்கவும் தலையின்எந்
கேதமே தீரமேல் சூடவும் கெழுமுமோ? ¹¹

எனக் கூறுகிறார் முனிவர். திருமகன் வேத மொழிகளை விளக்குமாறு சூசைக்கு ஆசி தந்ததும் சூசை அவன் தானைச் சென்னியிற் பூண்டு இறைஞ்சியதை, “தேன் முகத்து அலர்த்தாள் சூசை சென்னி பூண்டு இறைஞ்சினானே”¹² என்னும் தொடர் விளக்கும். இவ்வாறே திருமணம் நடத்தி வைக்க அழைத்த குருவாகிய சீமையோன் திருவடிகளைச் சூசையும் மரியும் தொழுதனராகக் காட்டுகின்றார்.¹³

திருவடிகளைச் சென்னியிற் பூணுவதோடு தரையில் சாஷ்டாங்கமாக விழ்ந்து தொழும் மரபும் நம் நாட்டிற்கு உரியது. அப்பொழுது நெற்றி நிலத்தில்படும். இம் முறையினையும் முனிவர் சுட்டிக்காட்ட மறந்தாரல்லர். மூவயதினான சூசை தெய்வத்தைத் தொழுத பாங்கினைச் சுட்ட,

அறிவுற்று ஆகையின் அலர்ச்செங் கைஎழீ இச்
செறிவுற்ற சூசையின் தெய்வம் ஏற்றிவில்
நெறியுற்ற ஆர்நுதல் நிலத்தில் தாழ்ந்தனன்
வறிதுற்று ஆம்உடற்கு உயர்ந்த மாட்சியோன் ¹⁴

என்கிறார். அன்னை மரிக்கு வானவர் மாலையையும் இறைவன் முடியையும் சூடும் காட்சி கண்டு பேருவகையுற்று வணங்கிய சூசையினைக் குறிக்கும்பொழுது, ‘சென்னி

11. மகிழ்வினைப் படலம், 4.
12. ஞாபகப் படலம், 16.
13. திருமணப் படலம், 115, 116.
14. பாலமாட்சிப் படலம், 4.

நிலம்படக் கருத்தில் ஆர்ந்த மறைக்கொழு கொம்பனான்¹⁵ எனச் சுட்டுகிறார். குகையில் சென்று பாலனை மூவரசர் கண்டு இறைஞ்சும் பொழுது, “இம்மலையில் தொழத் தொழ வீழ்ந்து எழுந்தெழுந்து கோவேந்தை இறைஞ்சிட்டாரே”¹⁶ எனச் சுட்டுவது இக்குறிப்பையே காட்டுகிறது.

நெற்றி நிலத்தில் விழ வணங்குவது சாஷ்டாங்கம் எனப்படும். அவ்வாறன்றி முழந்தாளிடாமல் நின்றவாறே உடல் வளைத்துப் பாதங்களை ஒன்று சேர்த்து இருகரங்களையும் ஒருங்கு குவித்து வணங்குவதும் தமிழர்தம் முறையேயாகும். இவ்வணக்க முறையினைத் திருக்குடும்பம் பெத்தலகேம் நகர் நீங்கி மகளை எருசலேம் தேவாலயத்தில் நேர்ந்து கொள்ளச் செல்லுங்கால் வழியிடைக் கண்ட காட்சியில் நெல் விளைந்து கதிர்முற்றி நின்ற காட்சிக்குக் கைகூப்பிக் கால் ஒருங்கு வைத்து உடல் வளைத்து வணங்குகின்ற முறையை உவமையாக்கி,

படிஒருங்கு இவர்பயத்த நன்றியல்பென ஒருபால்
நெடிதொருங்கு செந்நெல்வளர்ந் திவர்தொழு தொருபால்
கடிதொருங்கு கைகூப்பெனக் கதிர்நெறித் தொருபால்
அடியொருங்கு றவளைதலை விளைந்தன அகணி¹⁷

எனக் கூறுவதால் காட்டுகிறார்.

வாழ்த்து முறை

இறைவனை வாழ்த்தி வழிபடுதலை அருச்சனையெனக் குறித்தல் நாட்டு மரபு. இலட்சார்ச்சனை, கோடியார்ச்சனை போன்ற தற்கால வழக்குகள் அதனைக்

15. ஐயம் நீங்கு படலம், 95.

16. காட்சிப் படலம், 112.

17. மகன் நேர்ந்த படலம், 52.

காட்டும். வீரமாமுனிவர் எருசலேம் திருக்கோவிற் சிறப்பைக் கூறும்பொழுது,

மீமுறை ஒப்ப, நாடொறும் குறையில்
வேதியர் அருச்சனை திருத்தும்¹⁸
மாமுறை நலமும்

எனக் குருக்கள் பூசை நடைபெறுவகனைக் குறிக்கிறார். கருவுற்றிருந்த மரியானுக்கு மாலைகளை அணிவித்த வானவர் பற்றி,

அறைகெழுநூல் வழித் தொடைபோல் தொடையல் ஆக்தி
அருச்சனை செய்து, அடியணிந்தார் ஒருநூறு அன்றோ¹⁹

எனச் சுட்டுகிறார். இவ்வாறு பத்துக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் அருச்சனை என்னும் சொல்லையே ஆளுகிறார்.²⁰

வழிபாட்டு முறை

வழிபாட்டு முறையிலும் தமிழக மரபை ஒட்டிக் காட்ட முற்படுகிறார் முனிவர். தூபம் காட்டி இசை பாடுகின்ற வழக்கில் இருந்த திருமறை மரபோடு மலர் குடுகின்ற தமிழ் மரபினையும் சேர்த்துக் கொண்டார். எருசலேம் தேவாலயத்தில் குழந்தை பாலனைச் சீமையோன் புகழ்ந்து பாடியபின் மக்கள் புரிந்த அருச்சனையை,

ஒருவர் அடியேற்றி மலர்ஒள் ஒலியல் குட
ஒருவர் அகிலோடு மலர்ஊறுபுகை காட்ட
ஒருவர் புகழும்தொடைவுணர்ந் தவிசை பாட
ஒருவர் வியப்போடு உருக வாழுவர் ஒருங்கே²¹

18. நகரப் படலம், 49.

19. ஐயம் நீங்கு படலம், 53.

20. ஐயம் நீங்கு படலம், 95. மகன் நேர்ந்த படலம், 84; காட்சிப் படலம், 113 போன்றன.

21. மகன் நேர்ந்த படலம், 85.

எனச் சுட்டுகிறார். சூசைமரி திருமணச் சிறப்பினைக் கூறுங்கால், “வேதியர் பூசை எழுதுதி, தூபம் எழுபுகை, போதும் எழுபெறி”²² எனக் குருக்கள் பூசையுடன் துதி ஒலி, தூபப் புகை, மலர் மணம் எழுந்ததாகக் குறிக்கிறார்.

ஆலய அமைப்பு

ஆலய அமைப்பிலும் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார் முனிவர். எருசலேம் நகர ஆலயக் கோபுரம் பற்றிக் கூறுகையில்,

மீன்நிகர் வயிரத்தூண்கள் விண்புக நிரைத்து வாய்ந்த யாநிகர் அனைத்தும்நீக்கும் எரிமணிக் கோபு ரத்தின் வான்நிகர் நிறுவும்சென்னி வைத்தபொன் தசம்பின் தோற்றம் கோன்நிகர் நகரம்கூடும் குளும்சுடர் மகுடம் போன்றே²³

என்கிறார். இந்து ஆலயங்களின் உச்சியைக் குடங்கள் அழகு செய்வதைத் தமிழ்நாட்டில் கண்ட முனிவர் எருசலேம் நகர ஆலய உச்சியிலும் குடம் அழகு செய்வதாகக் காட்ட முற்படுகிறார்.

விளக்கு வரிசை

அவ்வாலயத்தில் விளங்கும் விளக்குகளைக் குறிப்பிடும்பொழுது, பல்வகை மணி விளக்குகளை வகைக்கு ஆயிரமாகச் சொல்லிப் பசும்பொன் நிலை விளக்கு ஆயிரம் என்கிறார்.²⁴ நிலை விளக்கு எனில் சங்கிலிக் கயிறு போன்ற ஏதேனும் ஒன்றனோடு இணைத்துத் தொங்கவிடப்பட்டது. நகரும் தன்மையுடைய பிறவகை விளக்குகள் போலாது நகராத் தன்மையுடைய விளக்கு எனப்படும். தற்கால இந்துக் கோவில் களில் வளைவான நிலைகளில் பொருத்தப்பட்டவை போன்றோ,

22. திருமணப் படலம், 123.

23. நகரப் படலம், 14.

24. நகரப் படலம், 45.

உரையாசிரியர் ஒருவர் குறிப்பிடுவது போன்று குத்துவிளக்கு என்றோ கொள்ளலாம்.

தேர்த் திருவிழா

விழா என்றதும் தமிழகக் கோயில் விழாக்களில் எடுக்கும் தேரோட்டம் முனிவர்க்கு நினைவிற்கு வருகிறது. காப்பியத் தலைவனாகிய சூசை முனிவருக்கு இம்மண்ணுலகில் முடிசூட்டி விழா எடுக்க முற்படுகின்றான் உரோமை மன்னன் லியோபோல்து. விழாவில் சூசையின் திருவுரு பவனி வர அமைக்கப்பட்ட தேர் தமிழகத் தேராகவே உருவாகி விடுகிறது. தேரில் தொங்கும் கொடிகள், அமைந்துள்ள பாவைகள் அனைத்தையும் விட்டுவிடாமல் வருணிக்கிறார்.²⁵ இவ்வாறே தேரோட்டத்தில், தேருக்கு முன் குடை, சாமரை, தீபங்கள் முதலியன உளவாக வருணிப்பது²⁶ போன்றவை தமிழக மரபினை மனதிற் கொண்டேயாம்.

மலர்மாரி

இறைவனிடமிருந்து ஆசிமொழிகளை அடியோர் பெறுங்கால் அதன் அடையாளமாக ஒளிக்கதிர் தோன்றுவது திருமறை நூல்களில் காணக்கிடக்கின்றது. தூய ஆவியின் அடையாளமாகக் கதிரோடு புறாவும் தோன்றுவதைக் காணலாம். இதனை முனிவரே அணிபூங்கொடி சேர்த்து மரியானைச் சூசைக்கு மணவாளனாகக் காட்டியபொழுது வளன் தலைமேல் புறா தோன்றியதாகக் கூறுகிறார்.²⁷ அதே முனிவர் இறைவன் அருளும் ஆசியும் பெற்றதற்கு அறிகுறியாகப் பல்வேறிடங்களில் மலர்மாரி பொழிவதாகக் காட்டுகிறார். பெத்தலேம் நகர் நோக்கி மரியும் சூசையும் செல்லுங்கால்

25. முடிசூட்டு படலம், 109.

26. முடிசூட்டு படலம், 112.

27. திருமணப் படலம், 107.

பாதுகாவலாகச் சென்ற வானவர் மலர் மழை பொழிந்ததை, 'உறை பழித்த மலர்மாரி அந்தரத்தில் ஞாழிகின்றார்'²⁸ எனக் குறிப்பிடுகின்றார். குகையில் இயேசு நாமப் பெருமையை மிக்கபேல் வானவர் விளக்கியதும் வானோர் மன்று அளாவிய மலர்மழை வழங்கியதாகக் குறிப்பர்.²⁹ இவ்வாறே பத்துக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் வானோர் மலர்மாரி சொரிந்ததாக வரும் குறிப்புக்கள் காணக்கிடக்கின்றன.³⁰

திங்களும் நாளும்

திருநாட்களைக் குறிக்கும்பொழுது வழக்கில் இருந்து வந்த மேனாட்டுத் திங்கள் முறையினைத் தமிழ்த் திங்களாக மாற்ற முற்படுகிறார் வானதூதர். இறைப்பிறப்பு குறித்து அன்னை மரிக்கு மங்கலமொழி கூறிய நாள் மார்ச்சுத் திங்கள் ஆகும். தமிழர்க்கு உகந்த வகையில் அதனைப் பங்குனித் திங்களாக்குகிறார். 'காசறு மீனம் உற்றுக் களித்த பங்குனி நாள்'³¹ எனக் கூறி மீனம் என்னும் நட்சத்திரத்தையும் குறிக்கிறார். அது மட்டுமன்று; மார்ச்சுத் திங்கள் 25 ஆம் நாளாகிய அந்நாளைப் 'பங்குனி ஐ ஐந்நாள்'³² எனப் பங்குனி 25 ஆம் நாள் என்கிறார். மார்ச் 25 ஆம் நாளும் பங்குனி 25 ஆம் நாளும் ஒப்பாகா. அவ்வாறே இறைமகன் திருப்பிறப்பை டிசம்பர் 25 என்பதற்குப் பதில் மார்ச்சு 25 ஆம் நாள் எனக் குறித்து, 'இருத்தை மூவைந்தாய் ஆதிநாள்'³³ எனச் சொல்லிக் கிழமை, நாழிகைகளையும் சுட்டுகிறார்.

28. மகவருள் படலம், 17.

29. காட்சிப் படலம், 101.

30. வளன் சனித்த படலம், 57; திருமணப் படலம், 126 போன்றன.

31. ஐயம் தோற்று படலம், 1.

32. ஐயம் தோற்று படலம், 4.

33. மகவருள் படலம், 96.

புராணக் குறிப்பு

கடலைச் சிறப்பிக்கப் பாற்கடல் என்பது இந்நாட்டு மரபு. திருமால் பள்ளி கொண்டதால் பெருமை பெற்றது. அதனை நினைவிற் கொண்டு சீமையோன் குழந்தையாம் திருமகனை எருசலேம் தேவாலயத்தில் புகழ்ந்து பாடுங்கால்,

பாற்கடல் என்உள்ளப் பதும மலரரும்பு
நூற்கடலே ! ஈங்குதித்தாய் ... ³⁴

எனப் பாட வைக்கிறார். குழவிகளைக் கொல்ல முற்பட்ட ஏரோதனைச் சுட்டும்பொழுது, “பாற்கடல் திரிந்து நச்சுப் பயன் பெறும் பாந்தள் தானோ”³⁵ எனக் கூறுவது பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் திருமாலுக்குப் படுக்கையான பாந்தளை நினைவிற் கொண்டுதான் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. அவ்வாறே ஏரோதனால் உயிரிழந்த குழவிகளெல்லாம் வானுலகெய்துமாறு அருளின திருமகனை வாழ்த்தும்பொழுது அவ்வரிய செயலை, ‘ஆலமே அமுதாக்கிய பான்மையால்’³⁶ எனச் சூசையும் மரியும் புகழ்ந்துரைக்கின்றனர். இது ஆலகால விஷத்தை அமுதாக மாற்றிய சிவபிரான் பற்றிய புராணக் குறிப்பையே நினைவூட்டு கிறது. காம வேட்கையைத் தூண்டும் பெண் வாய்மொழிக்குக் ‘கடலைக் கடைய அமிர்தமொடு கருவும் பிறந்ததெனப் படலைக் கதையை’ உவமை காட்டுவதின்னினு கடல் கடந்த புராணக் குறிப்புப் பெறப்படுகின்றது.³⁷

காமத் தீயால் தூன்பறுவோரை மன்மதன் மலரம்பால் எய்வதாகக் கூறுவது பிற சமயப் புராணக் குறிப்பு. காமவேள் கடவுளாக அவனைக் கருதுவர். அத்தகைய மன்மதனைக் காமவேளாக, காமத்தை மிகுதிப்படுத்துபவனாகப் பல

34. மகன் நேர்ந்த படலம், 80.

35. குழவிகள் வதைப் படலம், 69.

36. குழவிகள் வதைப் படலம், 91.

37. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 29.

இடங்களில் முனிவர் காட்டுகிறார்.³⁸ இவையெல்லாம் தமிழகப் புராணங்களையும், இலக்கியங்களையும் பின்பற்றி, மரபுகளைத் தழுவிக் காப்பியம் எழுத முயன்றதன் பயனே எனலாம்.

38. திருமணப் படலம், 89; மகவருள் படலம், 51; மகன் நேர்ந்த படலம், 65 போன்றன.

13. அறநெறி

அறன் வலியுறுத்தல்

‘அறமுதல் விளங்கச் சொல்வாம்’¹ எனக் காப்பியத்தைத் தொடங்கிய ஆசிரியர் அறன் வலியுறுத்தலையும் தம் படைப்பின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டார். ஆல்வறன் நிலை பெறுத்தற்குரிய களன்களாக இல்லறம் துறவறம் என்னும் இரண்டனையும் கொள்ளலாம். எனினும் ஒப்ப நோக்குங்கால் தாம் மேற்கொண்ட துறவறமே சிறந்தது என்னும் கருத்துடையார் என்பதைக் கோட்டிட்டுக் காட்டுகின்றார்.² யாவரும் அறத்திற் சிறக்க வேண்டும் என்னும் தம் அளப்பிலா வேட்கையை வளனார் பிறப்பை ஒட்டி,

‘அறத்தொகையின் பீடத்து உயர் வளர்க’

‘அறத்து அல்லின் வேந்தன் என வளர்தற்கு ஆசி அருள்க’

‘ஆடா நிலையறத்து என் மார்பில் தேம்பாவணியாவான்’³

என வாழ்த்தும் வழி அறிவுறுத்துகிறார்.

அற மாட்சி

அறத்தின் மாட்சியினையும் அதனால் உறுபயனையும் வாய்ப்புக் கிட்டும்பொழுதெல்லாம் ஆசிரியர் தொட்டுக் காட்டிப்

1. பாயிரம், 1.

2. பாலமாட்சிப் படலம், 40.

3. வளன் சனித்த படலம், 55, 56, 57.

படிப்போரை அவ்வறத்தில் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்கிறார். அவற்றுள் சிலவிடங்கள் பின்வருவன.

அறத்துணை பெற்றால் பெற்றது அழிவுண்டோ இடையில்⁴
மண்டக உழுது, சீலம் மலியறம் வித்தி, யாரும்
விண்டக வீட்டின் ஆக்கம் விளைவது போல் நன்றே⁵
அண்டமீ வரை நெற்றியிற் பணியிலை, அறமே
மண்ட வாழ்பவர் மருளவோர் கேடிலை⁶
கொன்னிழல் வெறுத்தறம் கொண்டு நின்றியேல்
நின்னிழல் என, நினை இறைவன் நீங்கிலாது⁷
குலத்தெலாம் பொதுவாய் நிற்கும் கொழுந்தக அறத்தின்
மாட்சி⁸

பொய்மறந்து இன்னா தெல்லாம் போக்கிநல் லறமே பூண்டு
மைமறம் தவிர்ந்தீ ராகில் வானின்மேற் குலமாய் வாழ்வீர்⁹
சிறந்தகால் வேண்டின் வேண்டும் தீதகன் றறத்தின் மாட்சி¹⁰

அறவுறவோர்

அறம் செழிக்கத் தனியொருவர் முயற்சி மட்டும் போதாது. அனைவர்தம் ஒத்துழைப்பும் தேவை என்பதை வலியுறுத்துவான் போன்று அறத்தை இல்லத் தலைவனாகவும் துணை செய்ய வேண்டிய பண்புகளைப் பிற இல்ல உறுப்பினர் களாகவும் உருவகமாக்கிக் காட்டியிருப்பது சிந்தனைக்குரியது. அறத்தை விளைவிக்க ஊக்கம், தவம், ஞானம், தயை, பொறை ஆகியன தேவை. அவற்றை முறையே தந்தையாகவும், தாயாகவும், தோழனாகவும், மனைவியாகவும், மகனாகவும் உருவகப்

4. காசைசேர் படலம், 25.

5. ஞாபகப் படலம், 10.

6. வேதக்கெழுமைப் படலம், 100.

7. வேதக்கெழுமைப் படலம், 123.

8. மீட்சிப் படலம், 135.

9. மீட்சிப் படலம், 137.

10. மீட்சிப் படலம், 138.

படுத்துகிறார். எலிசபெத்தை கானகத்தில் கருணையனிடம், 'வாழ்க்கையில் அறவுறவேவார் இவரே; அவரோடு வாழ்வாய்' என அறிவுறுத்தி,

ஊக்க மேபிதா உவ்வுதாய் உணர்ந்தமெய்ஞ் ஞான
நோக்க மேஒரு நுகுப்ப றாத்தோழனா, தயையின்
நீக்க மேமணத் துணைவியா நெடும்பொறை மகனா
ஆக்கம் மேவிய அறத்துற வோரொடு வாழ்வாய்¹¹

எனக் கூறுகிறார்.

ஊக்கமுடைமை

அறத்தை நிலைநாட்டத் தலைப்படுங்கால் ஊக்கமே வேண்டப்படுவது. அதனாற்றான் அதனைத் தந்தையாக்கினார். ஒருவனது மாட்சியைப் புலப்படுத்துவது உள்ள ஊக்கமே எனச் சூசை துறவேற்க முற்பட்டபொழுது வானவன் கூறுகிறான்.

பொன்னொளி காட்டும் செந்தீ; புகையகில் மணத்தைக்
காட்டும்;
மின்னொளி மணியைக் காட்டும் வினைசெயும் படைக்கல்;
மாட்சி
தன்னொளி காட்டும் துன்பத் தகுதியில் குன்றா ஊக்கம்,
மன்னொளி காட்டும் நல்லோய்! மறையிது வென்றான்¹²

என வானவன் கூற்றைக் காட்டியதோடன்றிப் பலவிடங்களில் உருவகங்களாகவும் ஊக்கத்தைச் சுட்டியுள்ளார். வான்வீடாய் நற்கனி பயக்கும் மரத்தின் வித்தாக ஊக்கத்தைக் குறித்து எலிசபெத்தை கருணையனுக்குக் கூறுவதாகக் காட்டும்¹³ முனிவர், வான்வீட்டு விளையுளைப் பயிரிடுதற்கு உடலாகிய வயலை உழும் ஏராகக் கருணையன் கருதுவதாகவும்

11. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 69.

12. பாலமாட்சிப் படலம், 32.

13. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 70.

உருவகிக்கிறார்.¹⁴ மவாவன முனிவன் தவத்தைக் குறிப்பிடும் பொழுது மனவூக்கத்தைத் தோட்டியாக உருவகித்து,

அவாவென மதத்தின் சீற்றத் தறிவெனப் பாகன் வீழ்த்த
உவாவென உடலைக் கைக்கொண் டூக்கநற் றோட்டி மாற்றி
இவாவன தவக்க வட்டை யிட்டிறா விரதத் தூணின்
மவாவன முனிவன் சேர்த்தி வானமும் வியப்பச் செய்வான்¹⁵

எனப் பாடுகிறார். வீட்டுலகடைய வினைக் கடல் கடக்கும் கப்பலின் பாய்மரமாகவும் ஓரிடத்தில் உருவகிக்கிறார்.¹⁶ இவையெல்லாம் துறவற நெறியில் நிலைத்து நிற்க மன ஊக்கமே மிகவும் வேண்டற்பாலது என வலியுறுத்துவதற்கே எனலாம்.

தவ மாண்பு

அறத்தின் தாயாகத் தவத்தை உருவகிக்கும் ஆசிரியர் அதன் மாண்பினை, 'எளிய உயிர் தெளிவுபெறத் தக்கவழி தவத்தை நாடலே' என்கிறார். அதனை வானவனிடத்தில், துறவுபுக எண்ணிய வளன் கூறுவதாக,

உள்ளுயிர் உண்ணும் கூற்றின் உடன்றுகொல் நசையைக்
கொல்லத்
தெள்ளுயிர் மருட்டும் செல்வத் திரள்துறந் தொருங்கு நீங்கிக்
கள்ளுயிர் உயிர்த்த பைம்பூங் காணில்வாழ் தவத்தை நாடல்
எள்ளுயிர் தெளிக்கும் வண்ணம் என்பரே! என்றான்
சேடன்¹⁷

என அமைக்கிறார்.

14. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 111.

15. மீட்சிப் படலம், 71.

16. மீட்சிப் படலம், 82.

17. பாலமாட்சிப் படலம், 33.

ஞானத் தோழன்

அறத்தின் தோழன் ஞானமெனக் கூறும் ஆசிரியர், ஞானம் என்றால் என்ன என்பதற்கான விளக்கமும் தருகிறார். சூசை மரி திருமணத்திற்குப்பின் இருவரும் நாசரேத்தூர் செல்ல முற்படுகின்றனர். அப்பொழுது சீமையோன் அறவுரை தரும் பொழுது

தனத்தில் இருந்த வாழ்வினிமை தவிர்க்கல் நிறைந்த
ஞானமதே¹⁸

எனக் கூறுகிறார். எனவே வாழ்வை மாயம் எனக் கருதுவதே மெஞ்ஞானம். இவ்வெண்ணம் வேறு பல இடங்களிலும் வெளிப்படுகிறது. இருவரும் நாசரேத்தூரில் இல்லறத்திலேயே துறவறம் கொண்டு இன்பமுற வாழுங்கால், இறைவன் புகழைப் போற்றுகின்றனர். அப்பொழுது, 'கடவுள் நிலை பற்றாமல் பிற பொருளைப் பற்றுவோர்க்கு வாழ்வில்லை' என மரி கூறப், 'பிற பொருள்கள் ஒருவனுக்கு நிலைத்தாலும் அதனால் உயிர்க்குப் பயனில்லை'¹⁹ எனச் சூசை கூறுகிறார். தொடர்ந்து இவ்வுலக வாழ்வு நிலையாமைக்குச் சில உவமைகளை மரி கூறுவது போன்று,

கனவில் பிடித்த தனமென்றோ ?
கனம்நின் றொல்கிப் பாய்ந்தமின்னோ ?
சினவித் திளைதீ முன்வையோ ?
திளைப்ப உவரில் பெய்யுறையோ ?
நினைவிற் கூமன் உணர்தூதோ ?
நிசினா டகர்கொள் கோலமதோ ?
எனவித் திசைகொள் வாழ்வனைத்தும்
என்றாள் பிறைதேய்த் தொளிப்பதத்தாள்²⁰

18. திருமணப் படலம், 137.

19. ஈரறம் பொருத்து படலம், 46, 47.

20. ஈரறம் பொருத்து படலம், 48.

என்று பாடியிருக்கிறார் கவிஞர். இக்கருத்துக்கள் எல்லாம் நிலையாமைபற்றி உணர்வதும் அறத்தின்பாற் பட்டதெனக் காட்டுவனவேயாம். நிலையாமையை நினைந்து நிலையான பேறு பெற வேண்டுமெனில் இறைவனை மனத்தில் நினைக்க வேண்டும் என்பதனை,

வான்செயும் அருளினான் மனத்தது உள்ளதேல்
வான்செயும் கோட்டிடை உய்வதாம்²¹

எனச் சூசையின் வாயிலாக ஆணரன் வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டி ஆசிரியர் அறிவுறுத்துகிறார்.

காப்பியத் தலைவன் வாய்மொழியாகக் கசடறு நெறி,
'நுரையென வாழ்க்கையைக் கண்டு இறைவனைச் சேர்வதே'
என்பதனையும் ஆசிரியர்,

வரையெனத் துயரிற் போன்மின் வாருதி நாடியோடும்
திரையென இறைவற் சேர்மின் தீயென அகன்மின்றீய
நுரையென வாழ்க்கை காண்மின் நோயென உயிரைக்

கரையெனக் கதியை வெஃமின் கசடறு நெறியிதென்றான்²²

எனப் பாடிச் செல்கிறார்.

இரக்கப் பெருக்கம்

தயை என்னும் நெறியை அறத்தின் மனைவி யாக்குகிறார். மனைவியைப் போன்று இது மிகவும் உடனமைந்திருக்க வேண்டிய ஒன்று. தயை என்னும் இரக்கமே இறைமகன் மாணிடனாய் உருவெடுத்ததன் அடிப்படை. அவ்விரக்கத்தை இன்னலுறுவோர்க்குக் காட்டுவது எளிது; எல்லோராலும் இயல்வதே. தமக்கு இன்னலிழப்போர்க்குக்

21. சித்திரகூடப் படலம், 122.

22. மீட்சிப் படலம், 8.

காட்டுவதே பெரியோரின் சால்பு. இறைவன் பாவிக்காகப் பரிந்து மனிதாவதாரம் எடுத்தார். அவ்வாறே தம்மைச் சிலுவையில் அறைந்தோர்க்கும் அச்சிலுவையில் தொங்கிக் கொண்டே பரிந்து பேசினார். தேம்பாவணிக் காப்பியத் தலைவனும் இரக்கப் பெருநெறியைக் குறிக்கோளாய்க் கொண்டிருந்ததாகக் காட்டுகிறார் கவிஞர். இளைஞனாய் அவர் தம் இயல்பினைக் கூறும்பொழுது,

அருள் கடிந்த அசடரை நோக்கலோடு
இருள் கடிந்த இரக்கமுற் றேங்குவான்

எனவும்,

தவர்க்கும் ஊங்கரி தாந்தயை தாங்குளத்
துவர்க்கும் வேலையு டுத்தன பாருறை
எவர்க்கும் நன்றி யற்றின் னாசெயும்
அவர்க்கும் வாய்ந்த அறத்துணை யாயினான்

எனவும் கூறுகிறார்.²³ மேலும் நாவகன், தம் கன்னமீது புடைத்த காலையும், சூசை மகிழ்ந்து நின்ற நிகழ்ச்சியும் தயைப் பெருக்கம் தலைமாந்தனிடம் நிறைந்து காணப்பட்ட வகையினை விளக்கும். இவை தயை நெறியினை உலகிற்குப் புலப்படுத்தும் கவிஞர்தம் குறிக்கோளைக் காட்டுவனவாம்.

பொறைத் திரு

முன்னர்க் காட்டிய இரக்கப் பெருக்கத்திற்குத் தோற்றுவாய் பொறையே எனலாம். பொறையின் சிறப்பினைத் திருமகன் வாய்மொழிகளாக, 'பொறை சிக்கெனத் தாங்கி எம் செயிரைத் தாங்கினான்'²⁴ எனவும், 'பொறை ஒன்றையும் தாங்கினான் உலகம் தாங்கினான்'²⁵ எனவும், 'எளிமையே

23. பாலமாட்சிப் படலம், 63, 64.

24. உத்தானப் படலம், 11.

25. உத்தானப் படலம், 12.

பொறையே வெறுமையே மெய்த்திரு²⁶ எனவும் கூற வைத்தார். அப்பொறைக் குணமிக்க காப்பியத் தலைவனை, 'பொறையின் உள்முறை எல்லாம் திருமணிக் குன்றொத்தாய்'²⁷ எனப் பிதாவே பாராட்டுமாறு படைத்தார். பொறையின் சால்பைப் புகட்ட முற்பட்ட கவிஞர்தம் எண்ணத்தை இப்பகுதிகள் சுட்டும்.

துணைக் குரு

அறத்துறவோர்களுள் ஒருவராகக் குருவினைக் காட்டாவிட்டாலும் அறமாண்பினை நிலைநிறுத்தும் பொறுப்பில் அவர்க்கும் தூண்டு என்பதனை வேறிடங்களில் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். எருசலேம் நகர்ச் சிறப்பைக் கூறுகையில், அறவழிகளில் குருவைப் போலிருந்ததாகச் சுட்டுகிறார்.²⁸ அவ்வாறாயின் அறத்தை அனைவரும் பின்பற்ற முன்னோடியாய்த் திகழ்பவர் குரு என்பது அவர் தம் கருத்தாகும். திருமகன் கருணையனிடம் கூறுமாறு வானவர் வழி சொல்லிய செய்திகளுள் குருத்துணையின் சிறப்புப்பற்றி,

உருத்துணை பொன்மணி புணர்ச்சியோ துணர்
மருத்துணை மலர்தலோ குருவின் வாய்த்துணை
கருத்துணை புரையொடு சனித்த காலையில்
குருத்துணை இலாயினான் குருடன் ஆயினான்²⁹

எனக் கூறுகிறார். குருத்துணை இன்றேல் குருடன் ஆவான் என்பதனின்றும் குருவைத் துணையாகப் பெறுவது அறவழியென்பதுவும், அறவழிக்கு அவரே முன்னோடி யென்பதும் பெறப்படுகின்றன.

26. பிரிந்த மகவைக் காண் படலம், 91.

27. முடிசூட்டு படலம், 38.

28. நகரப் படலம், 70.

29. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 124.

14. துறவறம்

துறவு நெறிச் சிந்தனை

தேம்பாவணி அறிவுறுத்தும் அறநெறிகள் பல. எனினும் அவற்றுள் சிலவற்றையே அறத்தின் உறவோராக, ஆசிரியர் காட்டியுள்ளார். அவற்றுள் தாயாகக் காட்டிய தவத்தை மேற்கொள்ளும் துறவுபற்றித் தனித்துக் காணும் அளவிற்கு வெவ்வேறு இடங்களில் விரித்துரைத்துச் செல்கிறார். தாம் மேற்கொண்டது துறவு நெறி என்பதால் அந்நெறியிற் செவ்வனே நிலைபெற வேண்டிய வரன்முறைகள், ஒழுக்கலாறுகள் பற்றி நிறையச் சிந்தித்திருக்கிறார். மேலும் அவர் காலத்தே கண்ணெதிரிப்பட்ட போலித் துறவியருடைய வாழ்க்கை நெறிகளைக் கண்டு நொந்ததன் வெளிப்பாடாக அச்சிந்தனைகள் எழுந்தனவாகவும் கொள்ளலாம். இவர் காட்டும் துறவுநெறிகள் எச்சமயத் துறவியர்க்கும் ஏற்புடையனவே.

துறவுச் சிறப்பு

இளைஞனாகிய சூசை துறவேற்க முற்பட்ட காலை வானவனிடம் கூறும் வாய்மொழிகளில் துறவின் சிறப்பு பேசப்படுகிறது. 'மலைமுடிகளின் உறுதியைக் காட்டிலும், மனத்தை அடக்கிக் காக்கும் துறவுத் திறம் சிறந்தது.¹ கனி கவையளிப்பதினும், மரம் பயன்படுவதினும் உளமார, உள்ள வேட்கையையே ஒழித்து அளிக்கும் தன்மையதாகிய துறவே

1. பாலமாட்சிப் படலம், 34.

சிறப்புடையது என்பர் நூலோர்² என்ற இளைஞனுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில், 'அவ்வகைத் தவத்தைக் காட்டிலே மேற்கொள்வதிலும் நாட்டிலே மேற்கொள்வது மேலும் சிறந்தது' என்றும், 'அருளுணர்வு, அன்பு, ஊக்கம், அரும்பொறை, ஈகை போன்ற நற்பண்புகளைச் செயற்படுத்த நாட்டிலேதான் வாய்ப்புண்டு. ஆதலின் நாட்டிலே இப்பண்பு நலன்களுடன் தவமேற்றல், விண்மீன்களிடையே தண்மதி ஒளிர்வது போலாம்' என்றும் கூறுகிறான் வானவன். திருமகன் கருணையனுக்குச் சொல்லியனுப்பிய செய்தியிலும்,

தானதனது என்றிரு தகுதிப் பற்றலும்
நோன்றன அடல்கொடு தூக்கி வானுயிர்
கோன்தனது அருள்நிலை சார்ந்த கொள்கையில்
ஆன்றன மதுகைழு வலகும் ஆட்டுமே

என, தான், தனது என்ற பற்றற்றுத் துறவேற்ற பெருமை மூவுலகிலும் சிறக்கும் எனக் கூறப்படுகிறது.

ஐம்புலப் பகை

துறவுக்கு அடிப்படை ஐம்புலப் பகை என்னும் கருத்தை ஆசிரியர் அழுத்தமாகக் கூறுகிறார். ஐம்புலன் ஒருவனைக் கெடுத்து அழிக்கும் ஆற்றலைச் சொல்லும் பொழுது பாம்பின் நஞ்சைவிடக் கொடிது என்கிறார். ஐம்புலன் களால் விளையும் தீமையையும் அவை பகையாய்த் தொழிற் படுகின்ற தன்மைகளையும்,

செருக்கிடை, கோடுளம் சிதைக்கும் ஐம்பொறிப்
பெருக்கிடைப் பெரும்பகை பெறுமில் யாக்கை⁴

2. பாலமாட்சிப் படலம், 35.

3. பாலமாட்சிப் படலம், 42, 43.

4. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 122.

மெய்த்துணை இழுக்கெனத் துறவின் மேன்மையோர்
பொய்த்துணை என்றுதம் பொறிகள் போழ்குவார்⁵

பொய்ய டங்கிய ஐம்பொறி நீக்கிவான்
ஐய டங்கிய ஆண்டகை⁶

போன்ற பாடல் வரிகள் விளக்கும். சூசை வாமனுக்கு அருளுரை
கூறுங்கால் ஐம்புலப் பகையினைச் சற்று விரித்து,

ஐம்பொறிப் பகைகண்டு அஞ்சி
அடக்கலின், ஆமை போல்வாய்;
வெம்பொறிப் புதவை ஓர்ந்து
விளைபகை சிறிதென் றெண்ணேல்;
பைம்பொறிப் பாந்தள் தம்கூர்
பல்பட மதநீர்க் குன்றின்
செம்பொறிப் புகைக்கண் யானை
சிதைந்துயிர் மாளும் அன்றோ ?⁷

எனக் கூறுகிறார்.

காமப் பகை

ஐம்புலன்களாலும் இன்பம் துய்க்கும் பெண்ணின்ப
மும் அதன் மேற்கொண்டுள்ள ஆசையும் கடிந்தொதுக்கப்
படுகின்றன.

கொல்லும் வேலினும் கொன்றுயிர், மெய்உணப்
புல்லும் வீயினும் புன்கண் புகுத்தி, மேற்
செல்லும் கூற்றினும் நஞ்சினும் தீயதாம்
ஒல்லும் மாதரு ணர்ந்துடை ஆசையே⁸

5. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 123.
6. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 146.
7. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 150.
8. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 172.

என்பது சூசையின் வாய்மொழி. அவ்வாசையெழுப்பும் காமத்தை நினைத்தாலேயே கெட்டொழிவனவற்றை,

சிலையின் மேன்மையும் சீர்த்தியும், சீலநன்
நிலையின் மேன்மையும் வாழ்க்கையும் நீதமும்
கலையின் மேன்மையும், காமம் நினைத்தகால்
உலையின் மேல்புழு தொத்தெரிந் திற்றவே⁹

எனத் தொகுத்துக் காட்டுகிறார். எப்பகையையும் வெல்லும் ஆற்றல் பெற்றவராயினும் காமப் பகையினை மாற்றல் அரிது எனவும் சுட்டுகிறார்.¹⁰ காமத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பெண்டிரைக் குறித்து,

குழலால் பிறழா துயிர்விசிப்பார் குரலால் நஞ்சுயிர்ப்பார்
கழலாற் சிலம்ப மருட்டிடுவார் கண்ணால் கணை
தொடுப்பார்
நிழலாற் கலன் கொண்டிருள் மொய்ப்பார் நிறைதம்
உறுப்பெல்லாம்
அழலாற் கடச்சுட்டு உயிருண்டு உண்டாற்றாப்
பசிகொள்வார்¹¹

என்றெல்லாம் கூறுவது காம உணர்வை அறவே வெறுக்கின்ற உள்ளத்தைக் காட்டும்.

காமப் போர்

காமத்தைப் போராக உருவகித்து அதில் வெற்றி பெறும் முறையையும் குறிப்பிடும் இடங்கள் உண்டு. சூசையிடம் வாமன் உரையாடுகையில், “வேழப் படையுடையாரது வெம்போர்க்கு அஞ்சாத என்னால் பூங்கொம்பனையார் போர்முன் நிற்க இயலவில்லையே”¹² எனக் கூறுகிறான்.

9. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 174.

10. கருணையன் ஆட்சிப் படலம், 177.

11. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 30.

12. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 25.

அவனுக்குப் பதிலளிக்கும் சூசை, பிற போரைப் போலக் காமப் போரை நோக்கலாகாதெனவும், அப்போரில் பின்வாங்கி ஓடலே வெற்றி தருமெனவும்,

மால்வளர் விரகநோய் வழங்கும் போரினை
வேல்வளர் சமரில்நீ நோக்கல் வேண்டிலா
கோல்வளர் போர்வெலும், எதிர்த்த கோல்; இவண்
கால்வளர் ஓட்டமே வெற்றி காணுமால்¹³

எனக் கூறுவதாகக் காட்டுகிறார். இளைஞனாக இருந்தபொழுது மங்கையரைக் கண்டு பின்வாங்கி ஓடும் செயலுக்கு, வில்லானது எய்பவனை நோக்கி வளையும் அளவிற்கே வெற்றி தரும் என்னும் கருத்தை நினைத்துச் சூசை ஓடி ஒளிந்ததாகவும் காட்டுவார்.¹⁴

போலியும் உண்மையும்

துறவு வாழ்க்கையில் பெண்ணாசை மட்டுமன்று; பொன்னாசை, மண்ணாசைகளும் வெறுத்தொதுக்கத் தக்கனவே. சூசையால் மனந்திரும்பிய சிவாசிவன் தன் கோலங்களையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு,

உற்ற கோலம் வீணடா ஒண்தவங்கள் வீணடா
கற்ற நூலும் வீணடா கையுதாரம் வீணடா
பெற்ற பேறும் வீணடா பேரறங்கள் வீணடா
மற்ற யாவும் வீணடா மண்ணைப்போற் றலாலடா¹⁵

எனக்கூறுவது துறவுக்கோலம் பூண்டோர் மண்ணைப் போற்றும் தன்மையராயின் போலிகளே எனப் படும் பிடித்துக் காட்டும்.

13. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 46.

14. பாலமாட்சிப் படலம், 21.

15. ஞாபகப் படலம், 131.

உண்மைத் துறவுக்கு அடையாளம் சிந்தையிற்
தீவினை நீக்கலன்றி அகிற்சேக்கை நீக்கலோ பிற நோன்பு
முயற்சிகளோ அல்லவென்பதைச் சூசை வாமனிடம் கூறுவதாக,

வெந்தகிற் சேக்கை நீங்கி வெறுநிலத் தடிகள் தாமே
வந்ததிற் கிடந்து நோற்ற வண்ணமே ஒழுகல் வேண்டா
சிந்தையிற் சான்றோர் எள்ளும் தீவினை யொன்றை நீக்கி
நிந்தையிற் றினிய தூய்நன் னெறியுறத் துணிதி என்றான்¹⁶

என்று படைத்திருப்பது உண்மைத் துறவின் இலக்கணம் கூறும்.

பெண் துறவு

துறவேற்பது இருபாலார்க்கும் பொதுவெனிணும்
ஆடவர் துறவே மிகுதியாம். ஆயின் சிறப்புமிக்கது பெண்
துறவே என்பது தேம்பாவணிக் காப்பியத்தின் சிறப்பெனலாம்.
திருக்குடும்பம் எகிப்தினின்று தாய்நாட்டிற்குத் திரும்புங்கால்
இடையில் வரும் பாவைவனச் சிறப்பை, நற்றவத்து உயர்ந்த
நீரார் பலர் வாழ்ந்த பெருமையினைக் கூறுகிறார் திருமகன்.
அப்பொழுது எசிசிய மரியாள் என்னும் பெண்பற்றிச்
சொல்லுமுன் பெண் துறவின் அருமையை,

போர்பொருள் பலவும் நாடிப்
போதல் ஆண்தொழிலாய்ப் போகில்,
ஏர்பொருள் நாணம் நாடிஇல்
இருத்தல் பெண்தொழில தாகித்
தேர்பொருள் அறங்கள் நாடிச்
செய்த ஆண்துறவி னூங்கும்
பேர்பொருள் வாழ்க்கை நாடாப்
பெண்துற வரிய தன்றோ¹⁷

எனக்கூறாமாறு செய்திருக்கிறார். இது துறவோருள்ளும் பெண்
ணினைத்தைப் பெருமைப்படுத்தும் விழுமிய நோக்கே எனலாம்.

16. வாமன் ஆட்சிப் படலம், 18.

17. மீட்சிப் படலம், 76.

15. வாழ்வியல்

கருத்துக் கொள்கலன்

துறவறத்தார் மேற்கொள்ள வேண்டிய நெறிகளைக் கூறும் வீரமாமுனிவர், இல்லறத்தார் கைக்கொண்டு ஒழுக வேண்டிய பண்புகளையும், சமயக் கோட்பாடுகளையும், வாழ்வியற் குறிக்கோள், கொள்கைகளையும் நூலெங்கிலும் பரக்க எடுத்துரைக்கிறார். திருக்குறள் போன்ற நூல்களில் காணக்கிடக்கும் அறம் பொருள் பற்றிய அனைத்து அதிகாரத் தலைப்புக்களிலும் உள்ளடக்கிக் காணும் அளவிற்குக் கருத்துக்களின் கொள்களனாக நூலெங்கிலும் அறக்கருத்துக்கள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. சிறந்த குடும்பத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தோர் வரலாறே காப்பியமாதலின் இல்லறத்தாருக்கு அமைய வேண்டிய இயல்புகளை அவர் வழியாகவும், அவரை மையமாகவும் வைத்துக் கூறுவதற்கு எளிதாயிற்று. சில படலங்கள் அறக்கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கே படைக்கப்பட்டிருப்பது போன்று தோன்றும்.

அன்புடைமை

திருமகன் ஆசியோடு, சூசை அறத்தைப் பிறருக்கு அறவுறுத்தத் தலைப்பட்டதற்கு மானிடர்மீது கொண்ட அன்பே காரணம். அவ்விடத்தில் ஆசிரியர், அன்பைச் சிதைப்போருக்கு அன்பே கிட்டும் எனக்கூறுகிறார். ஒருவர் மீது அன்பு

செலுத்தத் தொடங்கின் அதன் பொருட்டு எத்தகு துன்பம்
நேரினும் அது துன்பமாகத் தோன்றாது என்பதற்கு,

தீய்முகத்து, இணங்கிலா தில்லை; செஞ்சுடர்
காய்முகத்து இருளிலை, கழுமும் நீத்தமே
பாய்முகத்து அணையிகிலை அன்பு பற்றிய
வாய்முகத்து அரியதோர் வருத்தம் இல்லையால்²

எனச் சில எடுத்துக்காட்டுகளும் தருகிறார். மானிடர் மீது
கொண்ட அன்பால் அவர்தம் மீட்புக்காக இறைவன்
மனிதாவதாரம் எடுத்தார். குடும்பமே அதற்காகத் துன்பம்
அனுபவித்தது எனினும் அப்பாடுகட்காக அவர் வருந்தவில்லை.
மாறாக மகிழ்ந்தனர். அது போன்று பிறர்மீது அன்பு கொள்ளின்,
எதிர்ப்படும் எதுவும் துன்பமாயிராது. எனவே எல்லோரிடம்
அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்பதே ஆசிரியர் கருத்தாகும்.

அவ்வன்பின் பலனைக் கொண்டே நல்லதும் தீயதும்
உணரப் படுமேயன்றி அவர்தம் சொல்லால் அன்று;
உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசுவோர் உண்டு. எனவே
ஒருவரது மொழியைக் கொண்டு முடிவிற்கு வரலாகாது
என்பதனைச் சூசை,

கண்பு றக்தெழில் காட்டிய காஞ்சிரம் இனிதோ ?
முட்பு றத்தினுள் முதிர்கவைச் சுளைப்பலா இனிதோ ?³

என வினவி விளக்குமாறு காட்டியிருக்கிறார்.

வினைத்தூய்மை

செய்கின்ற செயல் ஒவ்வொன்றிலும் தூய்மை
இருத்தல் வேண்டும்; தீமை விலக்கல் வேண்டும். 'தீவினை
யெச்சம் கொள்வோர் செத்தும் சாகாதவர்'; தூய வினையை

2. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 21.

3. வேதக் கெழுமைப் படலம், 107.

மேற்கொள்வோர் புகழ்பட வாழ்வார்⁴ என ஏரோது மன்னன் அவையில் ஏலியன் அறிவுரை கூறுமுகனாக ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார். இன்று தீமை ஒருவர்க்குச் செய்யின் அத்தீமை அவர்க்கே பின்னர் வந்து தீரும். தன் நிழல் தன்னை விட்டு அகலாத தன்மைபோல் தீவினை அவனைச் சாரும் என்பதனைச் சூசை கூற்றாக,

பொன்றும் யாவுமே; புரைசெயும் பகையொன்றே கொன்றாச்
சென்று சென்றடி சென்றதன் நிழலெனநீங் காது
இன்று தீமையை இவன்பிறர்க் கெண்ணிய தன்மைத்
தன்று தீமையே அவன்தனக் கமைவது காண்பான்⁵

எனக் காட்டுகிறார்.

தாழ்ச்சியுடைமை

தன்னைத்தானே தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான் என்று கூறிய இயேசுபிரான் நெறி பற்றிய வீரமாமுனிவர் தாழ்ச்சியின் சிறப்பை 'மனத்தில் தாழ்வார் உயர்வார்' எனக் குறிக்கிறார். அதை விளக்கக் காய்த்த மரத்தையும் வளையும் வில்லையும் உவமை காட்டி,

காயா மரமே அல்லால் காய்த்த சினைகள் நிறுவா
தீயார் செல்வத் தல்லால் தெருளோர் செருக்கெய் துவரோ
பாயா நெகிழும் பணியா தனவில் பணித்த சரமே
வீயா துயரும் வளிநேர் வெகுளா வளையும் தருவே

எனவும் கூறுகிறார்.⁶

புகழுடைமை

உண்மைப் புகழுக்கு இலக்கணம் கூறுவது போல் 'அறத்தால் துறும்புகழ் ஒண்புகழ்' என்றும், 'அரும்பகை நின்றனர்

4. குழலிகள் வதைப் படலம், 50.

5. வேதக் கெழுமைப் படலம், 101.

6. மகிழ்வினைப் படலம், 17, 18.

கொல்திறத்தில் துறும்புகழ் வஞ்சனை⁷ என்றும், 'கைப்பொருள் கொடுத்துக் குறும்புகழ் தேடல் வாணிகர் தொழில்⁸ என்றும் குறிப்பிடுகிறார். 'புகழ்ச்சி வந்துவிட்டால் உடனே ஆரவாரித்தல் இழிந்தோர் செயல்; பெரியோர் செயலன்று; ஏனெனில் அடுத்து இகழ்ச்சி வந்து சேரினும் சேரும் என எண்ணுவார்' என்பதனை,

புகழ்ச்சிவந் துற்றகால், பொலிந்த மாண்பினார்
இகழ்ச்சிவந் துதிக்குமென் றெண்ணிப் போற்றுவார்⁹

எனச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

கல்வியுடமை

கற்றதனாலாய பயன் கடவுளைத் தொழுதலே என்னும் குறள் கோட்பாட்டினை,

ஓரென் பானுலகு ஒருங்குடன் படைத்தபின் நீதிச்
சீரின் பால்நெறி சிதைவிலா நடவிய நிலையைப்
பாரின் பால்நலம் படுவகண்டு இறைஞ்சலே கல்விப்
பேரின் பானுறும் பெரும்பயன் இதுவென உரைப்பான்¹⁰

என வலியுறுத்துகிறார். கற்றவர் முகம் நோக்காது உண்மையை எடுத்துரைப்பர் என்பதனை 'நூலியல் நுணங்கு கேள்வி நோக்கினார் முகத்தை நோக்கார்'¹¹ எனக் குறிப்பிடுகிறார். கல்வி வல்லாரும் கணைக் கண்ணார் வலையின் உட்பட்டு விடக்கூடாது என்னும் கருத்தில் 'காதல் மிகவே கற்றபல கல்வி எவன் செய்யும்?'¹² என வினவுகிறார்.

7. நாட்டுப் படலம், 71.

8. மகன் நேர்ந்த படலம், 69.

9. குணங்கு மந்திரப் படலம், 124.

10. ஞாபகப் படலம், 26.

11. குழவிகள் வதைப் படலம், 58.

12. வாமனாட்சிப் படலம், 33.

ஈகைச் சிறப்பு

ஈகைச் சிறப்பினைத் தலைமாந்தர் வாழ்வியல் நெறியினைக் காட்டி விளக்க முற்படுவதுபோல் தோன்றுகிறது. ஒன்று ஈந்தால் ஒன்றே கோடி பயக்கும் தன்மையதாம் ஈகை. எனவே இளைஞனாகிய சூசை உழைத்து உண்ணும் காலத்திலும் ஏற்போர்க்கு ஈயும் தன்மை படைத்தவராய் வாழ்ந்ததாகக் கூறுகிறார். இல்லறத்தில் ஈடுபட்ட சூசையும் மரியும் அறம் செய்த முறைபற்றிக் கூறுங்கால் அறங்களுள் அழகியதாகிய ஈகையை இயற்றினார் எனவும்,

வீட்டு நன்மை விளைநில மாம்; இலோர்
நீட்டு தம்கரம் என்று நினைத்தருள்
மாட்டு வித்தென வந்திரப் பார்கரத்து
ஈட்டு வான்பொருள் எண்ணிய வாமரோ

என எண்ணிச் செய்தனரென்றும் கூறுகின்றார். நாவிற்கழகு கனிவார்ந்த சொல்லெனில், நோக்குக்கழகு கண்ணோட்ட மெனில், மலர்ந்த கைக்கு அழகு தானமே என வாழும் கொள்கையினார் எனக் காட்டுகிறார்.¹³ மூவரசர் திருக் குழந்தைக்கு அளித்த பொருளைக்கூட மூன்றாகப் பகுத்து மெய்மறையை ஒதினார்க்கும் தேவாலயத்திற்கும் இரப் போர்க்கும் ஈந்ததாகச் சொல்கிறார்.¹⁴ எலிசபெத்தை மகனிடம் கானகத்தில் உரையாடும் பொழுது 'அறம் செய்வதனாற் பெறும் பலனை இழந்த மக்களினும் பேதையர் எவருமில்' எனக் கூறுவதாகச் கூட்டுகிறார்.¹⁵ இடிக்கும் மேகத்தைப் பயன்கருதிப் போற்றுவது போன்று மனமாகடையவராயினும் பொருள் தருவரேல் போற்றுவர் எனக் கூறுவதோடு, ஈகையால் வீண்புகழ் கோடலும் வீழ்ந்தவர்க்கன்றி வாழ்ந்தவர்க்கு ஈதலும் கூடாது

13. மகிழ்வினைப் படலம், 32, 34, 38.

14. காட்சிப் படலம், 121.

15. கருணையன் மாட்சிப் படலம், 68.

எனவும் அறிவுறுத்துகிறார். இல்லோர்க்குக் கைம்மாறு கருதாது கொடுத்தலே போற்றற்குரியதாகும் எனவும் குறிக்கிறார்.¹⁶ ஈகைப் பயனை விளக்க ஞாபகப்படலத்தில் தொபீயன் வரலாறும் விளக்கப்படுகிறது. ஈகை பற்றிய கவிஞர் தம் உள்ளக் கிடக்கையை இவையனைத்தும் புலப்படுத்தும்.

வறுமைச் சிறப்பு

வறுமையைச் சிறப்பித்துக் கூறும் தன்மை பிற காப்பியங்களில் காண்பது அரிது. இறைவன் வறியனாய்த் தோன்றியமையின் அவ்வறுமையும் அவனால் சிறக்கிறது. வாழ்க்கையில் ஆசையை மூட்டுகின்ற மயக்கத்தைப் போக்கவே இறைவன் வறுமையைத் தேர்ந்ததோடு மட்டுமன்றித் தம் பெற்றோரிடம், 'வறுமைக் கொப்ப நீரெனை வளர்த்தல் வேண்டும்' எனவும், அதற்கேற்ப 'வறுமையால் உயர்ந்த உம்மை வையம்வாய்த் தேர்ந்தேன்' எனவும், கூறுவதாகக் காட்டியுள்ளார் கவிஞர்.¹⁷ குசை தமது இல்லாமைக் குணம் பார்த்திபர் செல்வத்தினும் சிறந்ததாகக் கருதியதாகவும் குறிப்பிடுவர்.¹⁸ எருசலேம் தேவாலயத்தில் மறைவல்லார் முன்,

ஒளிபொருள் இன்பம் வெஃகிய வினையால்
உயிர்கெட நுழைந்த தீதொழிப்ப
விளிபொருள் இவையென்று எளிமையே பொறையே
வெறுமையே மெய்த்திரு¹⁹

எனக் கூறுவதும் வறுமைச் சிறப்பை வலியுறுத்துவதேயாம்.

16. ஞாபகப் படலம், 30, 32, 34, 35, 36.

17. மகிழ்வினைப் படலம், 120, 126, 127.

18. மகிழ்வினைப் படலம், 128.

19. பிரிந்த மகலவக் காண் படலம், 91.

ஆடவர் கற்பு

கற்பெனில் இருபாலாருக்கும் பொதுவென வைப்போம் என இருபதாம் நூற்றாண்டில் கவிஞர்கள் பாடியது இலக்கியப் புதுமையன்று. தேம்பாவணியில் பேசப்படுகின்ற ஒன்று. சூசை மரி திருமண நிகழ்ச்சியைப் பாடுங்கால், 'இவனுள தூயகற்பு உன்னி, மருவிய வானமுளர் துதி ஓத அருமணம் ஆயதே'²⁰ எனச் சூசையின் கற்பினைப் புகழ்கிறார் ஆசிரியர். திருமணமான பின்னர் மரியிடம், சாந்தனையும் நறுங்கற்பு நலம் காக்கத் தாம் விரும்பியதும் அது அவள் கன்னிமையால் இனிதாய் அமைந்தது என்றும் கூறுவது ஆடவர் கற்புப் பற்றியனவே.²¹

20. திருமணப் படலம், 124.

21. ஈரறம் பொருத்து படலம், 20, 21.

துணைநூற்களுள் சில

தமிழ்

1. இன்னாசி, சூ., சதுரகராதி ஆராய்ச்சி, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1982.
2. -----, திருமொழியுள் ஒரு மொழி, தமிழரசன் பதிப்பகம், பாளையங்கோட்டை, 1975.
3. சுந்தரம் ஜே. ஜி., தேம்பாவணி ஆராய்ச்சி, தமிழ் இலக்கியக் கழகம், தூத்துக்குடி, 1959.
4. தொன்னூல் விளக்கம், மெக்கன்ஜி காபன் அய்யர், ஜி. (பதிப்பு) சென்னை, 1891.

ஆங்கிலம்

5. Chamber's Encyclopaedia, George Newnes Limited, London, 1950.
6. Encyclopaedia Britannica.
7. A Grammar of High Tamil, Babington, B.G. (Translation) Besse, Fr. (Editor) St. Joseph's Industrial School Press, Trichinopoly, 1917.
8. John Murdoch, Tamil Printed Books, Tamil Development of Research Council, Government of Tamilnad, 1968
9. Subramanian, S.V. Irulappan, K.M. (Edition), Language and Grammar, International Institute of Tamil Studies, Madras.
10. Emeneau, M.B., The Standard Dictionary of Folklore, Myths and Legends

இலத்தீன்

11. Clavis, Evangelical Lutheran Mission Press, Tranquebar, 1876.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கிறித்தவத் தமிழ் இலக்கியத்துறைத் தலைவராக விளங்கும் இந்நூலாசிரியர் இலக்கணம், மொழியியல், அகராதி, இலக்கியம், திறனாய்வு, கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, வாழ்வியல் போன்ற பல்துறைப் புலமை சான்ற பெற்றியாளர். நாற்பது நூல்கட்கு ஆசிரியர். இவர்தம் மேற்பார்வையில் பிஎச்.டி. (Ph.D.) எம்.பில். (M.Phil) போன்ற ஆய்வுப் பட்டங்களை நாற்பத்தைந்துக்கு மேற்பட்டோர் பெற்றுள்ளனர்.

இங்கிலாந்து, பிரான்சு, இத்தாலி, மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளுக்கு ஆய்வுப் பயணம் மேற்கொண்டவர். படைப்பிலக்கிய ஆற்றல் சான்ற இவருக்குப் பாராட்டும், பட்டங்களும், பரிசுகளும் கிடைத்துள்ளன.